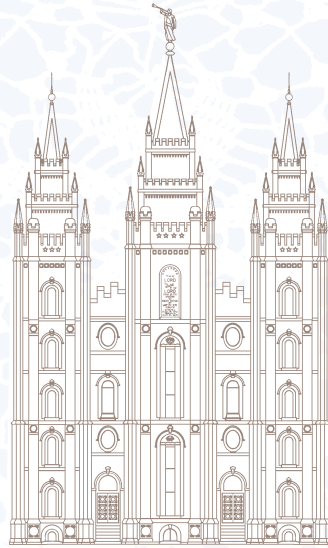

ການຮັບເອົາຂອງປະທານສັກສິດ ຂຶ້ນ ຈາກເບື້ອງບິນ

ການຮັບເອົາຂອງປະທານສັກສິດ ຈາກເບື້ອງບິນ

ການຮຽນຕຽມຂໍ້ພະວິຫານ

ຈັດພິມ ໂດຍ
ສາດສະໜາຈັກຂອງພະເປຊຸຄິດແຫ່ງສິດທິຊົນຍຸກສຸດທ້າຍ
ເມືອງເຊົາເລັກ, ຢູ່ທາ

© 2003 ໂດຍ Intellectual Reserve, Inc.

ສະຫງວນລິຂະສິດທຸກປະການ

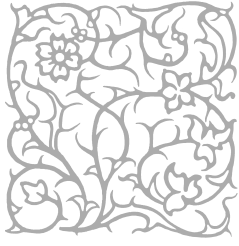
ຈັດພິມໃນສະຫະລັດອາເມລິກາ

ສະບັບເປັນພາສາອັງກິດໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ: 3/03

ກາຍແປໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ: 3/03

ແປຈາກ *Endowed From On High: Temple Preparation Seminar*

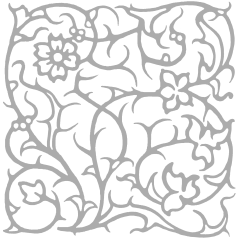
Laotian

ສາລະບານ

ຄຳນຳ	iv
1. ພະວິຫານສອນກ່ຽວກັບແຜນແຫ່ງຄວາມລອດອັນຍິ່ງໃຫຍ່	1
2. ເຮົາຕ້ອງມີຄຳຄວນທີ່ຈະເຂົ້າໄປໃນພະວິຫານ	7
3. ວຽກງານພະວິຫານນຳພອນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ມາສູ່ຊີວິດຂອງເຮົາ	15
4. ການຮັບເອົາພິທີການ ແລະ ພັນທະສັນຍາຂອງພະວິຫານ	21
5. ການຮຽນຈາກພະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜ່ານເຄື່ອງໝາຍ	27
6. ການຕຽມເຂົ້າພະວິຫານທີ່ສຳຄັນ	34
7. ການສືບຕໍ່ທີ່ຈະຊົມຊື່ນກັບພອນທີ່ມາຈາກການໄປພະວິຫານ	40

ຄຳນຳ

ຈຸດປະສົງ

ຫ້ອງຮຽນນີ້ແມ່ນຈັດຂຶ້ນເພື່ອຊ່ວຍເຫລືອສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງພະເປຊິດ ແຫ່ງສິດທິຊົນຍຸກສຸດທ້າຍຕຽມທີ່ຈະຮັບເອົາໃບຮັບຮອງເຂົ້າພະວິຫານແລະເຂົ້າໄປໃນ ພະວິຫານ. ສະມາຊິກຜູ້ທີ່ໄດ້ໄປພະວິຫານແລ້ວ ກໍສາມາດມາຮ່ວມຫ້ອງຮຽນນີ້ໄດ້ເໝືອນ ກັນ ເພື່ອຮຽນກ່ຽວກັບພະວິຫານຕື່ມອີກ.

ຜູ້ມາຮຽນ

ຜູ້ມາຮຽນໃນຫ້ອງຮຽນນີ້ ຄວນມີຄວາມປາດຖະໜາທີ່ຈະໄປພະວິຫານ ແລະ ມີຄ່າຄວນ ສຳລັບໃບຮັບຮອງເຂົ້າພະວິຫານ. ຖ້າວ່າເຂົາເຈົ້າຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບໃບຮັບຮອງເໝືອ, ເຂົາເຈົ້າ ຄວນຕຽມທີ່ຈະຮັບເອົາມັນ.

ຖ້າວ່າຜູ້ມາຮຽນຄົນໃດຍັງບໍ່ໄດ້ຮຽນບົດຮຽນຈາກຄູ່ມືຫລັກທຳພະກິດຕິຄຸນ ໃນ ໂຮງຮຽນ ວັນອາທິດເທື່ອ, ທ່ານຄວນແນະນຳເຂົາເຈົ້າໃຫ້ຮຽນບົດຮຽນເຫລົ່ານັ້ນກ່ອນຈະເອົາ ຫ້ອງນີ້ ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ມັນກໍບໍ່ເຖິງຂັ້ນຮຽກຮ້ອງໃຫ້ເຮັດ. ກ່ອນຈະເອົາຫ້ອງນີ້ ເຂົາເຈົ້າຄວນມີຄວາມເຂົ້າໃຈເລັກນ້ອຍເຖິງຄຳສອນຂອງພະກິດຕິຄຸນຂັ້ນພື້ນຖານ ແລະ ເຖິງຫລັກທຳ ແລະ ເຕັມໃຈທີ່ຈະເຊື່ອຝັງພະບັນຍັດຂອງພະເຈົ້າ, ດັ່ງເຊັ່ນ ກົດພິມມະຈັນ, ການຮັກສາວັນຊະບາ ໂຕໃຫ້ສັກສິດ, ກົດພະວາຈາແຫ່ງປັນຍາ, ແລະກົດສ່ວນສິບ. ການມີຄ່າຄວນ ແລະ ການພະຍາຍາມທີ່ຈະເປັນຄົນຊອບທຳ ແມ່ນຈຳເປັນໃນການປະ ກອບສ່ວນໃນພິທີການຕ່າງໆຂອງພະວິຫານ.

ພາຍໃຕ້ການນຳພາຂອງອະທິການ ຫລືປະທານສາຂາ, ສະພາຜູ້ນຳຫວອດຫລືສາຂາ ຄວນປຶກສາເພື່ອ ຫາຊ່ອງທາງທີ່ຈະໃຊ້ຫ້ອງຮຽນນີ້ເປັນສ່ວນໜຶ່ງໃນຄວາມພະຍາຍາມ ຂອງເຂົາເຈົ້າ ທີ່ຈະເພີ່ມຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ຄອບຄົວ ແລະ ຊ່ວຍຜູ້ຊາຍຜູ້ໃຫຍ່ຕຽມທີ່ ຈະຮັບເອົາຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ.

ຜູ້ມາຮຽນແຕ່ລະຄົນຄວນຈະໄດ້ຮັບເຊີນເປັນສ່ວນຕົວຈາກອະທິການ ຫລືປະທານສາຂາ ຫລືຈາກຜູ້ນຳຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກໃນຫວອດຫລືໃນສາຂາ ເພື່ອໃຫ້ ມາຮ່ວມຫ້ອງນີ້.

ເວລາ ແລະ ສະຖານທີ່

ຈຳນວນຂອງຜູ້ມາຮຽນໃນຫ້ອງຮຽນນີ້ ອາດແຕກຕ່າງກັນ, ແຕ່ຕາມທຳມະດາແລ້ວ ເຂົາ
ເຈົ້າຄວນຈັດໃຫ້ເປັນຫ້ອງນ້ອຍໃນລະດັບຫວອດຫລືສາຂາ. ຫ້ອງຮຽນອາດຖືກຈັດຂຶ້ນ
ຢູ່ທີ່ໂບດຫລືຕາມບ້ານເຮືອນ. ສະຖານທີ່, ເວລາ, ແລະ ລະຍະມີສອນຄວນໃຫ້ສະດວກ
ຕໍ່ຜູ້ມາຮຽນ ແລະ ຕໍ່ຄູ.

ບົດຮຽນໄດ້ຖືກແບ່ງອອກເປັນເຈັດບົດ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ຄູຄວນໃຊ້ເວລາໃນແຕ່ລະບົດ
ຕາມຄວາມຕ້ອງການ ຂອງຜູ້ມາຮຽນ. ຄູອາດຕ້ອງໄດ້ໃຊ້ເວລາຫລາຍກວ່າທີ່ອໜຶ່ງ
ເພື່ອສອນບົດຮຽນບາງບົດ.

ອຸປະກອນຫ້ອງຮຽນ

ສະມາຊິກໃນຫ້ອງແຕ່ລະຄົນຄວນມີພະຄຳພີໃຊ້. ແຕ່ລະຄົນຄວນມີປຶ້ມ ການຕຽມເຂົ້າ
ພະວິຫານທີ່ສັກສິດ ນຳອີກ (36793) ເຊິ່ງເປັນຄູ່ມືສຳລັບນັກຮຽນຫ້ອງນີ້. ມັນຈະຖືກໃຊ້
ເລື້ອຍໆໃນຫ້ອງຮຽນ, ແລະ ກໍຄວນຂໍໃຫ້ ສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນອ່ານມັນ ໃນລະຍະທີ່
ເອົາຫ້ອງຮຽນນີ້.

ຄູ

ຄົນໃດຄົນໜຶ່ງ ຫລືຜົວເມຍຄູ່ໜຶ່ງອາດຖືກເອີ້ນໃຫ້ສອນຫ້ອງນີ້. ຄູຄວນມີປະຈັກພະຍານ
ທີ່ເຂັ້ມແຂງກ່ຽວກັບ ພະກິດຕິຄູນ ແລະ ມີຄວາມຮູ້ສຶກໄວເຖິງການກະຕຸ້ນຂອງພະວິນຍານ.
ເຂົາເຈົ້າຄວນເປັນສະມາຊິກທີ່ໄດ້ຮັບ ຂອງປະທານສັກສິດແລ້ວ ຜູ້ມີໃບຮັບຮອງເຂົ້າ
ພະວິຫານທີ່ໃຊ້ໄດ້ໃນປະຈຸບັນ ແລະ ເປັນຜູ້ທີ່ເຂົາໃຈເຖິງຄວາມສຳຄັນ ແລະ ຄວາມ
ສັກສິດທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນພະວິຫານ.

ຖ້າເປັນໄປໄດ້, ຄູຄວນພາຜູ້ມາຮຽນໄປພະວິຫານ ເວລາຜູ້ມາຮຽນຈະຮັບເອົາພິທີການ
ໃນພະວິຫານຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ຄຳແນະນຳຕໍ່ຄູ

ກ່ອນສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກຈະເຂົ້າໄປໃນພະວິຫານ, ເຂົາເຈົ້າຄວນຕຽມພ້ອມ
ຝ່າຍວິນຍານເສຍກ່ອນ. ໃນການຕຽມພ້ອມນີ້, ເຂົາເຈົ້າຄວນມີຄວາມເຂົ້າໃຈຫລາຍສົມ
ຄວນເລື້ອງຄຳສອນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບແຜນແຫ່ງຄວາມລອດ ແລະ ວຽກງານຂອງພະວິຫານ.
ທ່ານມີສິດພິເສດທີ່ຈະຊ່ອຍເຫລືອ ຄົນອື່ນໃນການຕຽມພ້ອມນີ້, ເຊິ່ງຈະນຳໄປຫາປະ

ສືບການອັນສັກສິດທີ່ສຸດ. ຈົ່ງວ່ອງໄວຕໍ່ການກະຕຸ້ນຂອງພະວິນຍານ ເພື່ອວ່າທ່ານຈະສາມາດສະເໜີບົດຮຽນໃນທາງທີ່ດີທີ່ສຸດສຳລັບຜູ້ມາຮຽນ. ຈົ່ງຈຳຄຳສອນຂອງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ວ່າພະອົງຈະປະທານພະວິນຍານໃຫ້ເຮົາ ໂດຍຄຳສວຍອັນວອນແຫ່ງສັດທາ ແລະ ຖ້າຫາກ ເຮົາບໍ່ໄດ້ຮັບພະວິນຍານ ເຮົາກໍບໍ່ຄວນສອນ (see D&C 42:14).

ໃຫ້ອ່ານຄູ່ມືນີ້ນັບແຕ່ຕົ້ນຈົນຈົບ ກ່ອນຈະເລີ່ມສອນ ເພື່ອວ່າທ່ານຈະໄດ້ເຂົ້າໃຈບົດຮຽນເຫລົ່ານີ້ ວ່າມັນສອດຄ່ອງກັນແນວໃດ. ໃຫ້ຕຽມແຕ່ລະບົດໃຫ້ດີລ່ວງໜ້າເພື່ອວ່າທ່ານຈະໄດ້ເຂົ້າໃຈເຖິງຄວາມມຸ້ງໝາຍຂອງບົດ ແລະ ສາມາດສະເໜີມັນໄດ້ຢ່າງດີ. ເມື່ອທ່ານສອນບົດຮຽນ, ໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າຜູ້ມາຮຽນເຂົ້າໃຈເນື້ອໃນຂອງບົດຮຽນຢ່າງເລິກຊຶ້ງ ກ່ອນຈະສອນຢ່າງອື່ນ. ຢ່າຮີບຮ້ອນເພື່ອສອນບົດຮຽນໃຫ້ຈົບ. ຈົ່ງມີຄວາມອົດທົນ ແລະ ປ່ອຍໃຫ້ຜູ້ມາຮຽນຄິດກ່ຽວກັບຄຳເວົ້າຂອງທ່ານ ແລະ ຕອບຄຳຖາມຕ່າງໆ.

ກ່ອນບົດຮຽນແຕ່ລະບົດ ແລະ ທຸກຄັ້ງໃນລະຍະທີ່ສອນບົດຮຽນ, ຈົ່ງໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນມີ ໂອກາດຖາມ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຄິດຄວາມເຫັນ. ຈົ່ງຊ່ອຍເຂົາເຈົ້າໃຫ້ນຳເອົາຫລັກທຳທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮຽນ ໄປໃຊ້ໃນຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າ. ໃຫ້ຕອບຄຳຖາມ ໂດຍໃຊ້ພະຄຳພີ, ໃຊ້ຄຳສອນຈາກສາດສະດາໃນຍຸກສຸດທ້າຍນີ້, ແລະ ຕາມການນຳພາຈາກພະວິນຍານຂອງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ຕະຫລອດຫ້ອງຮຽນນີ້, ຈົ່ງຈຳສະເໝີເຖິງຄວາມສັກສິດຂອງພິທີການໃນພະວິຫານ. ດັ່ງທີ່ອະທິບາຍໄວ້ໃນບົດຄວາມຢູ່ຂ້າງລຸ່ມ, ວຽກງານບາງຢ່າງທີ່ກະທຳກັນຢູ່ໃນພະວິຫານ ຖືກສ້າງຫ້າມບໍ່ໃຫ້ເອົາມາເວົ້າຢູ່ນອກພະວິຫານ:

“ເຮົາຈະບໍ່ສົນທະນາກ່ຽວກັບພິທີການຂອງພະວິຫານຢູ່ນອກພະວິຫານ. ມັນບໍ່ແມ່ນການຈົ່ງໃຈ ທີ່ຈະຈຳກັດຄວາມຮູ້ທາງພິທີການຂອງພະວິຫານໄວ້ສຳລັບແຕ່ບາງຄົນເທົ່ານັ້ນ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ຜູ້ອື່ນໄດ້ຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບມັນໄດ້ຈັກເທື່ອ. ແຕ່ກົງກັນຂ້າມ, ເຮົາໄດ້ພະຍາຍາມຢ່າງສຸດຂີດທີ່ຈະຊຸກຍູ້ທຸກຄົນໃຫ້ມີຄຳຄວນພໍ ແລະ ຕຽມພ້ອມຕໍ່ປະສົບການທາງພະວິຫານໄດ້. . . .

“ພິທີການຂອງພະວິຫານແມ່ນເປັນແບບງ່າຍໆ, ແຕ່ປະທັບໃຈແລະສັກສິດ. ພິທີການເຫລົ່ານີ້ຈະຖືກຮັກສາໄວ້ ເປັນຄວາມລັບ ເພື່ອວ່າມັນຈະບໍ່ໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ຕຽມພ້ອມເທື່ອ” (Preparing to Enter the Holy Temple, 2).

ຈົ່ງພະຍາຍາມເລີ່ມສ້າງປະຈັກພະຍານຂອງທ່ານກ່ຽວກັບພະວິຫານໃຫ້ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ, ແລະເປັນພະຍານຕໍ່ຄົນໃນຫ້ອງຮຽນຂອງທ່ານເລື້ອຍໆກ່ຽວກັບຄວາມຈິງຂອງຫລັກທຳທີ່ທ່ານໄດ້ສອນ. ພ້ອມນີ້, ຈົ່ງໃຫ້ໂອກາດແກ່ສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນຂອງທ່ານເພື່ອເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ມີໂອກາດແບ່ງປັນປະຈັກພະຍານຂອງເຂົາເຈົ້ານຳອີກ ເມື່ອເຫັນວ່າສິມຄວນ.

ຈົ່ງຈື່ຈຳເຖິງວຽກງານຂອງພະວິຫານສະເໝີວ່າເປັນສິ່ງສຳຄັນອັນຈຳເປັນທີ່ສຸດ. ແອວເດີ
ບອຍ ເຄ ແຟັກເກີ ເວົ້າວ່າ: “ພິທີການ ແລະ ພັນທະສັນຍາໄດ້ກາຍເປັນສິ່ງຢັ້ງຢືນເຮົາ
ໃຫ້ສາມາດເຂົ້າສູ່ທີ່ປະທັບຂອງພະອົງ. ກ່ອນຈະຮັບມັນຢ່າງມີຄ່າຄວນໄດ້, ເຮົາຈະຕ້ອງ
ສະແຫວງຫາມັນຕະຫລອດຊີວິດ; ຫລັງຈາກນັ້ນກ່ອນຈະຮັກສາມັນໄວ້ໄດ້ ເຮົາຈະ
ຕ້ອງປະເຊີນກັບການທ້າທາຍໃນຄວາມເປັນມະຕະນີ” (in Conference Report, Apr.
1987, 27; or *Ensign*, May 1987, 24).

ພະວິຫານສອນກ່ຽວກັບ ແຜນແຫ່ງຄວາມລອດ ອັນຍິ່ງໃຫຍ່

“ນີ້ແມ່ນຊີວິດອັນ
ຕະຫລອດໄປເປັນນິຕິ
ທີ່ພວກເຂົາຮູ້ຈັກພະອົງ
ຜູ້ເປັນພະເຈົ້າທ່ຽງແທ້
ແຕ່ອົງດຽວ ແລະຮູ້ຈັກ
ພະເຢຊູຄິດ ຜູ້ທີ່ພະອົງ
ໄດ້ໃຊ້ມາ”
(ໂປໂຣນ 17:3).

ຈຸດປະສົງ

ເພື່ອຊ່ອຍສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າມີການສອນເຖິງແຜນແຫ່ງຄວາມລອດໃນ
ພະວິຫານ

ການຕຽມ

1. ກ່ອນເລີ່ມສອນ, ໃຫ້ຕຽມກະດານຫລິຮູບພາບປະກອບຂອງແຜນຜັງພໍເປັນເຄົ້າສະ
ແດງເຖິງແຜນແຫ່ງຄວາມລອດ (ເບິ່ງໜ້າ ii). (ທ່ານຄວນເຮັດແຜນຜັງພໍເປັນເຄົ້າ
ແບບດຽວນັ້ນໃສ່ໃນເຈ້ຍສຳລັບສະມາຊິກແຕ່ລະຄົນໃນຫ້ອງຮຽນ ເພື່ອເຂົາເຈົ້າຈະ
ໄດ້ປະກອບມັນໃຫ້ສົມບູນ ໃນລະຍະການສືບທະນາໃນຫ້ອງຮຽນ.
2. ຈົ່ງເບິ່ງວ່າສະມາຊິກແຕ່ລະຄົນໃນຫ້ອງຮຽນມີພະຄຳພີໃຊ້. ພ້ອມນີ້, ໃຫ້ທ່ານຢາຍປຶ້ມ
ການຕຽມເຂົ້າພະວິຫານທີ່ສັກສິດ ໃຫ້ສະມາຊິກແຕ່ລະຄົນໃນຫ້ອງຮຽນນຳອີກ.
ຄວນສັ່ງຈອງປຶ້ມເຫລົ່ານີ້ລ່ວງໜ້າ ເພື່ອເປັນສ່ວນປະກອບຂອງວັດຖຸການສຶກສາ.
3. ທ່ານອາດຕ້ອງໄດ້ຂໍໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນບາງຄົນຊ່ອຍທ່ານກັບພາກ
ທີສອງຂອງບົດຮຽນ. ທ່ານສາມາດເອົາຂໍ້ອ້າງອີງຂອງພະຄຳພີທີ່ກ່າວເຖິງໃນແຕ່ລະ
ພາກຂອງແຜນແຫ່ງຄວາມລອດ (ຊີວິດກ່ອນເກີດ, ການຕົກ, ແລະອື່ນໆ) ໃຫ້ສະມາຊິກ
ຄົນໃດຄົນໜຶ່ງແລະຂໍໃຫ້ເຂົາຕຽມມາສະຫລຸບໃນຫ້ອງຮຽນວ່າຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານັ້ນ
ໃນພະຄຳພີສອນຫຍັງແຕ່ກ່ຽວກັບແຜນແຫ່ງຄວາມລອດ.
4. ຖ້າມີກະແຈ້ງໜຶ່ງ ຊື່ *Come unto Me* (53146) ທ່ານຄວນສາຍໜຶ່ງເລື່ອງ “ການສະ
ແຫວງຫາຄວາມສຸກຂອງມະນຸດ,” ຍາວ 13 ນາທີ.

ການສະເໜີບົດຮຽນ

ພະວິຫານແມ່ນ ໂຮງຮຽນຝ່າຍວິນຍານ

ຂໍໃຫ້ຄົນໃດຄົນໜຶ່ງອະທິຖານເປີດ.

ຈົ່ງອະທິບາຍວ່າ ພະຄຳພີຈະຖືກນຳໃຊ້ໃນບົດຮຽນແຕ່ລະບົດ. ຊຸກຍູ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງ
ຮຽນໃຫ້ເອົາພະຄຳພີມານຳແຕ່ລະເທື່ອ.

ໃຫ້ແຈກຢາຍປຶ້ມ ການຕຽມເຂົ້າພະວິຫານທີ່ສັກສິດໃຫ້ສະມາຊິກແຕ່ລະຄົນໃນຫ້ອງຮຽນ. ອະທິບາຍວ່າ ມັນແມ່ນຄູ່ມືຂອງນັກຮຽນສໍາລັບຫ້ອງນີ້. ເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ສືບທະນາບົດຄວາມຈາກປຶ້ມນັ້ນເລື້ອຍໆຕະຫລອດທົ່ວບົດຮຽນ, ແລະສະມາຊິກແຕ່ລະຄົນໃນຫ້ອງຮຽນ ຄວນອ່ານປຶ້ມນັ້ນໃນລະຍະທີ່ເອົາຫ້ອງນີ້.

ຈົ່ງເລີ່ມບົດຮຽນໂດຍການອະທິບາຍວ່າ ພະວິຫານແມ່ນໂຮງຮຽນຝ່າຍວິນຍານທີ່ຈະຊ່ວຍເຮົາໃຫ້ຮຽນຮູ້ເຖິງຈຸດປະສົງຂອງຊີວິດ ແລະ ແຜນແຫ່ງຄວາມລອດຕໍ່ມື້ຂຶ້ນ.

ໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນອ່ານບົດຄວາມດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ ເຊິ່ງອະທິບາຍບາງສິ່ງບາງຢ່າງເຖິງສິ່ງທີ່ເຮົາຈະຮຽນໃນພະວິຫານ:

ປະທານ ກໍເດີນ ປິ ຣິງລີ ກ່າວວ່າ ພະວິຫານ “ກາຍເປັນໂຮງຮຽນທີ່ໃຫ້ຄຳແນະນຳໃນເລື່ອງທີ່ອ່ອນຫວານ ແລະ ສັກສິດຂອງພະເຈົ້າ. ຕອນນີ້ເຮົາມີໂຄງຮ່າງແຜນຂອງພະບິດາທີ່ຊົງຮັກ ເພື່ອບຸດແລະທິດາຂອງພະອົງ ໃນທຸກຍຸກທຸກສະໄໝ. ຕອນນີ້ເຮົາມີພາບທີ່ວາດໄວ້ແລ້ວຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຮົາ ເຖິງວິຖີຊີວິດນິລັນດອນຂອງມະນຸດນັບຈາກໂລກກ່ອນເກີດ ຕະຫລອດເຖິງຊີວິດນີ້ ຈົນຫາຊີວິດຫລັງຈາກນີ້. ຫລັກການອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ຄວາມຈິງຂັ້ນພື້ນຖານໄດ້ຖືກສິດສອນຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງ ແລະ ເຂົ້າໃຈງ່າຍ ຕໍ່ທຸກຄົນທີ່ໄດ້ຍິນ” (“The Salt Lake Temple,” *Ensign*, Mar. 1993, 5–6).

ປະທານ ປິກກຳ ຢັງ ສອນວ່າ ພິທີການທາງພະວິຫານທີ່ເອີ້ນວ່າ ຂອງປະທານສັກສິດໄດ້ໃຫ້ການແນະນຳທີ່ຈຳເປັນແກ່ພວກເຮົາສໍາລັບຊີວິດນິລັນດອນ: “ຂອງປະທານສັກສິດຂອງທ່ານແມ່ນ ເພື່ອຈະໄດ້ຮັບພິທີການທັງໝົດໃນບ້ານຂອງພະເຈົ້າ ເຊິ່ງຈຳເປັນແກ່ທ່ານຫລັງຈາກທ່ານຜ່ານຊີວິດນີ້ໄປ, ເພື່ອທ່ານຈະສາມາດກັບໄປຫາທີ່ປະທັບຂອງພະບິດາ” (*Discourses of Brigham Young*, sel. John A. Widtsoe [1954], 416).

ໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນອ່ານ ໂຢຮັນ 17:3.

- ພະຄຳພີຂໍ້ນີ້ສອນຫຍັງແດ່ກ່ຽວກັບຄວາມຮູ້ທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດທີ່ເຮົາຄວນມີ?

ຈົ່ງອະທິບາຍວ່າ ໃນພະວິຫານ, ເຮົາຈະໄດ້ຮຽນຕື່ມອີກກ່ຽວກັບພະບິດາເທິງສະຫວັນ ແລະ ພະເຢຊູຄິດ, ແລະ ເຮົາຈະສາມາດເຂົ້າໃກ້ຊິດກັບພວກພະອົງຫລາຍຂຶ້ນ. ເຮົາຈະໄດ້ຮຽນກ່ຽວກັບແຜນຂອງພວກພະອົງສໍາລັບເຮົາ, ເຊິ່ງມີກ່າວໄວ້ຢູ່ໃນພະຄຳພີຫລາຍຫົວຂໍ້ທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ເຊັ່ນ ແຜນແຫ່ງການໄຖ່ ຫລືແຜນແຫ່ງຄວາມລອດ.
- ມີສິ່ງໃດແດ່ທີ່ຊ່ວຍພວກທ່ານໃຫ້ຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບແຜນແຫ່ງຄວາມລອດຕະຫລອດມາຈົນເຖິງປະຈຸບັນນີ້?

ພວກເຮົາຈະພິສູດເຂົາເພື່ອເບິ່ງວ່າ ເຂົາຈະເຮັດສິ່ງທັງໝົດທີ່ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພະເຈົ້າຂອງເຂົາບັນຊາເຂົາໃຫ້ເຮັດ ຫລືບໍ່ (see *Abraham* 3:25).

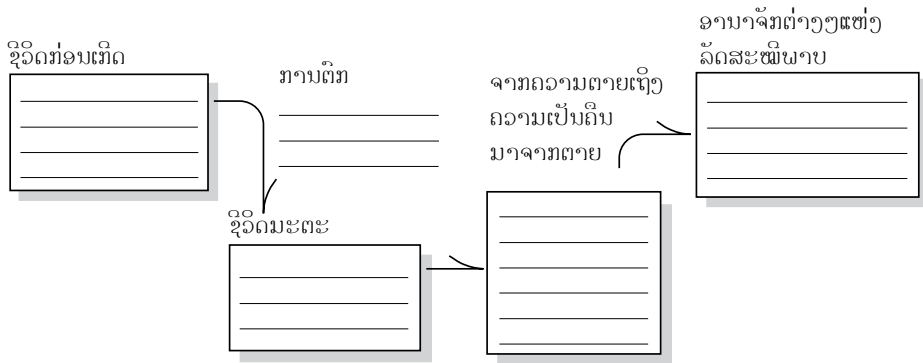
- ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງພວກທ່ານກ່ຽວກັບແຜນແຫ່ງຄວາມລອດໄດ້ເປັນພອນໃຫ້ແກ່ຊີວິດຂອງພວກທ່ານແນວໃດ?

ໃນພະວິຫານ ເຮົາໄດ້ຮຽນກ່ຽວກັບແຜນແຫ່ງຄວາມລອດ

ຈົ່ງອະທິບາຍວ່າ ສ່ວນໜຶ່ງຂອງພິທີການຂອງ ຂອງປະທານສັກສິດ ແມ່ນການສອນກ່ຽວກັບແຜນແຫ່ງຄວາມລອດ. ບົດຮຽນພາກນີ້ ຈະຊ່ອຍສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນຕຽມພ້ອມທີ່ຈະເຂົ້າໃຈເຖິງສິ່ງທີ່ສອນໃນພະວິຫານ.

ກ່າວເຖິງຮູບພາບໃນກະດານທີ່ຍັງບໍ່ແລ້ວ (ພໍເປັນເຄົ້າ) ແລະທົບທວນຂໍ້ມູນດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້, ໂດຍການໃຊ້ພະຄຳພີເພື່ອຊ່ອຍເຫລືອສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນໃຫ້ເຂົ້າໃຈຄວາມໝາຍ. ຂະນະທີ່ສົນທະນາກັນກ່ຽວກັບພະຄຳພີເຫລົ່ານີ້, ຈົ່ງຂຽນມັນລົງໃສ່ແຖວທີ່ຖືກຕ້ອງຂອງແຜນຜັງ (ເບິ່ງແຜນຜັງທີ່ຄົບຖ້ວນ, ໜ້າ 00). ຖ້າສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນມີເຈ້ຍແຜນຜັງຂອງເຂົາເຈົ້າເອງ, ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຂຽນຂໍ້ອ້າງອີງຈາກພະຄຳພີໃສ່ໃນແຜນຜັງຂອງຕົນ.

ຖ້າທ່ານໄດ້ຂໍໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນຊ່ອຍທ່ານ, ຈົ່ງຂໍໃຫ້ເຂົາເຈົ້າສະເໜີຂໍ້ມູນຂອງເຂົາເຈົ້າກ່ຽວກັບແຜນແຫ່ງຄວາມລອດ. ຈົ່ງອະທິບາຍວ່າ ການສົນທະນານີ້ ຈະເຈາະຈົງຢູ່ທີ່ຄຳຖາມ ທີ່ວ່າ: ເຮົາມາຈາກໃສ? ເປັນຫຍັງເຮົາຈຶ່ງມາຢູ່ໂລກນີ້? ເຮົາຈະໄປໃສຫລັງຈາກຊີວິດນີ້?

ຊີວິດກ່ອນເກີດ

1. ເຮົາເປັນລູກທາງວິນຍານຂອງພະເຈົ້າ ພະບິດາເທິງສະຫວັນຂອງເຮົາ, ແລະ ເຮົາໄດ້ຢູ່ນຳພະອົງ ກ່ອນຈະມາສູ່ໂລກນີ້ (ເບິ່ງ ໂລມ 8:16-17).
2. ພະບິດາເທິງສະຫວັນໄດ້ຈັດໃຫ້ມີກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຂຶ້ນໃນສະຫວັນ (see Abraham 3:22-23). ພະອົງໄດ້ສະເໜີແຜນເພື່ອຄວາມພັດທະນາ ແລະ ຄວາມສຸກອັນເປັນນິດຂອງເຮົາເຊິ່ງເອີ້ນວ່າແຜນແຫ່ງຄວາມລອດ. ເຮົາໄດ້ເລືອກທີ່ຈະຕິດຕາມແຜນຂອງພະອົງ.

3. ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບແຜນນັ້ນ, ພະເຊຊິດ, ບຸດຜູ້ທຳອິດຂອງພະບິດາເທິງສະຫວັນ, ໄດ້ອາສາສະໝັກເປັນພະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງເຮົາ (see Moses 4:2; Abraham 3:27).
4. ລູຊິເຟີ, ບຸດຂອງພະເຈົ້າອິກຄິນໜຶ່ງ ໄດ້ກະບົດຕໍ່ແຜນຂອງພະບິດາເທິງສະຫວັນ ແລະ “ຫວັງທຳລາຍສິດທິຂອງມະນຸດ. ມັນ ແລະ ບໍລິວານຂອງມັນ ຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກສະຫວັນ ແລະ ຖືກຕັດສິດບໍ່ໃຫ້ໄດ້ຮັບຮ່າງກາຍທີ່ເນື້ອໜັງ ແລະ ປະສົບການແຫ່ງການເປັນມະຕະ. ນັບແຕ່ນັ້ນມາ, ຊາຕານ, ເຊິ່ງຕອນນັ້ນຖືກເອີ້ນວ່າ ລູຊິເຟີ, ໄດ້ພະຍາຍາມເຮັດໃຫ້ມວນມະນຸດທັງໝົດໄດ້ຮັບຄວາມທຸກທໍລະມານເພື່ອນທີ່ມັນໄດ້ຮັບໂດຍການລໍ່ລວງເຂົ້າໃຫ້ເປັນຄົນຊົ່ວ (ເບິ່ງ Moses 4:1, 3–4; 2 ນິໄຟ 2:17–18).

ການຕົກ

1. ອາດາມ ແລະ ເອວາ ໄດ້ເປັນລູກຄູ່ທຳອິດທີ່ພະບິດາເທິງສະຫວັນເລືອກໃຫ້ມາຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໂລກ ແລະ ໄດ້ໃຫ້ຢູ່ໃນສວນເອເດນ. ໃນເວລານັ້ນ, ຮ່າງກາຍຂອງເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເປັນມະຕະ (see Moses 3:7–8, 21–23).
2. ອາດາມ ແລະ ເອວາ ໄດ້ເລືອກກິນໝາກໄມ້ທີ່ພະເຈົ້າຫ້າມບໍ່ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າກິນ. ດ້ວຍເຫດນັ້ນ, ເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຖືກຕັດອອກຈາກທີ່ປະທັບຂອງພະເຈົ້າ. ການຕັດນີ້ເອີ້ນວ່າ ຄວາມຕາຍຝ່າຍວິນຍານ. ເຂົາເຈົ້າໄດ້ກາຍເປັນມະຕະ ເຊິ່ງໝາຍຄວາມວ່າ ຮ່າງກາຍທີ່ເນື້ອໜັງຂອງເຂົາເຈົ້າສາມາດຕາຍໄດ້. ເຂົາເຈົ້າຍັງສາມາດມີລູກໄດ້ນຳອີກ. ການປ່ຽນແປງສູ່ສະພາບມະຕະນີ້ ເອີ້ນວ່າ ການຕົກ (ເບິ່ງ 2 ນິໄຟ 2:19–25; D&C 29:40–41).

ຊີວິດມະຕະ

1. ທຸກຄົນທີ່ເລືອກຕິດຕາມແຜນຂອງພະບິດາເທິງສະຫວັນໃນຊີວິດກ່ອນເກີດ ຈະໄດ້ຮັບຮ່າງກາຍທີ່ເນື້ອໜັງໂດຍການມາເກີດຢູ່ໃນໂລກນີ້. ໃນລະຍະຊີວິດມະຕະຂອງເຮົານີ້, ເຮົາຈະຖືກທົດລອງ ເພື່ອເບິ່ງວ່າ ເຮົາໄດ້ເຕັມໃຈທີ່ຈະດຳລົງຊີວິດໂດຍສັດທາ ແລະ ໂດຍການເຊື່ອຝັງພະບັນຍັດຂອງພະບິດາເທິງສະຫວັນຫລືບໍ່ ເວລາພະອົງບໍ່ໄດ້ປະທັບຢູ່ນຳເຮົາ (ເບິ່ງ ແອລະມາ 34:32; Abraham 3:24–26).
2. ໃນຄວາມເປັນມະຕະນີ້, ແຕ່ລະຄົນມີອິດສະລະທີ່ຈະເລືອກ ບໍ່ວ່າເຂົາຈະຕິດຕາມພະເຈົ້າ ຫລື ຊາຕານກໍຕາມ (ເບິ່ງ 2 ນິໄຟ 2:27).

ຄວາມຕາຍ ແລະ ຄວາມເປັນຄົນມາຈາກຕາຍ

1. ເມື່ອເຮົາຕາຍໄປ, ວິນຍານຂອງເຮົາຈະເຂົ້າສູ່ໂລກວິນຍານ, ແລະຮ່າງກາຍຂອງເຮົາຈະຄົງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໂລກຕໍ່ໄປ. ລະຍະການແຍກອອກຈາກກັນນີ້ຈະມີຕໍ່ໄປ ຈົນເຖິງ

“ພວກເຮົາເຊື່ອວ່າ
ໂດຍທາງການຊົດໃຊ້
ຂອງພະຄິດ ມະນຸດ
ຊາດທັງມວນຈະລອດ
ໂດຍການປະຕິບັດ
ຕາມກິດ ແລະ ພິທີ
ການແຫ່ງພະກິດຕິຄຸນ”
(ຫຼັກແຫ່ງຄວາມເຊື່ອ
1:3).

ເວລາເຮົາເປັນຄົນມາຈາກຕາຍ. ວິນຍານຂອງຄົນຊອບທຳຈະຖືກຮັບເຂົ້າຢູ່ໃນທີ່ສັນຕິ
ແລະ ສະຫງົບ ເຊິ່ງເອີ້ນວ່າ ທີ່ສຸກຂະເສີມ. ວິນຍານຂອງຄົນຊົ່ວຈະຖືກສົ່ງໄປສູ່ຄວາມ
ມິດ ເຊິ່ງບາງຄົງໝາຍເຖິງ ຄູກ (ເບິ່ງ ແອລະມາ 40:9-14; ເບິ່ງ 1 ເປໂຕ 3:19 ນຳອີກ).

2. ການຊົດໃຊ້ ແລະ ການເປັນຄົນມາຈາກຕາຍຂອງພະເຢຊູຄິດ ໄດ້ຈັດທາງໃຫ້ມວນ
ມະນຸດທັງຫລາຍ ທີ່ຈະເອົາຂະນະຄວາມຕາຍຝ່າຍຮ່າງກາຍ ແລະ ຈະໄດ້ເປັນຄົນມາ
ຈາກຕາຍ. ການເປັນຄົນມາຈາກຕາຍ ມີຄວາມໝາຍວ່າ ວິນຍານ ແລະ ຮ່າງກາຍທີ່
ສົມບູນຄົບຖ້ວນຂອງເຮົາ ຈະກັບເຂົ້າມາຮ່ວມກັນ ຢ່າງເປັນນິດ (ເບິ່ງ 1 ໂກລິນ ໂທ
15:22; 2 ນິໄຟ 9:10-13; ແອລະມາ 11:42-44).
3. ການຊົດໃຊ້ຂອງພະເຢຊູຄິດຍັງໄດ້ຈັດທາງໃຫ້ເຮົາທີ່ຈະໄດ້ຮັບການອະໄພ ແລະ ສະອາດ
ຈາກບາບນຳອີກ ເພື່ອວ່າເຮົາຈະສາມາດອາໄສຢູ່ໃນທີ່ປະທັບຂອງພະເຈົ້າໄດ້.
ພະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດໄດ້ທັນທຸກທໍລະມານແທນບາບຂອງມວນມະນຸດທັງໝົດ ຢູ່ໃນ
ສວນເຄັດເຊມາເນ ແລະ ເທິງໄມ້ກາງແຂນ. ຍ້ອນການຊົດໃຊ້ຂອງພະອົງ, ເຮົາຈຶ່ງສາ
ມາດກັບໃຈຈາກບາບຂອງເຮົາແລ ຮັບການອະໄພ. ເມື່ອເຮົາດຳລົງຊີວິດຕາມພະ
ກິດຕິຄຸນ, ເຮົາຈະສາມາດດິພທີ່ຈະໄດ້ຮັບຂອງປະທານແຫ່ງຊີວິດນິລັນດອນ ແລະ
ກາຍເປັນເໝືອນດັ່ງພະອົງໄດ້ (ເບິ່ງ ໂມໄຊຍາ 3:5-12).

ອານາຈັກຕ່າງໆແຫ່ງລັດສະໝິພາບ

ໃນຕອນເປັນຄົນມາຈາກຕາຍ, ແຕ່ລະຄົນຈະຖືກກຳນົດໃຫ້ໄປສູ່ອານາຈັກແຫ່ງລັດສະ
ໝິພາບແຫ່ງໃດແຫ່ງໜຶ່ງ. ຜູ້ທີ່ມີຄວາມຊອບທຳຈະໄດ້ຮັບຄວາມສຸກ ແລະ ພອນຫລາຍ
ກວ່າຜູ້ທີ່ບໍ່ເຊື່ອຝັງພະບັນຍັດຂອງພະເຈົ້າ (ເບິ່ງ 1 ໂກລິນ ໂທ 15:35, 40-42).

1. ລັດສະໝິພາບຊັ້ນຕ່ຳ ແມ່ນສຳລັບຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບພະກິດຕິຄຸນຂອງພະເຢຊູຄິດ ຫລືບໍ່ມີປະ
ຈັກພະຍານເຖິງພະເຢຊູ ຫລືບໍ່ມີປະຈັກພະຍານເຖິງສາດສະດາຂອງພະເຈົ້າ ແລະ
ເປັນຜູ້ທີ່ດຳລົງຊີວິດຕັ້ງແຕ່ໄປດ້ວຍບາບ (see D&C 76:81-88, 98-103).
2. ລັດສະໝິພາບຊັ້ນກາງ ແມ່ນສຳລັບຄົນຜູ້ທີ່ມີກຽດໃນແຜ່ນດິນໂລກ ຜູ້ເຊິ່ງຖືກ
ຫລອກລວງ ແລະ ສຳລັບຜູ້ທີ່ບໍ່ມີປະຈັກພະຍານເຖິງພະເຢຊູຄິດຫລາຍປານໃດ (see
D&C 76:71-79).
3. ລັດສະໝິພາບຊັ້ນສູງແມ່ນສຳລັບຜູ້ທີ່ເຊື່ອຝັງພະບັນຍັດ ແລະ ໄດ້ຮັບພິທີການຕ່າງໆ,
ໄດ້ເອົາຂະນະທຸກສິ່ງທັງໝົດດ້ວຍສັດທາໃນພະເຢຊູຄິດ, ແລະໄດ້ມີຄວາມບໍລິສຸດ
ໃນໜຶ່ງໃຈ (see D&C 76:50-70).

ຂໍໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນຕອບຄໍາຖາມດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- ພວກທ່ານໄດ້ຮຽນຫຍັງແດ່ກ່ຽວກັບແຜນແຫ່ງຄວາມລອດ ເຊິ່ງພວກທ່ານບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກມາກ່ອນ?
- ພວກທ່ານຮູ້ສຶກແນວໃດ ເວລາພວກທ່ານຄິດກ່ຽວກັບສ່ວນຂອງພະເຢຊູຄິດຢູ່ໃນແຜນແຫ່ງຄວາມລອດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້?
- ພວກເຮົາຈະສະແດງອອກແນວໃດຕໍ່ພະບິດາເທິງສະຫວັນ ແລະ ພະເຢຊູຄິດ ວ່າເຮົາມີຄວາມກະຕັນຍູຕໍ່ແຜນຂອງພວກພະອົງ?

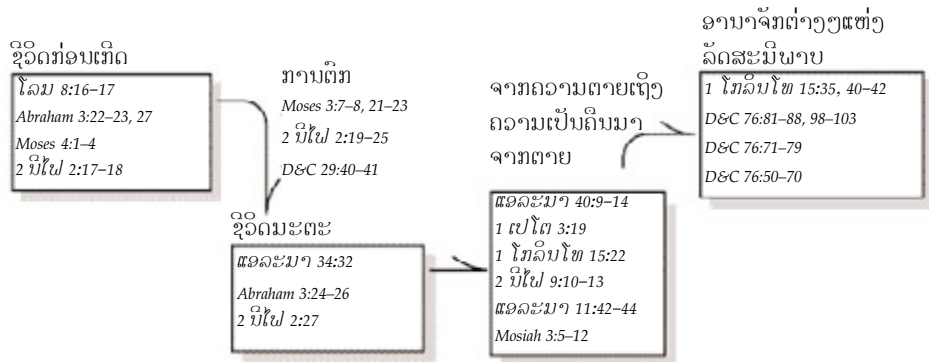
ເພື່ອເນັ້ນໜັກເຖິງຄວາມສໍາຄັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງການຊົດໃຊ້ຂອງພະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ ໃນແຜນແຫ່ງຄວາມລອດ, ຈົ່ງຂຽນໜັກແຫ່ງຄວາມເຊື່ອຂໍ້ທີສາມ ໃສ່ຂ້າງລຸ່ມຂອງແຜນຜັງທີ່ຄົບຖ້ວນແລ້ວ ດັ່ງໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນ.

ສະຫລຸບ

ເນັ້ນໜັກວ່າ ພະວິຫານເປັນບ່ອນໃຫ້ຄວາມຮູ້ແກ່ເຮົາກ່ຽວກັບແຜນນີ້, ເປັນຄວາມຮູ້ທີ່ນໍາເອົາພອນອັນ ຍິ່ງໃຫຍ່ມາສູ່ຊີວິດເຮົາ. ຈົ່ງສະແດງປະຈັກພະຍານຂອງທ່ານກ່ຽວກັບພອນຕ່າງໆທີ່ທ່ານໄດ້ຮັບເພາະທ່ານເຂົ້າໃຈແຜນແຫ່ງຄວາມລອດນີ້ແລະຮັກສາຫລັກທໍາຂອງພະກິດຕິຄຸນ.

ທ່ານສາມາດຈົບບົດຮຽນໂດຍການສາຍໜັງເລື່ອງ“ການສະແຫວງຫາຄວາມສຸກຂອງມະນຸດ.”

ຂໍໃຫ້ຄົນໃດຄົນໜຶ່ງອະທິຖານປິດ.

“ພວກເຮົາເຊື່ອວ່າ ໂດຍທາງການຊົດໃຊ້ຂອງພະຄິດ ມະນຸດຊາດທັງມວນຈະລອດໂດຍການປະຕິບັດຕາມກິດ ແລະ ພິທີການແຫ່ງພະກິດຕິຄຸນ” (ໜັກແຫ່ງຄວາມເຊື່ອ 1:3).

ເຮົາຕ້ອງມີຄຳຄວນທີ່ຈະເຂົ້າໄປໃນພະວິຫານ

“ມັນແມ່ນຄວາມປາດ
ຖະໜາອັນເລິກຊຶ້ງທີ່ສຸດ
ຂອງຫົວໃຈຂ້າພະເຈົ້າ
ທີ່ສະມາຊິກທຸກຄົນ
ຂອງ ສາດສະໜາຈັກ
ຈະມີຄຳຄວນ ທີ່ຈະເຂົ້າ
ໄປໃນພະວິຫານໄດ້.
ຂ້າພະເຈົ້າຫວັງວ່າ
ສະມາຊິກຜູ້ໃຫຍ່ທຸກຄົນ
ຈະມີຄຳຄວນພໍ—ແລະ
ມີ—ໃບຮັບຮອງເຂົ້າ
ພະວິຫານທີ່ໃຊ້ໄດ້ໃນ
ປະຈຸບັນ” (ປະທານ
ເຮົາເວີດ ດັບເບິນຢູ
ຮັນເທີ).

ຈຸດປະສົງ

ເພື່ອຊ່ອຍສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າ ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງມີຄຳຄວນທີ່ຈະເຂົ້າໄປ
ໃນພະວິຫານ.

ການຕຽມ

1. ກ່ອນສອນບົດຮຽນນີ້, ໃຫ້ເຊື່ອເຊີນອະທິການ ຫລືປະທານສາຂາ ໄວ້ລ່ວງໜ້າດິນສົມ
ຄວນເພື່ອມາບອກລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບວິທີທີ່ຈະໄດ້ຮັບໃບຮັບຮອງເຂົ້າພະວິຫານ.
ວັດຖຸປະສົງຕ່າງໆທີ່ແນະນຳສຳລັບບົດຮຽນນີ້ ແມ່ນມີຢູ່ໃນໜ້າທີ 12 ໃນພາກ
“ຂັ້ນຕອນປະຕິບັດເພື່ອຈະໄດ້ຮັບໃບຮັບຮອງເຂົ້າພະວິຫານ ແມ່ນເປັນພອນ”.
ຖ້າອະທິການບໍ່ວ່າງ, ທ່ານສາມາດຂໍໃຫ້ຜູ້ປຶກສາຂອງເພີ່ນຄົນໃດຄົນໜຶ່ງມາຊ່ອຍ
ສອນບົດຮຽນນີ້ກໍໄດ້.
2. ຂຽນບົດຄວາມດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ໃສ່ເທິງກະດານ ຫລືໃສ່ໃນໂປດສະເຕີ: “ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເຊື່ອ
ເຊີນສະມາຊິກທຸກຄົນຂອງສາດສະໜາຈັກ ໃຫ້ຕັ້ງໃຈດຳລົງຊີວິດຕາມຊີວິດ ແລະ
ຕົວຢ່າງຂອງອົງພະເຢຊູຄິດເຈົ້າ ໃຫ້ຫລາຍຂຶ້ນ” (President Howard W. Hunter,
in Conference Report, Oct. 1994, 7; or *Ensign*, Nov. 1994, 8).

ການສະເໜີບົດຮຽນ

ຂໍໃຫ້ຄົນໃດຄົນໜຶ່ງອະທິການເປີດ.

ຖາມສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນວ່າ ເຂົາເຈົ້າມີຄຳຖາມອັນໃດບໍ່. ໃຫ້ໃຊ້ເວລາຕອບຄຳຖາມ
ທັງໝົດເທົ່າທີ່ ທ່ານຈະສາມາດຕອບໄດ້ ແລະ ຕາມການຊົງນຳຂອງພະວິນຍານຂອງ
ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ຈົ່ງຈື່ຈຳສະເໝີວ່າ ວຽກງານບາງຢ່າງທີ່ກະທຳກັນຢູ່ໃນພະວິຫານ
ຖືກສ້າງຫ້າມບໍ່ໃຫ້ເອົາມາເວົ້າຢູ່ນອກພະວິຫານ.

ອະທິບາຍວ່າ ຜູ້ທີ່ຈະເຂົ້າໄປໃນພະວິຫານຕ້ອງມີສັດທາໃນພະບິດາເທິງສະຫວັນ ແລະ
ໃນພະເຢຊູຄິດ ໂດຍການດຳລົງຊີວິດຕາມພະກິດຕິຄຸນ ແລະ ຮັກສາພະບັນຍັດ. ເຂົາເຈົ້າ
ຕ້ອງມີຄວາມສະອາດທາງສິນທຳ, ຈ່າຍເງິນສ່ວນສິບເຕັມຈຳນວນ, ຮັກສາກິດພະວາຈາ
ແຫ່ງປັນຍາ, ຮັກສາວັນຊະບາໂຕໃຫ້ສັກສິດ, ແລະ ພະຍາຍາມດຳລົງຊີວິດຢ່າງຊອບທຳ

ໃນທຸກທາງ. ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງໄດ້ຮັບການສຳພາດຈາກອະທິການ ຫລືປະທານສາຂາ ແລະ ປະທານສະເຕກ ຫລືປະທານເຜີຍແຜ່ ແລະ ຖືກພົບວ່າສົມຄວນທີ່ຈະໄດ້ຮັບໃບຮັບຮອງ ເຂົ້າພະວິຫານ. ບົດຮຽນບົດນີ້ຈະທົບທວນຫລັກທຳພະກິດຕິຄູນ ແລະ ພະບັນຍັດບາງຂໍ້ ເຊິ່ງສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນຕ້ອງຍິດຖື ເພື່ອຈະມີຄ່າຄວນໄປພະວິຫານ.

ຄວາມສະອາດທາງສິນທຳ

ອະທິບາຍວ່າ ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ສາດສະດາຂອງພະອົງ ໄດ້ສອນຢັ້ງສະເໝີເຖິງ ຄວາມສຳຄັນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງການມີຄວາມສະອາດທາງດ້ານສິນທຳ. ປະທານ ກໍເດີ້ນ ປີ ຮິງລີ ສອນວ່າ: “ເຮົາເຊື່ອໃນກົດພົມມະຈັນ ກ່ອນການແຕ່ງງານ ແລະ ໃນຄວາມຊື່ຕົງ ຫລັງຈາກແຕ່ງງານ. ເວົ້າທີ່ນີ້ກໍເຂົ້າໃຈແລ້ວ. ນັ້ນຄືທາງທີ່ພາໄປຫາ ຄວາມສຸກໃນການ ດຳລົງຊີວິດ. ນັ້ນຄືທາງທີ່ພາໄປສູ່ຄວາມເພິ່ງພໍໃຈ. ມັນຈະນຳຄວາມສະຫງົບມາ ໃຫ້ຫົວໃຈ ແລະ ນຳຄວາມສະຫງົບມາສູ່ບ້ານເຮືອນ” (in Conference Report, Oct. 1996, 68; or *Ensign*, Nov. 1996, 49).

ອ່ານຂໍ້ພະຄຳພີຕ່າງໆໄປນີ້ນຳກັນ:

Doctrine and Covenants 42:22–24 (ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາເຮົາໃຫ້ຮັກຄູ່ຄອງຂອງເຮົາ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ສະແຫວງຫາຄົນອື່ນອີກ; ພະອົງໄດ້ບັນຊາເຮົາບໍ່ໃຫ້ລ່ວງປະເພນີ.)

(ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາເຮົາວ່າ ໃຫ້ຄຸນນະທຳປະດັບຄວາມນິກົດຂອງເຮົາຢ່າງບໍ່ ເຫຼືອດຫາຍ.)

1 ຕີໂມທຽວ 4:12 (ເຮົາຄວນເປັນແບບຢ່າງເຖິງຄວາມບໍລິສຸດ.)

1 ນິໄຟ 10:21 (ບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ບໍ່ສະອາດ ຈະສາມາດປະທັບຢູ່ນຳພະເຈົ້າໄດ້.)

ຫຼັກແຫ່ງຄວາມເຊື່ອ 1:13 (ພວກເຮົາເຊື່ອໃນການເປັນຄົນບໍລິສຸດ ແລະ ມີຄຸນນະທຳ.)

- ເປັນຫຍັງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງເນັ້ນໜັກເຖິງຄວາມສະອາດທາງສິນທຳຫລາຍແທ້?
- ມີອັນໃດແດ່ທີ່ເປັນຜົນສະທ້ອນເນື່ອງມາຈາກຄວາມອະທຳ ທີ່ເຮົາເຫັນກັນຢູ່ໃນ ໂລກອ້ອມຂ້າງເຮົາ? ມີອັນໃດແດ່ທີ່ເປັນພອນເນື່ອງມາຈາກການດຳລົງຊີວິດໃນຄວາມ ສະອາດທາງດ້ານສິນທຳ?

ຫັນຄວາມສົນໃຈຂອງສະມາຊິກມາຫາບົດຄວາມທີ່ທ່ານໄດ້ຂຽນໄວ້ເທິງກະດານຫລືຂຽນ ໄວ້ໃນໂປດສະເຕີ (ເບິ່ງພາກ “ການຕຽມ” ຢູ່ໃນບົດຮຽນນີ້).

- ຄຳສອນນີ້ສາມາດຊ່ວຍເຮົາ ແລະ ລູກໆຂອງເຮົາໄດ້ແນວໃດເພື່ອຈະສາມາດຕ້ານທານ ກັບການລໍລວງຂອງໂລກໄດ້ ແລະເພື່ອຈະໄດ້ດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນຄວາມສະອາດທາງດ້ານ ສິນທຳໄດ້?

ເງິນສ່ວນສິບ

ຂໍໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນອ່ານ Doctrine and Covenants 119:4 ທີ່ວ່າ:

ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ ຄົນທີ່ຖືກເກັບເງິນສ່ວນສິບ ຈະຈ່າຍໜຶ່ງສ່ວນສິບຂອງລາຍໄດ້ທັງໝົດເປັນລາຍປີ ແລະຈະເປັນກົດປະຈຳຢູ່ກັບເຂົາຕະຫລອດການເພື່ອຖານະປະໂລຫິດອັນສັກສິດຂອງພະອົງ. ບອກວ່າ ຝ່າຍປະທານສູງສຸດໄດ້ອະທິບາຍໄວ້ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ ກ່ຽວກັບການຈ່າຍເງິນສ່ວນສິບຢ່າງຖືກຕ້ອງ: “ຂໍ້ຄວາມທີ່ເຂົາໃຈງ່າຍທີ່ສຸດ ແມ່ນຂໍ້ຄວາມທີ່ມາຈາກພະຜູ້ເປັນເຈົ້າເອງ ຄື ສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກຄວນຈ່າຍໜຶ່ງສ່ວນສິບຂອງລາຍໄດ້ປະຈຳປີຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເຊິ່ງເຂົາໃຈວ່າ ແມ່ນລາຍໄດ້ທັງໝົດ” (ຈົດໝາຍຈາກຝ່າຍປະທານສູງສຸດ ສະບັບລົງວັນທີ 19 ເດືອນມິນາ, 1970). ເງິນສ່ວນສິບ ແມ່ນຖືກນຳໃຊ້ເພື່ອສ້າງຕຶກປະຊຸມ ແລະ ພະວິຫານ, ເພື່ອຊ່ອຍຊຸດຮຽນການເຜີຍແຜ່ສາດສະໜາ, ແລະເພື່ອສ້າງສາອານາຈັກຂອງພະເຈົ້າຢູ່ໃນໂລກນີ້.

ອ່ານບົດຄວາມດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ຂອງປະທານ ເຈມ ອີ ຟາວ:

“ເງິນສ່ວນສິບເປັນຫລັກທຳຢ່າງໜຶ່ງທີ່ເປັນສິ່ງນຳຄວາມສຸກມາໃຫ້ບຸກຄົນ ແລະ ນຳຄວາມຢູ່ດີກິນດີມາໃຫ້ສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກຄວນໄປໃນໂລກ ບໍ່ວ່າຈະຮຽນມີຫລືຍາກຈົນກໍຕາມ. ເງິນສ່ວນສິບ ເປັນຫລັກທຳແຫ່ງການເສຍສະລະ ແລະ ເປັນຂໍ້ກະແຈທີ່ໃຊ້ເປີດປອງຢຽມສະຫວັນ. . . . ສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກຄວນຜູ້ບໍ່ຈ່າຍເງິນສ່ວນສິບຈະບໍ່ເສຍສິດທິການເປັນສະມາຊິກຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແຕ່ຈະສູນເສຍພອນໄປ” (in Conference Report, Oct. 1998, 73–74; or *Ensign*, Nov. 1998, 58–59).

ທົບທວນຂໍ້ພະຄຳພີດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ຮ່ວມກັບສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນ:

ລະບຽບພວກເລວີ 27:30 (ເງິນສ່ວນສິບເປັນຂອງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ມັນເປັນສິ່ງສັກສິດຕໍ່ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.)

ມາລາກີ 3:8–11 (ເຮົາສິ້ໂກງພະເຈົ້າ ເວລາເຮົາບໍ່ຈ່າຍເງິນສ່ວນສິບຂອງເຮົາ; ພະເຈົ້າຈະປະທານພອນ ໃຫ້ຜູ້ທີ່ຈ່າຍເງິນສ່ວນສິບຢ່າງມາກມາຍ.)

- ພອນອັນໃດແດ່ທີ່ພວກທ່ານໄດ້ຮັບ ເວລາພວກທ່ານຈ່າຍເງິນສ່ວນສິບ?
- ເປັນຫຍັງເຮົາຈຶ່ງສິ້ໂກງພະເຈົ້າ ເວລາເຮົາບໍ່ຈ່າຍເງິນສ່ວນສິບຂອງເຮົາ?

(see D&C 104:14.)

ອະທິບາຍວ່າ ແຕ່ລະປີ ສະມາຊິກຈະຖືກຂໍໃຫ້ໄປພົບອະທິການ ເພື່ອສະຫລຸບເງິນສ່ວນສິບ ແລະ ແຈ້ງໃຫ້ອະທິການຮູ້ວ່າ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຈ່າຍເງິນສ່ວນສິບເຕັມຈຳນວນຫລືບໍ່.

ການໄປພົບນີ້ເປັນໂອກາດໃຫ້ສະມາຊິກໄດ້ສຳຫລວດກວດກາຕົວເອງວ່າຕົນໄດ້ເຮັດຕາມພະບັນຍັດທີ່ສຳຄັນຂຶ້ນໄດ້ດີປານໃດ.

ພະວາຈາແຫ່ງປັນຍາ

ອະທິບາຍວ່າ ກ່ອນເຮົາຈະສາມາດເຂົ້າໄປໃນພະວິຫານໄດ້, ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ເຮົາເຊົາເຮັດສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ເຮົາບໍ່ສະອາດແລະບໍ່ສົມບູນທັງດ້ານວິນຍານແລະດ້ານຮ່າງກາຍເສຍກ່ອນ.

ອ່ານພະຄຳພີບາງຂໍ້ ຫລື ໝົດທຸກຂໍ້ ທີ່ຢູ່ຂ້າງລຸ່ມນີ້:

- ໂກລິນ ໂທ 3:16-17 (ຮ່າງກາຍຂອງເຮົາເປັນວິຫານຂອງພະເຈົ້າ ແລະ ບໍ່ຄວນເຮັດໃຫ້ມົວໝອງ.)

Doctrine and Covenants 89 (ການເປີດເຜີຍຂຶ້ນເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັນດີວ່າພະວາຈາແຫ່ງປັນຍາ. ຂໍ້ທີ 1-9 ບອກເຖິງສິ່ງທີ່ເຮົາບໍ່ຄວນນຳເຂົ້າສູ່ຮ່າງກາຍ; ຂໍ້ທີ 10-17 ບອກເຖິງສິ່ງທີ່ຕ້ອງກ່າຍຂອງເຮົາ; ຂໍ້ທີ 18-21 ບອກເຖິງຄຳສັນຍາຂອງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕໍ່ຜູ້ທີ່ຮັກສາພະບັນຍັດຂອງພະອົງ.)

- ມີສິ່ງໃດແດ່ໃນໂລກປະຈຸບັນນີ້ ທີ່ຊັກຊວນເຮົາໃຫ້ເຮັດຜິດຕໍ່ພະບັນຍັດທີ່ໄດ້ປະທານໃຫ້ເຮົາໃນພະວາຈາແຫ່ງປັນຍາ?
- ເຮັດແນວໃດເຮົາຈຶ່ງຈະສາມາດຊ່ອຍຕົວເອງ ແລະຊ່ອຍລູກເຮົາຂອງເຮົາໃຫ້ຮັກສາກົດແຫ່ງ ສຸກຂະພາບຂອງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້?

ຂໍໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນອ່ານ Doctrine and Covenants 29:34 ທີ່ວ່າ:

ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າທຸກສິ່ງເປັນຝ່າຍວິນຍານ ແລະບໍ່ມີຈັກເທື່ອທີ່ພະອົງມອບກົດແກ່ເຮົາທີ່ເປັນຝ່າຍໂລກທັງແກ່ຄົນໃດຫລືລູກຫລານມະນຸດທັງແກ່ອາດາມບົດາຂອງເຮົາຜູ້ທີ່ພະອົງສ້າງ.

- ພວກທ່ານຄິດວ່າ ການເຊື່ອຟັງຕໍ່ພະວາຈາແຫ່ງປັນຍາສາມາດເປັນພອນແນວໃດແດ່ໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາທັງຝ່າຍວິນຍານ ແລະ ຝ່າຍຮ່າງກາຍ?
- ຊຸມຊົນແຫ່ງຄວາມຮູ້ອັນໃດແດ່ (see D&C 89:19) ທີ່ເຮົາອາດໄດ້ຮັບ ຈາກການຮັກສາພະບັນຍັດເຫລົ່ານີ້?

ອ່ານບົດຄວາມດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ຂອງປະທານ ບອຍ ເຄ ແພັກເກີ:

“ສິ່ງທີ່ທ່ານຮຽນຝ່າຍວິນຍານແມ່ນຂຶ້ນກັບວ່າທ່ານຮັກສາຮ່າງກາຍຂອງທ່ານໄດ້ດີປານໃດ. ສະນັ້ນແລ້ວ ຈຶ່ງວ່າ ພະວາຈາແຫ່ງປັນຍາມີຄວາມສຳຄັນຫລາຍຂະໜາດໃດ.

“ການໃຊ້ສິ່ງທີ່ຫວງຫ້າມ ໂດຍການເປີດເຜີຍ—ເຊັ່ນ ນໍ້າຊາ, ກາເຟ, ສຸລາ, ຢາດູດ—ເປັນສິ່ງກົດກັນການຕິດຕໍ່ຝ່າຍວິນຍານ ຄືກັນກັບປາຕິດແສດຊະນິດອື່ນໆ.

“ຢ່າເນີນເສີຍຈາກພະວາຈາແຫ່ງປັນຍາ, ເພາະວ່າທ່ານອາດສູນເສຍ ຊັບແຫ່ງຄວາມຮູ້ໄປ, ແມ້ແຕ່ຄວາມຮູ້ທີ່ເຊື່ອໄວ້ ເຊິ່ງສັນຍາໄວ້ສຳລັບຜູ້ທີ່ຮັກສາມັນ. ແລະ ສຸກຂະພາບທີ່ແຂງແຮງກໍເປັນພອນເພີ່ມເຕີມຢ່າງໜຶ່ງ” (in Conference Report, Oct. 1994, 78; or *Ensign*, Nov. 1994, 61).

ວັນຊະບາໂຕ

ອ່ານອົບພະຍົບ 20:8-11 ພ້ອມກັນ.

ອະທິບາຍວ່າ ຜູ້ຄົນຂອງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຖືກບັນຊາໃຫ້ຮັກສາວັນຊະບາໂຕໃຫ້ສັກສິດສະເໝີ. ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ສັນຍາວ່າ ຈະປະທານພອນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໃຫ້ຜູ້ທີ່ປະຕິບັດຕາມ.

ຂໍໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນອ່ານ Doctrine and Covenants 59:9-13 ທີ່ວ່າ:

ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ ຖ້າເຮົາຈະຮັກສາຕົວໃຫ້ສະອາດຈາກໂລກໄດ້ຫລາຍຍິ່ງຂຶ້ນ ເຮົາຄວນໄປບ້ານແຫ່ງການສວດອ້ອນວອນ ແລະ ຖະຫວາຍສິນລະລິກຂອງເຮົາໃນວັນສັກສິດຂອງພະອົງ. ນີ້ຄືວັນທີ່ກຳນົດໄວ້ໃຫ້ເຮົາເພື່ອພັກຜ່ອນຈາກວຽກງານຂອງເຮົາ ແລະ ເພື່ອຖະຫວາຍຄວາມຈິງຮັກ ຂອງເຮົາ ແຕ່ພະຜູ້ສູງສຸດ. ເຮົາຍັງຈະຕ້ອງຖະຫວາຍຄຳປະຕິຍານໃນຄວາມຊອບທຳທຸກວັນ ແລະ ທຸກເວລາ. ເຮົາຄວນຈຳໄວ້ວ່າວັນນີ້ເປັນວັນຂອງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ເຮົາຄວນຖະຫວາຍເຄື່ອງບູຊາຂອງເຮົາ ແລະ ສິນລະລິກຂອງເຮົາແຕ່ພະຜູ້ສູງສຸດ. ເຮົາຄວນສາລະພາບບາບກັບພິນ້ອງຂອງເຮົາ ແລະ ຕໍ່ພະພັກຂອງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະ ໃນວັນນີ້ ເຮົາຈະບໍ່ເຮັດສິ່ງໃດ. ເຮົາຄວນຕຽມອາຫານໄວ້ດ້ວຍໃຈມັ້ງຢ່າງດຽວ ເພື່ອການຖືສິນອົດເຂົ້າຈະບໍລິບູນ ເພື່ອຄວາມສຸກຂອງເຮົາຈະເຕັມປຽນ.

- ແມ່ນຫຍັງຄືເຫດຜົນຕົ້ນຕໍຂອງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຕໍ່ການຮັກສາວັນຊະບາໂຕໃຫ້ສັກສິດ?
- Doctrine and Covenants 59:9-13 ສາມາດນຳພາເຮົາໃຫ້ຮັກສາວັນຊະບາໂຕໃນທາງໃດແດ່?
- ມີພອນໃດແດ່ທີ່ສັນຍາໄວ້ສຳລັບຜູ້ທີ່ຮັກສາວັນຊະບາໂຕຢ່າງຖືກຕ້ອງ?

ສ່ວນໜຶ່ງຂອງບົດສົນທະນານີ້, ໃຫ້ອ່ານບົດຫລັກທຳດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ ສອນໂດຍແອວເດີ ເຈມ ອີຟາວ:

“ເປັນຫຍັງພະເຈົ້າຈຶ່ງຂໍໃຫ້ເຮົານັບຖືວັນຊະບາໂຕ? ຂ້າພະເຈົ້າຄິດວ່າ ມີເຫດຜົນຢ່າງ ໜ້ອຍຢູ່ສາມຢ່າງ. ເຫດຜົນທີໜຶ່ງແມ່ນກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມຈຳເປັນຂອງຮ່າງກາຍສຳລັບ ການພັກຜ່ອນ ແລະ ການຮູ້ພຶ້ນ. . . .

“ເຫດຜົນທີສອງແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນຫລາຍກວ່າ, ຕາມຄວາມເຫັນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ມັນກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມຈຳເປັນສຳລັບການງອກໃໝ່ແລະສຳລັບການເພີ່ມຄວາມເຂັ້ມ ແຂງໃຫ້ຝ່າຍວິນຍານຂອງເຮົາ. . . .

“ເຫດຜົນທີສາມອາດສຳຄັນຫລາຍກວ່າໝູ່ທີ່ສຸດ. ມັນກ່ຽວຂ້ອງກັບການເຊື່ອຟັງຕໍ່ພະ ບັນຍັດເພື່ອເປັນການສະແດງອອກເຖິງຄວາມຮັກຂອງເຮົາຕໍ່ພະເຈົ້າ. ເປັນສູນເຖິດຜູ້ທີ່ບໍ່ ຈຳເປັນຕ້ອງມີເຫດຜົນຫລາຍໄປກວ່າເຮົາມີຄວາມຮັກຕໍ່ພະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດທີ່ຈະຮັກສາພະ ບັນຍັດຂອງພະອົງ” (in Conference Report, Oct. 1991, 46–47; or *Ensign*, Nov. 1991, 35).

- ພວກທ່ານໄດ້ຮັບພອນອັນໃດແດ່ໃນຊີວິດ ເພາະການຮັກສາວັນຊະບາໂຕໃຫ້ສັກສິດ? ຂໍໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນຜູກມັດຕົວເອງທີ່ຈະດຳລົງຊີວິດຕາມພະບັນຍັດ ທີ່ກ່າວ ເຖິງໃນມື້ນີ້ ຄື: ຄວາມສະອາດທາງສິນທຳ, ກົດສ່ວນສິບ, ພະວາຈາແຫ່ງປັນຍາ, ແລະ ການຮັກສາວັນຊະບາໂຕ. ເມື່ອນັ້ນ ເຂົາເຈົ້າຈະຕຽມຕົວໄດ້ດີກວ່າ ເພື່ອໄປພະວິຫານ ແລະ ຈະໄດ້ຮັບພອນຂອງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢ່າງມາກມາຍ.

ຂັ້ນຕອນປະຕິບັດເພື່ອຈະໄດ້ຮັບໃບຮັບຮອງເຂົ້າພະວິຫານ ແມ່ນເປັນພອນ

ອະທິບາຍວ່າ ກ່ອນສະມາຊິກຈະສາມາດເຂົ້າໄປໃນພະວິຫານໄດ້, ແຕ່ລະຄົນຕ້ອງມີຄ່າ ຄວນພໍທີ່ຈະໄດ້ຮັບໃບຮັບຮອງເຂົ້າພະວິຫານເສຍກ່ອນ. ດັ່ງອະທິບາຍໃນບົດຄວາມດັ່ງ ຕໍ່ໄປນີ້, ຂັ້ນຕອນປະຕິບັດ ເພື່ອຈະໄດ້ຮັບໃບຮັບຮອງນີ້ສາມາດເປັນພອນໃຫ້ຊີວິດຂອງ ແຕ່ລະຄົນໄດ້.

“ອະທິການມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບໃນການສອບຖາມກ່ຽວກັບຄ່າຄວນສ່ວນຕົວຂອງເຮົາ. ການສຳພາດນີ້ແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນຫລາຍສຳລັບທ່ານຜູ້ເປັນສະມາຊິກຂອງສາດສະ ໜາຈັກເພາະມັນຈະເປັນໂອກາດໃຫ້ທ່ານໄດ້ສຳຫລວດແບບແຜນຊີວິດຂອງທ່ານກັບ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ຖ້າມີສິ່ງໃດຫາກຜິດພາດໃນຊີວິດຂອງທ່ານ, ອະທິການຈະ ຊ່ວຍທ່ານແກ້ໄຂມັນໄດ້. ໂດຍຜ່ານການສຳພາດນີ້, ເມື່ອທ່ານໄດ້ປຶກສານຳຜູ້ພິພາກສາ ສາມັນໃນອິດສະລາເອນແລ້ວ, ທ່ານຈະສາມາດບອກ ຫລືສາມາດຮັບການຊ່ວຍເຫລືອ ເພື່ອຈະໄດ້ສ້າງຕັ້ງຄ່າຄວນຂອງທ່ານທີ່ຈະເຂົ້າໄປໃນພະວິຫານດ້ວຍການເຫັນດີເຫັນ ຊອບຈາກພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ” (ການຕຽມເຂົ້າພະວິຫານທີ່ສັກສິດ, 3–4).

“ຂ້າພະເຈົ້າ . . . ຂໍ ເຊື່ອເຊັນສະມາຊິກຂອງ ສາດສະໜາຈັກໃຫ້ຮັບ ເອົາພະວິຫານຂອງພະ ເຈົ້າ ໃຫ້ເປັນສັນຍາລັກ ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແຫ່ງການ ເປັນສະມາຊິກ ແລະ ໃຫ້ເປັນສິ່ງສຳຄັນຕໍ່ ພັນທະສັນຍາອັນສັກ ສິດທີ່ສຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ” (ປະທານ ເຮົາເວີດ ດັບເບິນຢູ່ ຮັນເທີ).

ອະທິບາຍວ່າ ອະທິການ ຫລືປະທານສາຂາ ແລະ ປະທານສະເຕກ ຫລືປະທານເຜີຍແຜ່ ຈະເປັນຜູ້ໃຫ້ ສຳພາດແກ່ທຸກຄົນທີ່ມາຂໍໃບຮັບຮອງເຂົ້າພະວິຫານເທື່ອທຳອິດ ແລະ ຜູ້ທີ່ຕຽມແຕ່ງງານຢູ່ໃນພະວິຫານ. ຜູ້ປຶກສາໃນຝ່າຍອະທິການ ແລະ ໃນຝ່າຍປະທານ ສະເຕກ ສາມາດໃຫ້ສຳພາດແກ່ຜູ້ທີ່ມາຕໍ່ໃບຮັບຮອງ ເຂົ້າພະວິຫານ.

ໃນເວລານີ້, ຂໍໃຫ້ອະທິການ ຫລືປະທານສາຂາຫລືຜູ້ປຶກສາຄົນໃດຄົນໜຶ່ງໃນຝ່າຍ ອະທິການ ຂຶ້ນກ່າວກ່ຽວກັບ ໃບຮັບຮອງເຂົ້າພະວິຫານ. ເພິ່ນບໍ່ຄວນອ່ານຄຳຖາມທີ່ ໃຊ້ສຳພາດໃຫ້ນັກຮຽນໃນຫ້ອງຝັ່ງ, ແຕ່ເພິ່ນສາມາດກ່າວເຖິງສິ່ງທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ ເມື່ອເວລາເຂົາເຈົ້າໄປສຳພາດເອົາໃບຮັບຮອງເຂົ້າພະວິຫານ. ທ່ານສາມາດໃຊ້ຂໍ້ ຄວາມດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ ເພື່ອເປັນແນວທາງ:

ສະມາຊິກຜູ້ທີ່ຢາກໄດ້ໃບຮັບຮອງເຂົ້າພະວິຫານຄວນມີປະຈັກພະຍານເຖິງພະບິດາເທິງ ສະຫວັນ, ເຖິງອົງພະເປຊຸຄິດເຈົ້າ, ແລະ ເຖິງພະວິນຍານບໍລິສຸດ. ເຂົາເຈົ້າຄວນສະໜັບ ສະໜູນສາດສະດາຂອງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ຂຶ້ນຜູ້ໃຫຍ່, ແລະ ຜູ້ນຳໃນທ້ອງຖິ່ນ ຂອງເຂົາເຈົ້າ. ເຂົາເຈົ້າບໍ່ຄວນເຫັນອົກເຫັນໃຈຫລືພົວພັນກັບບຸກຄົນທີ່ອອກຈາກສາດສະ ໜາຈັກໄປ ຫລືຜູ້ທີ່ສອນ ຫລືກະທຳສິ່ງທີ່ກົງກັນຂ້າມກັບພະກິດຕິຄຸນ.

ຜູ້ຢາກໄດ້ໃບຮັບຮອງ ຄວນໄປຮ່ວມພິທີສິນລະລິກ, ຫ້ອງຮຽນຖານະປະໂລຫິດ, ແລະ ຫ້ອງຮຽນອື່ນໆ ຂອງສາດສະໜາຈັກ. ເຂົາເຈົ້າຄວນເຮັດໜ້າທີ່ທີ່ຕົນໄດ້ຮັບມອບໝາຍ ຈາກອຳນາດຖານະປະໂລຫິດ ດ້ວຍຄວາມເອົາໃຈໃສ່. ເຂົາເຈົ້າຄວນພະຍາຍາມຮັກ ສາພະບັນຍັດທັງໝົດຂອງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຮ່ວມທັງການຈ່າຍເງິນສ່ວນສິບເຕັມ ຈຳນວນ, ເປັນຜູ້ທີ່ສັດຊື່ທັງຄວາມເວົ້າ ແລະ ການກະທຳ, ແລະ ລະເວັ້ນຈາກການໃຊ້ ຊາ, ກາເຟ, ສຸລາ, ຢາດູດ, ແລະ ສິ່ງທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ແລະ ຢາເສບຕິດອື່ນໆ.

ເຂົາເຈົ້າຄວນດຳລົງຊີວິດຢ່າງບໍລິສຸດ ແລະ ມີຄຸນນະທຳ ແລະ ຄວນເຊື່ອຝັ່ງກິດພິມນະ ຈັນຂອງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ເຊິ່ງຫ້າມບໍ່ໃຫ້ຮ່ວມເພດກັບຜູ້ໃດນອກເໜືອຈາກສາມິຫລີພັນລະ ຍາຂອງຕົນ ທີ່ແຕ່ງງານກັນຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ. ເຂົາເຈົ້າຄວນມີຄວາມສຳພັນ ອັນຖືກຕ້ອງປອງດອງກັບສະມາຊິກຄົນອື່ນໆໃນຄອບຄົວຕົນໃນຫລັກທຳພະກິດຕິຄຸນທັງ ໃຈ ແລະ ກາຍ. ເຂົາເຈົ້າບໍ່ຄວນເຮັດໃຫ້ຄົນອື່ນໄດ້ຮັບຄວາມເຈັບປວດ ບໍ່ວ່າຈະເປັນ ທາງວິນຍານ, ທາງຮ່າງກາຍ, ທາງຈິດໃຈ, ຫລືທາງຄວາມຮູ້ສຶກກໍຕາມ.

ເຂົາເຈົ້າຈະຕ້ອງເຕັມໃຈທີ່ຈະສາລະພາບບາບຂອງຕົນ ແລະ ປະຖິ້ມບາບນັ້ນ. ບາບທີ່ຮ້າຍແຮງ ເຊັ່ນ ການລ່ວງລະເມີດທາງສິນທຳ, ການຂົ່ມເຫັງຄົນໃນຄອບຄົວ, ການພົວພັນນຳພວກທີ່ປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອ ຫລືພວກຕໍ່ຕ້ານ, ຫລືໄດ້ເຮັດຜິດກົດໝາຍບ້ານ ເມືອງຢ່າງຮ້າຍແຮງ ຕ້ອງໄດ້ສາລະພາບຕໍ່ອະທິການ ຫລືປະທານສາຂາ ດົນພໍສົມຄວນ ກ່ອນຈະໄປຮັບການສຳພາດເອົາໃບຮັບຮອງເຂົ້າພະວິຫານ. ຖ້າຜູ້ໃດມີຄວາມຮູ້ສຶກ

ໃນໃຈ ເຊິ່ງຄວາມຮູ້ສຶກນັ້ນຄື ຄວາມສະຫວ່າງຂອງພະຄິດທີ່ປະທານໃຫ້ມະນຸດທຸກຄົນ, ວ່າຕົນຄວນບອກສິ່ງໃດສິ່ງໜຶ່ງໃຫ້ອະທິການ ຫລືປະທານສາຂາຮູ້, ແລ້ວເລື່ອງນັ້ນກໍສົມຄວນທີ່ຈະບອກ ໃຫ້ເພິ່ນຮູ້.

ສຳລັບຜູ້ເຄີຍຢ່າຮ້າງ ຈະຕ້ອງໄດ້ສະສາງນຳອະທິການ ຫລືປະທານສາຂາ ແລະ ປະທານສະເຕກ ຫລືປະທານເຜີຍແຜ່ ກ່ອນຈະຮັບເອົາໃບຮັບຮອງເຂົ້າພະວິຫານໄດ້. ເຂົ້າເຈົ້າຈະຕ້ອງເຮັດຕາມສິ່ງທີ່ບົ່ງໄວ້ ໃນໃບຢ່າຮ້າງສະເໝີ, ຮ່ວມທັງການຈ່າຍເງິນລ້ຽງ ດູລູກມາຕະຫລອດ.

ສະມາຊິກຜູ້ຢາກໄດ້ໃບຮັບຮອງເຂົ້າພະວິຫານຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການສຳພາດຈາກຄົນໃດ ຄົນໜຶ່ງ ໃນຝ່າຍປະທານສະເຕກ ຫລືໂດຍປະທານເຜີຍແຜ່ຫລັງຈາກໄດ້ຮັບການສຳພາດຈາກຄົນໃດຄົນໜຶ່ງ ໃນຝ່າຍອະທິການ ຫລືໂດຍປະທານສາຂາແລ້ວ. ບາງຄົນອາດຄິດວ່າ ເປັນຫຍັງຈຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງເຮັດເຊັ່ນນີ້. ເວລາເຮົາໄປຂໍໃບຮັບຮອງເຂົ້າພະວິຫານ, ກໍເຫົ່າກັບວ່າເຮົາຂໍອະນຸຍາດຈາກພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ທີ່ຈະເຂົ້າໄປໃນພະວິຫານ. ເຮົາມີສິດທີ່ຈະໄປທົດສອບຄ່າຄວນຂອງເຮົາເອງນຳພະຍານສອງຄົນ ຜູ້ທີ່ເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ມີອຳນາດຂອງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ມັນໄດ້ເປັນພອນແກ່ເຮົາທີ່ມີການຢືນຢັນເຖິງຄວາມມີຄ່າຄວນຂອງເຮົາ ຢູ່ຕໍ່ໜ້າຜູ້ຮັບໃຊ້ ຂອງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພື່ອຈະໄດ້ເຂົ້າໄປໃນພະວິຫານ.

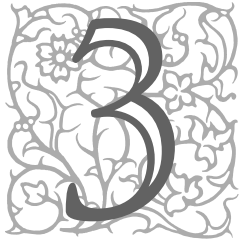
ສະຫລຸບ

ໃນການເນັ້ນໜັກເຖິງຄວາມສຳຄັນທີ່ຈະມີຄ່າຄວນ ເພື່ອເຂົ້າໄປໃນພະວິຫານ ແລະ ມີໃບຮັບຮອງເຂົ້າ ພະວິຫານ ທີ່ໃຊ້ໄດ້ໃນປະຈຸບັນນຳຕົນສະເໝີ, ໃຫ້ທ່ານທົບທວນຂໍ້ຄວາມຂອງປະທານ ເຮົາເວີດ ດັບເບິນຢູ່ ຮ້ານເທິ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

“ຂ້າພະເຈົ້າ . . . ຂໍເຊື່ອເຊີນສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກໃຫ້ຖືວ່າ ພະວິຫານຂອງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເປັນສັນຍາລັກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແຫ່ງການເປັນສະມາຊິກຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ເປັນບ່ອນເຮັດພັນທະສັນຍາອັນສັກສິດ ທີ່ສຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ. ມັນແມ່ນຄວາມປາດຖະໜາອັນເລິກຊຶ່ງທີ່ສຸດຂອງຫົວໃຈຂ້າພະເຈົ້າ ທີ່ສະມາຊິກທຸກໆຄົນຂອງສາດສະໜາຈັກຈະມີຄ່າຄວນ ທີ່ຈະເຂົ້າໄປໃນພະວິຫານໄດ້. ຂ້າພະເຈົ້າຫວັງວ່າສະມາຊິກຜູ້ໃຫຍ່ທຸກຄົນຈະມີຄ່າຄວນບໍ່ສຳລັບໃບຮັບຮອງເຂົ້າພະວິຫານ ທີ່ໃຊ້ໄດ້ໃນປະຈຸບັນ ເຖິງແມ່ນວ່າເຮົາຈະຢູ່ໄກຈາກພະວິຫານ ແລະ ບໍ່ສາມາດໄປເລື້ອຍໆກໍຕາມ” (quoted in Jay M. Todd, “President Howard W. Hunter,” *Ensign*, July 1994, 5).

ສະແດງປະຈັກພະຍານເຖິງພອນທີ່ມາສູ່ຊີວິດຂອງທ່ານ ເພາະການດຳລົງຊີວິດຢ່າງມີຄ່າຄວນ ເພື່ອຈະໄດ້ໄປພະວິຫານ.

ຂໍໃຫ້ຄົນໃດຄົນໜຶ່ງອະທິການປິດ.

ວຽກງານພະວິຫານນຳພອນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ມາ ສູ່ຊີວິດຂອງເຮົາ

ພວກຂ້ານ້ອຍທູນຂໍພະ
ອົງ ພະບິດາຜູ້ບໍລິສຸດ
ເພື່ອຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພະ
ອົງຈະອອກໄປຈາກພະ
ວິຫານແຫ່ງນີ້ ດ້ວຍມີ
ອຳນາດຂອງພະອົງ
ເປັນອາວຸດ ແລະ ເພື່ອ
ພະນາມຂອງພະອົງ
ຈະຢູ່ກັບເຂົາ ແລະ ລັດ
ສະໝີພາບຂອງພະອົງ
ຈະຢູ່ອ້ອມຮອບເຂົາ
(see D&C 109:22).

ຈຸດປະສົງ

ເພື່ອຊ່ອຍສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າ ຜູ້ທີ່ໄປພະວິຫານຢ່າງມີຄ່າຄວນ ຈະ
ໄດ້ຮັບພອນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ຈາກພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ການຕຽມ

1. ໃຫ້ທັບທວນພະຄຳທີ່ໃຊ້ໃນບົດຮຽນນີ້ຢ່າງລອບຄອບ ເພື່ອທ່ານຈະໄດ້ຕຽມພ້ອມ
ທີ່ຈະນຳພາ ການສືບທະນາໃນຫ້ອງຮຽນກ່ຽວກັບມັນ.
2. ທ່ານສາມາດຕຽມໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນຮ້ອງເພງກ່ຽວກັບຄວາມຈິງນິລັນດອນ
ເຊັ່ນ “ບອກມາ ສັດຈະຄືຫຍັງ” (ເພງສວດແລະເພງຂອງເດັກນ້ອຍ, ເລກທີ 34).
3. ຖ້າມີກະແຊັດໜຶ່ງ ຊື່ *Family Home Evening Video Supplement 2* (53277)
ທ່ານສາມາດສາຍໜັງເລື່ອງ “Temples Are for Eternal Covenants,” ຍາວ 6
ນາທີ.

ການສະເໜີບົດຮຽນ

ຂໍໃຫ້ຄົນໃດຄົນໜຶ່ງອະທິຖານເປີດ.

ຖາມສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນວ່າ ເຂົາເຈົ້າມີຄຳຖາມອັນໃດບໍ່. ໃຫ້ໃຊ້ເວລາຕອບ
ຄຳຖາມທັງໝົດເທົ່າທີ່ທ່ານຈະສາມາດຕອບໄດ້ແລະຕາມການຊົງນຳຂອງພະວິນຍານ
ຂອງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ຈົ່ງຈື່ຈຳສະເໝີວ່າ ວຽກງານບາງຢ່າງທີ່ກະທຳກັນຢູ່ໃນພະວິຫານ
ຖືກສັ່ງຫ້າມບໍ່ໃຫ້ເອົາມາເວົ້າຢູ່ນອກພະວິຫານ.

ວຽກງານພະວິຫານມີມາຕັ້ງແຕ່ສະໄໝ ໂບຮານ

ທ່ານສາມາດເລີ່ມຕົ້ນຫ້ອງຮຽນ ໂດຍການຮ້ອງເພງສວດກ່ຽວກັບວຽກງານພະວິຫານ
ຫລືກ່ຽວກັບຄວາມຈິງນິລັນດອນນຳກັນ.

ອະທິບາຍວ່າ ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາຜູ້ຄົນຂອງພະອົງສະເໝີ ໃຫ້ສ້າງພະວິຫານ.
ພະອົງໄດ້ເປີດເຜີຍວຽກງານທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ສຳເລັດຢູ່ໃນພະວິຫານ.

- ພະວິຫານ ຫລື ຫໍເຕັ້ນໃດ ທີ່ກ່າວເຖິງໃນພະຄຳພີ?

ຂໍໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນ ເບິ່ງຄຳສັບທີ່ຢູ່ໃນທ້າຍພະຄຳພີ ຖ້າມີ ເພື່ອອ່ານເບິ່ງ ຄຳອະທິບາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄຳວ່າ ພະວິຫານ ແລະ ຫໍເຕັ້ນ. ທ່ານຄວນຂຽນຄຳຕອບ ຂອງສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນ ໃສ່ເທິງກະດານ. ທ່ານຄວນໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນ ອ່ານຂໍ້ພະຄຳພີ ດັ່ງຕໍ່ລົງໄປນີ້ນຳອີກ:

ຫໍເຕັ້ນຂອງໂມເຊ: ອົບພະຍົບ 40:1–2, 34–38

ພະວິຫານຂອງໂຊໂລໂມນ: 2 ຂ່າວຄາວ 3:1–2; 5:1

ພະວິຫານຂອງເຣໂລດ: ມັດທາຍ 21:12–15

ພະວິຫານຂອງຊາວນີໄຟ: 2 ນິໄຟ 5:16; Mosiah 1:18; 3 ນິໄຟ 11:1

ອະທິບາຍວ່າ ເປັນຍ້ອນການປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອ, ພະວິຫານທັງໝົດເຫລົ່ານີ້ ຈຶ່ງໄດ້ສູນເສຍຈຸດປະສົງແທ້ຂອງມັນໄປ ແລະ ໃນທີ່ສຸດ ມັນກໍໄດ້ຖືກທຳລາຍໄປ. ວຽກງານພະວິຫານໄດ້ຖືກນຳກັບຄືນມາຢ່າງບໍລິບູນ ໃນວັນເວລາຂອງເຮົາ ໂດຍຜ່ານສາດສະດາໂປເຊັບ ສະມິດ ເຊິ່ງໄດ້ນຳພອນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ມາສູ່ຊີວິດຂອງເຮົາ.

ແອວເດີ ບະລູດ ອາ ມິກຄອນກີ ເວົ້າວ່າ: “ການສະຖາປະນາຕາມການດົນໃຈ ແລະ ການໃຊ້ພະວິຫານໃນທາງທີ່ຄວນ ເປັນຫລັກຖານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຢ່າງໜຶ່ງຂອງສະຫວັນກ່ຽວກັບວຽກງານຂອງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. . . . ປ່ອນໃດກໍຕາມທີ່ມີພະວິຫານ ແລະ ພະວິນຍານຂອງການເປີດເຜີຍມີຢູ່ກັບຜູ້ທີ່ກະທຳພິທີຢູ່ໃນນັ້ນ, ປ່ອນນັ້ນ ຈະມີຜູ້ຄົນຂອງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ນຳ; ປ່ອນໃດກໍຕາມທີ່ບໍ່ມີພະວິຫານປ່ອນນັ້ນຈະບໍ່ມີສາດສະໜາຈັກ ແລະ ອານາຈັກ ແລະ ຄວາມຈິງແຫ່ງສະຫວັນຢູ່ນຳ” (*Mormon Doctrine*, 2nd ed. [1966], 781).

ຜູ້ທີ່ໄປພະວິຫານຢ່າງມີຄ່າຄວນໄດ້ຖືກສັນຍາດ້ວຍພອນອັນຍິ່ງໃຫຍ່

ພະວິຫານ, ຫລື ບ້ານຂອງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແມ່ນສະຖານທີ່ ທີ່ເຮົາໄປເພື່ອຕຽມສຳລັບຄວາມສູງສົ່ງ ໃນອານາຈັກຂຶ້ນສູງ. ຢູ່ທີ່ນັ້ນ ເຮົາຈະຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບພະບິດາເທິງສະຫວັນ ແລະ ພະເຊີຍຄິດຕື່ມອີກ. ເຮົາໄດ້ເຮັດພັນທະສັນຍານຳພວກພະອົງ, ແລະ ພວກພະອົງສັນຍາວ່າ ຈະປະທານພອນອັນເລີດລ້ຳໃຫ້ເຮົາ.

ໃນ *Doctrine and Covenants*, ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນລະຍາຍເຖິງພອນບາງຢ່າງທີ່ມີຕໍ່ຜູ້ທີ່ໄປພະວິຫານ ແລະ ດຳລົງຊີວິດຢ່າງມີຄ່າຄວນຕໍ່ພັນທະສັນຍາທີ່ເຮັດຢູ່ໃນນັ້ນ. ພອນບາງຢ່າງເຫລົ່ານີ້ໄດ້ມີບັນລະຍາຍໄວ້ ໃນພາກ 109 ເຊິ່ງແມ່ນຄຳອະທິຖານ

ໃນການອຸທິດພະວິຫານເຄີດແລນ. ຄຳຂອງການອະທິຖານນີ້ ໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ ໂປເຊັບ ສະມິດ ໂດຍທາງການເປີດເຜີຍ.

ປະທານ ເຮົາເວີດ ດັບເບິນຢູ ຮັນເທີ ໄດ້ເວົ້າເຖິງການອະທິຖານນີ້ວ່າ “ມັນໄດ້ຕອບເທິງ ເຮົາເປັນສ່ວນຕົວ, ເປັນຄອບຄົວ, ແລະ ເປັນກຸ່ມກ້ອນຕະຫລອດມາເພາະອຳນາດຂອງ ຖານະປະໂລຫິດທີ່ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ປະທານໃຫ້ເຮົາ ເພື່ອຈະໄດ້ໃຊ້ມັນໃນພະວິຫານ ທີ່ສັກສິດຂອງພະອົງ” (“The Great Symbol of Our Membership,” *Ensign*, Oct. 1994, 4).

ຈາກນັ້ນ ປະທານ ຮັນເທີ ໄດ້ເວົ້າເຖິງບາງຂໍ້ໃນພາກ 109. ຂໍໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງ ຮຽນອ່ານ Doctrine and Covenants 109:10–12, 22–23, 59, 67, 72, 75 ທີ່ວ່າ: ໂອ້ ພະບິດາຜູ້ບໍລິສຸດ ພວກຂ້ານ້ອຍທູນຂໍພະອົງ ໃຫ້ຊ່ວຍພວກຂ້ານ້ອຍ ຜູ້ຄົນຂອງພະອົງ ດ້ວຍພະຄຸນຂອງພະອົງ ໃນກອງປະຊຸມອັນສັກສິດຂອງພວກຂ້ານ້ອຍ ເພື່ອການນີ້ຈະ ເປັນໄປເພື່ອກຽດຕິຍົດຂອງພະອົງ ແລະ ເພື່ອການຮັບຮອງອັນສັກສິດຂອງພະອົງ ແລະ ໃນແບບທີ່ຈະພົບວ່າ ພວກຂ້ານ້ອຍມີຄ່າໃນສາຍພະເນດຂອງພະອົງ ທີ່ຈະໄດ້ຮັບ ຄຳສັນຍາ ເຊິ່ງພະອົງໄດ້ເຮັດກັບ ພວກຂ້ານ້ອຍ ຜູ້ຄົນຂອງພະອົງ ໃນການເປີດເຜີຍທີ່ປະ ທານໃຫ້ແກ່ພວກຂ້ານ້ອຍ. ເພື່ອລັດສະໝີພາບຂອງພະອົງຈະລົງມາຢູ່ເທິງຜູ້ຄົນຂອງ ພະອົງ ແລະ ຢູ່ເທິງພະວິຫານແຫ່ງນີ້ຂອງພະອົງ ເຊິ່ງບັດນີ້ພວກຂ້ານ້ອຍໄດ້ອຸທິດຖະ ຫວາຍແດ່ພະອົງ ເພື່ອແຫ່ງນີ້ຈະຖືກຂຸ້າຮະໃຫ້ບໍລິສຸດ ແລະ ຖືກຕັ້ງໄວ້ໃຫ້ສັກສິດ ແລະ ເພື່ອການປະທັບຢູ່ອັນສັກສິດຂອງພະອົງ ຈະມີຢູ່ຕະຫລອດໄປໃນພະວິຫານແຫ່ງນີ້ (ເບິ່ງ D&C 109:10–12). ແລະ ພວກຂ້ານ້ອຍທູນຂໍພະອົງ ພະບິດາຜູ້ບໍລິສຸດ ເພື່ອຜູ້ຮັບ ໃຊ້ຂອງພະອົງຈະອອກໄປຈາກພະວິຫານ ແຫ່ງນີ້ດ້ວຍມີອຳນາດຂອງພະອົງເປັນອາວຸດ ແລະ ເພື່ອພະນາມຂອງພະອົງຈະຢູ່ກັບເຂົາ ແລະ ລັດສະໝີພາບຂອງພະອົງຈະ ຢູ່ອ້ອມຮອບເຂົາ ແລະ ທູດຂອງພະອົງຈະຮັບຜິດຊອບດູແລເຂົາ. ແລະ ຈາກແຫ່ງນີ້ ເຂົາຈະນຳຂ່າວອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ປະເສີດ ໃນຄວາມຈິງໄປຫາທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ ເພື່ອຄົນທັງຫລາຍ ຈະຮູ້ວ່າ ນີ້ຄືວຽກງານຂອງພະອົງ ແລະ ວ່າພະອົງຍິ່ມພະຫັດ ຂອງພະອົງອອກມາ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ສິ່ງທີ່ພະອົງກ່າວໄວ້ໂດຍປາກຂອງສາດສະດາເກີດ ເປັນຈິງ ກ່ຽວກັບວັນເວລາສຸດທ້າຍ (ເບິ່ງ D&C 109:22–23). ພວກຂ້ານ້ອຍທູນຂໍພະອົງ ຈົ່ງໂປດກຳນົດສະເຕກອິນຊີໄວ້ກັບສີໂອນ ນອກຈາກແຫ່ງນີ້ ເຊິ່ງພະອົງກຳນົດແລ້ວ ເພື່ອການຕ້ານໂຮມຂອງຜູ້ຄົນຂອງພະອົງຈະດຳເນີນໄປໃນອຳນາດ ແລະ ເດຊານຸພາ ບອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ເພື່ອຈະຕັດວຽກງານຂອງພະອົງໃຫ້ສິ້ນໃນຄວາມຊອບທຳ (ເບິ່ງ D&C 109:59). ແລະ ຂໍໃຫ້ຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ທັງໝົດຂອງອິດສະລາເອນ ທີ່ກະຈັດກະຈາຍ ຜູ້ທີ່ຖືກ ຂັບໄລ່ໄປທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ ມາຮູ້ເລື່ອງຄວາມຈິງ, ເຊື່ອໃນພະເມັດຊີອາ ແລະ ຮັບການໄຖ່ຈາກການກົດຂີ່ ແລະ (ເບິ່ງ D&C 109:67). ໂອ້ ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂໍຈົ່ງນຶກເຖິງ ສາດສະໜາຈັກທັງໝົດຂອງພະອົງ ພ້ອມດ້ວຍຄອບຄົວທັງໝົດຂອງເຂົາ ແລະ ຜູ້ຄົນ

ທີ່ໃກ້ສິດທັງໝົດຂອງເຂົາ ທັງຄົນເຈັບ ແລະ ຄົນທີ່ມີທຸກທັງໝົດຂອງເຂົາ ທັງຄົນຍາກຈົນ ແລະ ຄົນໃຈອ່ອນໂຍນທັງໝົດຂອງແຜ່ນດິນ ໂລກເພື່ອອານາຈັກເຊິ່ງພະອົງຕັ້ງຂຶ້ນ ໂດຍ ບໍ່ຕ້ອງອາໃສມີ ຈະກັບເປັນພູໃຫຍ່ ແລະ ເຕັມທົ່ວແຜ່ນດິນ ໂລກ (see D&C 109:72). ເພື່ອເມື່ອແກ້ດັງຂຶ້ນເອີ້ນຄົນຕາຍ ພວກຂ້ານ້ອຍຈະຖືກຮັບຂຶ້ນໄປໃນເມກ ເພື່ອເຝົ້າພະອົງ ເພື່ອພວກຂ້ານ້ອຍຈະຢູ່ກັບພະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕະຫລອດໄປ (see D&C 109:75). ຂໍໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຊອກຫາພອນຕ່າງໆທີ່ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວເຖິງ.

ຫລັງຈາກອ່ານແລ້ວ, ຂໍໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນຈົດພອນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ເຂົາເຈົ້າອ່ານພົບ. ໃຫ້ຂຽນຄຳຕອບເຫລົ່ານັ້ນໃສ່ເທິງກະດານ. ພອນທີ່ກ່າວເຖິງນັ້ນ ອາດຮ່ວມທັງພອນດັ່ງ ຕໍ່ລົງໄປນີ້:

1. ລັດສະໝີຂອງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຢູ່ນຳຜູ້ຄົນຂອງພະອົງ.
2. ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະອອກຈາກພະວິຫານໄປດ້ວຍອຳນາດ, ດ້ວຍພະນາມ, ແລະ ດ້ວຍລັດສະໝີຂອງພະອົງ; ແລະ ທູດຈະຮັບຜິດຊອບຄູແລເຂົາ.
3. ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເອົາຄວາມຈິງແຫ່ງພະກິດຕິຄຸນຈາກພະວິຫານ ໄປຫາທີ່ສຸດ ຂອງແຜ່ນດິນ ໂລກ.
4. ສະເຕກແຫ່ງຕ່າງໆຈະຖືກຈັດຕັ້ງຂຶ້ນເພື່ອຜູ້ຄົນຂອງພະອົງຈະໄດ້ມາຮ່ວມກັນ.
5. ຊາວອິດສະລາເອນທັງໝົດທີ່ກະຈັດກະຈາຍໄປ ຈະໄດ້ຮຽນຮູ້ເຖິງຄວາມຈິງ ແລະ ຈະຊົມຊື່ນຍິນດີ.
6. ຄອບຄົວຂອງສິດທິຊົນແລະຜູ້ທີ່ເຈັບປ່ວຍ ແລະ ຄົນທີ່ມີທຸກທັງໝົດຂອງເຂົາເຈົ້າ ຈະຖືກຈັດຢູ່ຕໍ່ພະພັກຂອງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
7. ອານາຈັກຂອງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເຕັມທົ່ວແຜ່ນດິນ ໂລກ.
8. ໃນມື້ໃດມື້ໜຶ່ງ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະຖືກຮັບຂຶ້ນໄປພົບກັບພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ຈະໄດ້ຢູ່ນຳ ພະອົງຕະຫລອດໄປ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ ພະອົງ ສະຖິດຢູ່ທັນນ [ໃນບ້ານ ຂອງພະອົງ], ເພາະ ພະອົງຈະເຂົ້າໄປໃນ ນັ້ນ ແລະຜູ້ມີໃຈບໍລິ ສຸດທັງປວງທີ່ເຂົ້າໄປ ໃນນັ້ນ ຈະໄດ້ເຫັນ ພະເຈົ້າ (see D&C 97:16).

• ທ່ານຮູ້ສຶກແນວໃດ ເມື່ອທ່ານພິຈາລະນາເບິ່ງພອນອັນເລີດລ້ຳເຫລົ່ານີ້ ທີ່ໄດ້ຖືກສັນຍາ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ໄປ ພະວິຫານຢ່າງມີຄ່າຄວນ ແລະ ຖືກສາພັນທະສັນຍາຂອງເຂົາເຈົ້າ? ປະທານ ເຮົາເວີດ ດັບເບີນຢູ ຮັນເທີ ເວົ້າວ່າ: “ເຄີຍມີຜູ້ຄົນທີ່ໄດ້ຮັບຄຳສັນຍາອັນໜ້າຕື່ນ ຕື່ນ ແລະ ເລີດລ້ຳ ເຊັ່ນນີ້ມາກ່ອນບໍ່! ດັ່ງນັ້ນ ມັນກໍບໍ່ເປັນໜ້າປະຫລາດໃຈແນວໃດທີ່ ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າມີຄວາມປາດຖະໜາ ທີ່ຈະໃຫ້ຜູ້ຕິດຕາມພະອົງ ເຮັດຕາມແບບຢ່າງ ຂອງພະອົງ ແລະ ໄປຫາພະວິຫານຂອງພະອົງ” (Ensign, Oct. 1994, 5).

ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍໄດ້ສັນຍາໄວ້ອີກ ເຊິ່ງກ່ຽວຂ້ອງກັບພະວິຫານ ໃນ Doctrine and Covenants 97. ຂໍໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນອ່ານ Doctrine and Covenants 97:15–21 ທີ່ວ່າ: ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າຕາບໃດທີ່ຜູ້ຄົນຂອງພະອົງຍັງສ້າງບ້ານໃຫ້ພະອົງໃນພະນາມຂອງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ບໍ່ຍອມໃຫ້ສິ່ງໃດທີ່ບໍ່ສະອາດເຂົ້າໄປໃນນັ້ນ ເພື່ອມັນຈະບໍ່ເຊື່ອມເສຍຄວາມສັກສິດ, ແລ້ວລັດສະໝິພາບຂອງພະອົງຈະສະຖິດຢູ່ເທິງນັ້ນ (see D&C 97:15). ພະອົງຈະສະຖິດຢູ່ທີ່ນັ້ນ ເພາະພະອົງຈະເຂົ້າໄປໃນມັນ ແລະ ຜູ້ມີໃຈບໍລິສຸດທັງປວງທີ່ຈະເຂົ້າໄປໃນນັ້ນຈະເຫັນພະເຈົ້າ (see D&C 97:16). ແຕ່ຖ້າຫາກມັນເຊື່ອມເສຍຄວາມສັກສິດ ພະອົງຈະບໍ່ເຂົ້າໄປໃນນັ້ນ ແລະ ລັດສະໝິພາບຂອງພະອົງ ຈະບໍ່ຢູ່ທີ່ນັ້ນ ເພາະພະອົງຈະບໍ່ເຂົ້າໄປໃນພະວິຫານທີ່ບໍ່ສັກສິດ. (see D&C 97:17). ຖ້າຫາກສິໂອນເຮັດສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ມັນຈະກ້າວໜ້າ ແລະ ຂະຫຍາຍຕົວ ແລະ ຮຸ່ງເຮືອງ ແລະ ໜ້າຢາກເກງທີ່ສຸດ (see D&C 97:18). ແລະ ປະຊາຊົນຂອງແຜ່ນດິນໂລກຈະໃຫ້ກຽດມັນ ແລະ ຈະກ່າວວ່າ: ແນ່ນອນສິໂອນເປັນເມືອງຂອງພະເຈົ້າ ຂອງເຮົາ ແລະ ແນ່ນອນສິໂອນຈະບໍ່ຕົກ ທັງຈະບໍ່ຖືກຍ້າຍອອກຈາກທີ່ຂອງມັນ ເພາະພະເຈົ້າປະທັບຢູ່ທີ່ນັ້ນ ແລະ ພະຫັດຂອງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ທີ່ນັ້ນ (see D&C 97:19). ແລະ ພະອົງໄດ້ສາບານໂດຍອຳນາດແຫ່ງລິດທານຸພາບຂອງພະອົງ ທີ່ຈະເປັນຄວາມລອດຂອງມັນ ແລະ ຫນ້າສູງຂອງມັນ (ຫາກຳ 1&2 ດຽວ:60). ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ ຫນ້າສິໂອນຊື່ນຊົມ ເພາະນີ້ຄືສິໂອນຜູ້ມີໃຈບໍລິສຸດສະນັ້ນໃຫ້ສິໂອນຊື່ນຊົມຂະນະທີ່ຄົນຊົ່ວຮ້າຍທັງໝົດເປັນທຸກ (see D&C 97:21).

- ຂໍ 15–17 ໄດ້ສອນຫຍັງແຕ່ກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຜູ້ຄົນຂອງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຕ້ອງເຮັດ ເພື່ອຈະໄດ້ຮັບພອນຂອງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນພະວິຫານຂອງພະອົງ? (ໃຫ້ມີໃຈບໍລິສຸດແລະບໍ່ໃຫ້ສິ່ງທີ່ບໍ່ສະອາດເຂົ້າໄປໃນພະວິຫານ.)

ອະທິບາຍວ່າ ຜູ້ທີ່ມີໃຈບໍລິສຸດ ຖືກເອີ້ນວ່າ ສິໂອນ. ຂໍ 15–21 ໄດ້ສອນວ່າ ເຮົາສາມາດຊ່ອຍສ້າງສິໂອນໄດ້ ໂດຍການໄປພະວິຫານຢ່າງມີຄ່າຄວນ ແລະ ພະຍາຍາມເຮັດໃຫ້ມີໃຈບໍລິສຸດ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ຄວາມຊົ່ວໃດໆ ມາເຮັດໃຫ້ມັນດ່າງພ້ອຍໄດ້.

- ພອນອັນໃດແດ່ ທີ່ໄດ້ຖືກສັນຍາໄວ້ໃນຂໍ້ເຫລົ່ານີ້ ແກ່ຜູ້ມີຄ່າຄວນທີ່ຖືກເອີ້ນວ່າ ສິໂອນ?

ອະທິບາຍວ່າ ເມືອງຊື່ ສິໂອນ ເຄີຍຕັ້ງຢູ່ໃນໂລກໃນສະໄໝໂບຮານ. ເມືອງນີ້ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນໂດຍ ສາດສະດາ ເອໂນກ ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ. ມັນໄດ້ຖືກຮັບຂຶ້ນໄປຢູ່ສະຫວັນ ເພາະຄວາມຊອບທຳຂອງຜູ້ຄົນໃນເມືອງນີ້ (see D&C 38:4; Moses 7:18–21, 69).

ສິໂອນຈະຖືກສ້າງຂຶ້ນໃນຍຸກສຸດທ້າຍນີ້ຄືກັນ. ໃນຂໍ້ທີ່ສິບຂອງຫຼັກແຫ່ງຄວາມເຊື່ອ, ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັນຍາໄວ້ວ່າ ເມືອງສິໂອນຈະຖືກສ້າງຂຶ້ນໃນພະວິຫານເມລິກາ. ຂໍໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນ ອ່ານຫຼັກແຫ່ງຄວາມເຊື່ອຂໍ້ນີ້. ອະທິບາຍວ່າ ຊາວອິດສະ

ລາເອນທີ່ແຕກກະຈັດກະຈາຍໄປ ຈະມາເຕົ້າໂຮມກັນຢູ່ເມືອງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້ (see D&C 103:11–13).

ໃນປະຈຸບັນນີ້, ສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກ ໄດ້ຖືກແນະນຳໃຫ້ກາຍເປັນຜູ້ທີ່ມີຄ່າຄວນທີ່ຈະເຂົ້າໄປໃນພະວິຫານທີ່ສັກສິດ ແລະທີ່ຈະ ສ້າງສີໂອນບໍ່ວ່າເຂົາເຈົ້າຈະອາໄສຢູ່ບ່ອນໃດກໍຕາມໃນໂລກ. ເຮົາຄວນເຮັດໃຫ້ບ້ານເຮືອນຂອງເຮົາເປັນເໝືອນດັ່ງພະວິຫານ—ເປັນສະຖານທີ່ແຫ່ງຄວາມບໍລິສຸດ, ມີຄວາມຮັກ, ແລະ ມີການເປີດເຜີຍເປັນສ່ວນຕົວ.

- ພວກເຮົາຈະເຮັດແນວໃດ ຈຶ່ງຈະສາມາດກາຍເປັນຜູ້ທີ່ມີໃຈບໍລິສຸດຫລາຍຂຶ້ນໄດ້?
- ໃນທາງໃດແດ່ທີ່ໂລກນີ້ ບາງຄັ້ງ ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ທີ່ຈະຮັກສາໃຈໃຫ້ບໍລິສຸດໄດ້?
- ໃນທາງໃດແດ່ ທີ່ພວກທ່ານຈະສາມາດຊ່ອຍຄອບຄົວ, ສາຂາ, ຫລືຫວອດຂອງພວກທ່ານໃຫ້ມີ ໃຈບໍລິສຸດໄດ້?

ອະທິບາຍວ່າ ຜູ້ທີ່ເຮັດ ແລະ ຮັກສາພັນທະສັນຍາຂອງພະວິຫານ ແລະ ພະຍາຍາມຕະຫລອດຊີວິດ ຂອງເຂົາເຈົ້າ ເພື່ອຈະໄດ້ກາຍເປັນຜູ້ທີ່ມີໃຈບໍລິສຸດ ຄືຜູ້ທີ່ຈະສາມາດຊ່ອຍສ້າງສີໂອນ.

ສະຫລຸບ

ສະແດງປະຈັກພະຍານວ່າ ຜູ້ທີ່ມີຄ່າຄວນທີ່ຈະເຂົ້າໄປໃນພະວິຫານ ຈະໄດ້ຮັບພອນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຈາກພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຮ່ວມທັງພອນຂອງການເປັນຜູ້ຄົນຂອງສີໂອນ. ເຮົາຄວນພະຍາຍາມຢ່າງພາກພຽນ ເພື່ອຈະສາມາດກາຍເປັນຜູ້ທີ່ມີຄ່າຄວນສຳລັບພອນເຫລົ່ານີ້ໄດ້ ແລະ ກາຍເປັນຜູ້ທີ່ມີໃຈບໍລິສຸດ.

ທ່ານສາມາດສາຍໜັງເລື່ອງ “Temples Are for Eternal Covenants.”

ຂໍໃຫ້ຄົນໃດຄົນໜຶ່ງອະທິຖານປິດ.

ການຮັບເອົາພິທີການ ແລະ ພັນທະສັນຍາ ຂອງພະວິຫານ

ປາດສະຈາກພິທີການ
ຂອງມັນ ແລະ ອຳນາດ
ຂອງຖານະປະໂລຫິດ
ແລ້ວອຳນາດຂອງ
ຄວາມເປັນພະເຈົ້າຈະ
ບໍ່ສະແດງໃຫ້ເປັນ
ປະຈຳແກ່ມະນຸດໃນ
ເນື້ອໜັງ (see D&C
84:21).

ຈຸດປະສົງ

ເພື່ອຊ່ອຍສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນໃຫ້ເຂົ້າໃຈເຖິງຄວາມສຳຄັນຂອງພິທີການ ແລະ ພັນທະສັນຍາຂອງພະວິຫານ.

ການຕຽມ

ຖ້າມີໜັງເລື່ອງ *Together Forever* (53411), ຍາວ 27 ນາທີ, ທ່ານຈະສາຍມັນກໍໄດ້.

ການສະເໜີບົດຮຽນ

ຂໍໃຫ້ຄົນໃດຄົນໜຶ່ງອະທິຖານເປີດ.

ຖາມສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນວ່າ ເຂົາເຈົ້າມີຄຳຖາມອັນໃດບໍ່. ໃຫ້ໃຊ້ເວລາຕອບຄຳຖາມ ທັງໝົດເທົ່າທີ່ ທ່ານຈະສາມາດຕອບໄດ້ ແລະ ຕາມການຊົງນຳຂອງພະວິນຍານຂອງ ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ຈົ່ງຈື່ຈຳສະເໝີວ່າ ວຽກງານບາງຢ່າງທີ່ກະທຳກັນຢູ່ໃນພະວິຫານ ຖືກສ້າງຫ້າມບໍ່ໃຫ້ເອົາມາເວົ້າຢູ່ນອກພະວິຫານ.

ໃນພະວິຫານ ເຮົາຈະໄດ້ຮັບພິທີການ ແລະ ເຮັດພັນທະສັນຍາ

ອະທິບາຍວ່າ ໃນພະວິຫານ ເຮົາຈະໄດ້ຮັບພິທີການ ທີ່ຊ່ອຍເຮົາໃຫ້ສາມາດກັບຄືນ ໄປສູ່ທີ່ປະທັບຂອງພະເຈົ້າ. ເຮົາກໍໄດ້ເຮັດພັນທະສັນຍານຳອີກ ທີ່ຈະດຳລົງຊີວິດ ຕາມກົດແຫ່ງພະກິດຕິຄຸນ. ບົດຮຽນຕໍ່ໄປນີ້ ຈະໃຫ້ລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບພິທີການ ແລະ ພັນທະສັນຍາໂດຍທົ່ວໄປ, ແລະ ກ່ຽວກັບພິທີການ ແລະ ພັນທະສັນຍາຂອງພະວິຫານ ໂດຍສະເພາະ.

ພິທີການຕ່າງໆ

ອະທິບາຍວ່າພິທີການເປັນພິທີທີ່ສັກສິດເຊິ່ງມີຄວາມໝາຍແລະປະສິດທິຜົນທາງວິນຍານ.

ຂໍໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນບອກເຖິງພິທີການບາງຢ່າງທີ່ກະທຳກັນໃນສາດສະໜາ ຈັກ. (ເຂົາເຈົ້າອາດກ່າວເຖິງການຕັ້ງຊື່ ແລະ ການໃຫ້ພອນແກ່ເດັກເກີດໃໝ່, ການຮັບ

ບັບຕິດສະມາ, ການປິ່ນປົ້ນ, ພິທີສິນລະລິກ, ການແຕ່ງຕັ້ງຕໍ່ຖານະປະໂລຫິດ, ແລະ ພິທີການຂອງພະວິຫານ.)

ອະທິບາຍວ່າພິທີການທີ່ໄດ້ປະກອບ ໂດຍອຳນາດຂອງຖານະປະໂລຫິດ ເປັນສິ່ງຈຳເປັນ ຕໍ່ຄວາມຈະເລີນກ້າວໜ້ານິລັນດອນຂອງເຮົາ. ໂດຍຜ່ານພິທີການເຫຼົ່ານີ້, ເຮົາຈຶ່ງມີ ອຳນາດຂອງພະເຈົ້າຢູ່ໃນຊີວິດເຮົາ.

ຂໍໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນອ່ານ Doctrine and Covenants 84:19–21 ທີ່ວ່າ: ຖານະ ປະໂລຫິດທີ່ໃຫຍ່ກວ່ານີ້ ປະຕິບັດພະກິດຕິຄູນ ແລະ ຖືຂໍ້ກະແຈແຫ່ງຄວາມລຶກລັບ ຂອງອານາຈັກ ແມ່ນແຕ່ຂໍ້ກະແຈແຫ່ງຄວາມຮູ້ເລື່ອງພະເຈົ້າ. ໃນພິທີການຂອງມັນ ອຳນາດຂອງພະເຈົ້າຈຶ່ງສະແດງໃຫ້ປະຈັກ. ຖ້າປາດສະຈາກພິທີການຂອງມັນ ແລະ ອຳນາດຂອງຖານະປະໂລຫິດ, ອຳນາດຄວາມເປັນ ພະເຈົ້າຈະບໍ່ສະແດງໃຫ້ປະຈັກ ແກ່ມະນຸດໃນເນື້ອໜັງ.

- ແມ່ນຫຍັງທີ່ເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງມີ ກ່ອນອຳນາດຂອງພະເຈົ້າຈະສະແດງໃຫ້ປະຈັກ ແກ່ເຮົາ? (ພິທີການຂອງຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ. ຄຳວ່າ “ຖານະປະໂລຫິດ ທີ່ໃຫຍ່ກວ່າ” ເຊິ່ງກ່າວເຖິງຜ່ານມາ ໝາຍເຖິງຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມັນຄີເສເດັກ.)

ໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນເປີດໄປຫາໜ້າ 38 ໃນປຶ້ມ ການຕຽມເຂົ້າພະວິຫານທີ່ສັກສິດ. ຂໍໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນອ່ານບົດຄວາມດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ອອກສຽງ:

“ເຮົາໄດ້ເຮັດພັນທະສັນຍາວ່າ ຈະມອບສິ່ງທີ່ເຮົາມີ ເຊັ່ນ ເວລາ, ເງິນຄຳ, ແລະ ພອນສະຫວັນ—ຄື ທຸກສິ່ງທີ່ເຮົາສາມາດ ແລະ ທຸກສິ່ງທີ່ເຮົາມີ ເພື່ອເປັນຜົນປະໂຫຍດ ແກ່ອານາຈັກຂອງ ພະເຈົ້າຢູ່ໃນໂລກນີ້”
(ການຕຽມເຂົ້າພະວິຫານທີ່ສັກສິດ, 43).

“ພິທີການເຫຼົ່ານີ້ ມີຄວາມສຳຄັນຕໍ່ພວກເຮົາທີ່ເປັນສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກ ແນວໃດ?

“ທ່ານສາມາດມີຄວາມສຸກໄດ້ບໍ່, ທ່ານສາມາດລອດໄດ້ບໍ່, ທ່ານສາມາດຖືກຍົກຂຶ້ນສູງໄດ້ບໍ່ ຖ້າປາດສະຈາກ ພິທີການເຫຼົ່ານີ້? ຄຳຕອບແມ່ນວ່າ: ພິທີການຕ່າງໆເຫຼົ່ານີ້ ເປັນສິ່ງທີ່ເກີນກວ່າເໝາະສົມ ຫລືເພິ່ງປາດຖະໜາ, ຫລືແມ່ນແຕ່ຈຳເປັນທີ່ຈະມີ ຍິ່ງໄປກວ່າຄວາມສຳຄັນ ຫລືສຳຄັນຫລາຍທີ່ສຸດ, ມັນເປັນເລື່ອງເປັນເລື່ອງຕາຍ ສຳລັບເຮົາແຕ່ລະຄົນ.”

ພັນທະສັນຍາ

ເນັ້ນໜັກວ່າ ພັນທະສັນຍາເປັນຄຳສັນຍາທີ່ສັກສິດລະຫວ່າງພະເຈົ້າກັບຄົນໃດຄົນໜຶ່ງ ຫລືກຸ່ມໃດກຸ່ມໜຶ່ງ. ພະເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງຂໍ້ກຳນົດຈຳເພາະໄວ້, ແລະພະອົງສັນຍາທີ່ຈະ ປະທານພອນໃຫ້ເຮົາ ເມື່ອເຮົາເຊື່ອຝັງຕໍ່ ຂໍ້ກຳນົດເຫຼົ່ານັ້ນ. ເມື່ອເຮົາເລືອກບໍ່ຮັກສາ ພັນທະສັນຍາ, ເຮົາຈະບໍ່ໄດ້ຮັບພອນ, ແລະ ໃນບາງກໍລະນີ ເຮົາຈະຖືກໃສ່ໂທດ ເພາະການບໍ່ເຊື່ອຝັງນັ້ນ. ພິທີການແຫ່ງຄວາມລອດຂອງຖານະປະໂລຫິດ ຈະມີພັນທະ ສັນຍາຕິດຢູ່ນຳສະເໝີ.

- ພວກທ່ານໄດ້ເຮັດພັນທະສັນຍາອັນໃດແດ່ ກັບພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈົນມາເຖິງຈຸດນີ້ໃນຊີວິດຂອງພວກທ່ານ? (ສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນອາດກ່າວເຖິງພັນທະສັນຍາຂອງການຮັບບັບຕິດສະມາ, ເຊິ່ງເຮົາຕໍ່ ຂະນະທີ່ເຮົາຮັບສິນລະລິກແຕ່ລະຄັ້ງ.)
- ເຮົາໄດ້ເຮັດພັນທະສັນຍາໃດແດ່ ເວລາເຮົາຮັບບັບຕິດສະມາ? (ເບິ່ງ ໂມໄຊຍາ 18:8-10; D&C 20:37.)

ເນັ້ນໜັກວ່າ ເມື່ອເຮົາໄດ້ກະທຳພັນທະສັນຍາກັບພະເຈົ້າ, ເຮົາໄດ້ສະແດງອອກເຖິງຄວາມປາດຖະໜາຂອງເຮົາ ທີ່ຈະຮັບໃຊ້ພະເຈົ້າ ແລະ ເຕັມໃຈທີ່ຈະເຊື່ອຝັງທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ຂຽນຢູ່ໃນເຈ້າເຮັດ. ໃນການແລກປ່ຽນນັ້ນ, ພະເຈົ້າໄດ້ສັນຍາວ່າ ຈະປະທານພອນອັນເລີດລຳຢ່າງມາກມາຍໃຫ້ເຮົາ. ເຮົາຈະຕ້ອງເຮັດ ແລະ ຮັກສາພັນທະສັນຍາ ເພື່ອຈະໄດ້ກ້າວໜ້າໄປສູ່ຊີວິດນິລັນດອນ.

ພິທີການ ແລະ ພັນທະສັນຍາຂອງພະວິຫານ

ອະທິບາຍວ່າ ພິທີການຂອງພະວິຫານແມ່ນຮ່ວມທັງການຮັບຂອງປະທານສັກສິດ ແລະ ການຜະນຶກ (ການແຕ່ງງານໃນພະວິຫານ ແລະ ການຜະນຶກຂອງພໍ່ແມ່ເຂົ້າກັບລູກໆ) ສຳລັບທັງຜູ້ມີຊີວິດຢູ່ ແລະ ຜູ້ທີ່ຕາຍໄປແລ້ວ. ພິທີການຮັບບັບຕິດສະມາສຳລັບຜູ້ທີ່ຕາຍໄປແລ້ວ ແມ່ນກະທຳກັນຢູ່ໃນພະວິຫານ, ເພື່ອນດັ່ງພິທີການອື່ນໆຂອງຖານະປະໂລຫິດ. ໃນພິທີການຂອງພະວິຫານ, ເຮົາໄດ້ກະທຳ ພັນທະສັນຍາອັນສຳຄັນ ທີ່ຈະມອບຕົວເຮົາເອງໃຫ້ພະເຈົ້າ ແລະ ເພື່ອຊ່ວຍສ້າງອານາຈັກຂອງພະອົງຢູ່ໃນໂລກນີ້.

ແອວເດີ ເຈມ ອີ ທາເມດ ໄດ້ກ່າວກ່ຽວກັບພັນທະສັນຍາທີ່ເຮົາໄດ້ເຮັດ ໃນການຮັບເອົາຂອງປະທານສັກສິດ ດັ່ງນີ້:

“ພິທີການຂອງການຮັບເອົາຂອງປະທານສັກສິດ ຮ່ວມທັງບັນດາຂໍ້ຮຸກຮ້າຍເປັນສ່ວນຕົວ ເຊັ່ນ ພັນທະສັນຍາ ແລະ ຄຳສັນຍາ ທີ່ຈະເຮັດຕາມກົດແຫ່ງຄຸນນະທຳ ແລະ ກົດພົມມະຈັນ, ທີ່ຈະເປັນຄົນເພື່ອແຜ່, ທີ່ຈະ ມີເມດຕາກະລຸນາ, ທີ່ຈະມີຄວາມອົດທົນແລະບໍລິສຸດ, ທີ່ຈະອຸທິດທັງພອນສະຫວັນ ແລະ ສິ່ງຂອງເພື່ອກະຈາຍຄວາມຈິງ ແລະ ຊ່ອຍຊູມະນຸດຊາດ; ທີ່ຈະໝັ້ນຄົງຢູ່ກັບຄວາມຈິງ; ແລະ ທີ່ຈະພະຍາຍາມໃນທຸກວິທີທາງເພື່ອຈະໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຕຽມອັນຍິ່ງໃຫຍ່ເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນໂລກພຽບພ້ອມທີ່ຈະຕ້ອນຮັບ ອົງກະສັດ—ອົງພະເຢຊູຄິດເຈົ້າ. ໂດຍທີ່ຮັບເອົາພັນທະສັນຍາ ແລະ ປະຕິບັດຕາມຂໍ້ຮຸກຮ້າຍແຕ່ລະຢ່າງ, ພອນຈະຖືກສັນຍາໄວ້ ແລະ ເຮົາຈະໄດ້ຮັບມັນຕາມເງື່ອນໄຂຂອງການກະທຳທີ່ຊ່ອຍທຳຂອງເຮົາ” (*The House of the Lord*, rev. ed. [1976], 84).

ທ່ານຄວນພົບ ພວນພັນທະສັນຍາທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງນັ້ນ ໂດຍການຂຽນມັນໃສ່ເທິງກະດານ. ໃຫ້ເນັ້ນໜັກວ່າ ເຮົາໄດ້ເຮັດພັນທະສັນຍາທີ່ຈະເປັນຄົນຊອບທຳ ແລະ ບໍລິສຸດ,

ແລະ ກໍໄດ້ເຮັດພັນທະສັນຍາອີກວ່າ ເຮົາຈະຖະຫວາຍທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ເຮົາມີ ເພື່ອສ້າງສາອານາຈັກຂອງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ຈົ່ງອ່ານບົດຄວາມ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

“ພວກເຮົາເປັນຜູ້ຄົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາ. ເຮົາໄດ້ເຮັດພັນທະສັນຍາວ່າ ຈະມອບສິ່ງທີ່ເຮົາມີ ເຊັ່ນ ເວລາ, ເງິນຄຳ, ແລະ ພອນສະຫວັນ—ຄື ທຸກສິ່ງທີ່ເຮົາສາມາດ ແລະ ທຸກສິ່ງທີ່ເຮົາມີ— ເພື່ອເປັນຜົນປະໂຫຍດ ແກ່ອານາຈັກຂອງພະເຈົ້າຢູ່ໃນໂລກນີ້”
(ການຕຽມເຂົ້າພະວິຫານທີ່ສັກສິດ, 43).

- ເຮົາສາມາດຖະຫວາຍ “ທຸກສິ່ງທີ່ເຮົາສາມາດ ແລະ ທຸກສິ່ງທີ່ເຮົາມີ” ໃຫ້ແກ່ອານາຈັກຂອງພະເຈົ້າໄດ້ໃນທາງໃດແດ່?
- ແມ່ນສິ່ງໃດແດ່ ທີ່ບາງຄັ້ງໄດ້ກົດຂວາງຜູ້ຄົນບໍ່ໃຫ້ຖະຫວາຍທຸກສິ່ງທີ່ເຮົາມີໃຫ້ແກ່ອານາຈັກຂອງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ?

ທ່ານສາມາດສະແດງປະຈັກພະຍານຂອງທ່ານກ່ຽວກັບພອນທີ່ມາສູ່ຊີວິດທ່ານ ເພາະທ່ານໄດ້ເຮັດ ແລະ ຮັກສາພັນທະສັນຍາຂອງພະວິຫານນັ້ນ. ຫລືທ່ານຈະຂໍໃຫ້ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງທີ່ໄດ້ຮັບຂອງປະທານສັກສິດແລ້ວ ຂຶ້ນສະແດງປະຈັກພະຍານຂອງເຂົາກໍໄດ້.

ເຮົາຕ້ອງສັດຊື່ຕໍ່ພັນທະສັນຍາທີ່ເຮົາເຮັດໃນພະວິຫານ

ອະທິບາຍວ່າ ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ, “ບຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບຫລາຍກວ່າ ກໍຈະຖືກທວງເອົາຫລາຍກວ່າ” (ລູກາ 12:48).

- ພວກທ່ານຄິດວ່າ ຂໍນີ້ກ່ຽວເນື່ອງກັບພັນທະສັນຍາທີ່ພວກເຮົາໄດ້ເຮັດໃນພະວິຫານ ແນວໃດ?

ອະທິບາຍວ່າ ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຈັດພິທີການ ແລະ ພັນທະສັນຍາຂອງພະວິຫານໄວ້ ເພື່ອວ່າລູກໆຂອງພະອົງ ຈະສາມາດເຂົ້າໃຈເຖິງຈຸດປະສົງຂອງຊີວິດນີ້ ແລະ ເພື່ອກະຕຽມສຳລັບ ໂອກາດທີ່ປະເສີດຂອງຊີວິດນິລັນຕອນ. ເມື່ອເຮົາໄດ້ຮັບພອນເຫລົ່ານີ້, ເຮົາກໍຈະກາຍເປັນຜູ້ທີ່ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຕໍ່ການດຳລົງຊີວິດຢ່າງມີຄ່າຄວນຕໍ່ ຄວາມຮູ້ ແລະ ໂອກາດທີ່ເຮົາໄດ້ຮັບມາ. ຈົ່ງເນັ້ນໜັກວ່າ ເຮົາຕ້ອງສັດຊື່ຕໍ່ພັນທະສັນຍາທີ່ເຮົາໄດ້ເຮັດໃນພະວິຫານ.

- ພວກທ່ານຄິດວ່າ ເປັນຫຍັງມັນຈຶ່ງສຳຄັນຫລາຍທີ່ຈະສັດຊື່ຕໍ່ພັນທະສັນຍາທີ່ເຮົາໄດ້ເຮັດໃນພະວິຫານ?

ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ
ເມື່ອເຮົາກະທຳດັ່ງ
ພະອົງກ່າວໄວ້, ພະອົງ
ຈະຖືສັດຈະຂອງພະອົງ
ແຕ່ເມື່ອເຮົາບໍ່ໄດ້ກະທຳ
ດັ່ງທີ່ພະອົງກ່າວໄວ້,
ເຮົາຈະບໍ່ໄດ້ຮັບຄຳ
ສັນຍາໃດໆທັງນັ້ນ (see
D&C 82:10).

ຂໍໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນອ່ານ Doctrine and Covenants 82:10 ທີ່ວ່າ: ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເຮັດຕາມຂໍຮຽກຮ້ອງ ເມື່ອເຮົາເຮັດດັ່ງທີ່ພະອົງກ່າວ, ແຕ່ເມື່ອເຮົາບໍ່ເຮັດດັ່ງທີ່ພະອົງກ່າວ ແລ້ວຄໍາສັນຍາກໍຂາດໄປ.

ປະທານ ໂປເຊັບ ຟຣວດິງ ສະມິດ ເວົ້າວ່າ: “ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວຕໍ່ທ່ານວ່າ ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ຮຽກຮ້ອງ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ທ່ານໄດ້ຮັກສາພັນທະສັນຍາ. ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຮັກສາພັນທະສັນຍາຂອງພະອົງສະເໝີ. ເມື່ອພະອົງເຮັດພັນທະສັນຍາກັບຄົນໃດຄົນໜຶ່ງໃນໝູ່ເຮົາ, ພະອົງຈະບໍ່ກັບຄຳ. ຖ້າວ່າພັນທະສັນຍານັ້ນຈະປ່ຽນໄປ ກໍເປັນເພາະຕົວເຮົາເອງທີ່ເປັນຜູ້ປ່ຽນໄປ. ແຕ່ເມື່ອມັນປ່ຽນໄປ, ພະອົງບໍ່ໄດ້ຢູ່ພາຍໃຕ້ຂໍຮຽກຮ້ອງ ທີ່ຈະປະທານພອນໃຫ້ເຮົາ, ແລະ ເຮົາກໍຈະບໍ່ໄດ້ຮັບມັນ” (*Doctrines of Salvation*, comp. Bruce R. McConkie, 3 vols. [1954–56], 2:256–57).

ການສັດຊື່ຕໍ່ພັນທະສັນຍາຂອງເຮົາ ຈະນຳຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຄວາມປອດໄພມາໃຫ້

ອະທິບາຍວ່າ ພະວິຫານເປັນປ່ອນໃຫ້ຄວາມສະຫງົບ ແລະ ເປັນຮົ່ມໂພທິສົມພານໃນໂລກທີ່ລຸ້ນວາຍ. ເມື່ອເຮົາໄປພະວິຫານເປັນປະຈຳ ແລະ ສັດຊື່ຕໍ່ພັນທະສັນຍາຂອງເຮົາ, ເຮົາຈະພົບຄວາມສະຫງົບ, ຄວາມປອດໄພ, ແລະ ທິດທາງໃນຊີວິດຂອງເຮົາ.

ແອວເດີ ນຽວ ເອ ແມັກສະແວວ ເວົ້າວ່າ: “ຖ້າເຮົາຮັກສາພັນທະສັນຍາຂອງເຮົາ, ພັນທະສັນຍານັ້ນ ຈະຮັກສາເຮົາໃຫ້ປອດໄພຝ່າຍວິນຍານ” (in Conference Report, Apr. 1987, 87; or *Ensign*, May 1987, 71).

- ພັນທະສັນຍາທີ່ພວກທ່ານໄດ້ເຮັດຜ່ານມາຈົນເຖິງປະຈຸບັນນີ້ ໄດ້ຊ່ອຍພວກທ່ານຮັກສາຝ່າຍວິນຍານຂອງພວກທ່ານໃຫ້ປອດໄພໃນທາງໃດແດ່?

ບອກວ່າ ໃນພະວິຫານ ເຮົາໄດ້ເຮັດພັນທະສັນຍາ ທີ່ຈະດຳລົງຊີວິດໃຫ້ມີຄ່າຄວນ ເພື່ອຈະໄດ້ກັບໄປສູ່ທີ່ປະທັບຂອງພະບິດາເທິງສະຫວັນ ແລະ ພະເຢຊູຄິດ. ບາງຄັ້ງ, ເຮົາອາດໝັກໃຈວ່າ ເຮົາຈະດຳລົງຊີວິດໃນທາງນີ້ໄດ້ຫລືບໍ່ ທ່ານກາງບັນຫາຕ່າງໆ ທີ່ເຮົາມີຢູ່ໃນແຕ່ລະວັນ.

ຂໍໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນອ່ານ 1 ນິໄຟ 17:3, 13.

- ຂໍພະຄຳພິເຫລົ່ານີ້ໄດ້ສອນຫຍັງກ່ຽວກັບວິທີທີ່ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊ່ອຍເຫລືອເຮົາເວລາເຮົາພະຍາຍາມທີ່ຈະກັບຄືນໄປຫາພະອົງ? ພວກທ່ານເຫັນວ່າ ຂໍພະຄຳພິເຫລົ່ານີ້ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຊີວິດຂອງພວກທ່ານ ປະສົບຄວາມສຳເລັດໄດ້ແນວໃດ?

ແອວເດີ ບອຍ ເຄ ແມັກເກີ ເວົ້າວ່າ: “ເມື່ອທ່ານມາທີ່ພະວິຫານ ແລະ ຮັບເອົາຂອງປະທານສັກສິດຂອງທ່ານ, ແລະ ຄູ່ຂ້າລົງທີ່ແທ່ນບູຊາ ແລະ ຮັບເອົາການຜະນຶກ, ທ່ານຍັງສາມາດດຳລົງຊີວິດແບບທຳມະດາໄດ້ ແລະ ມີຈິດວິນຍານທີ່ທຳມະດາໄດ້—

ຄິດິນຮົມຕໍ່ຕ້ານການລໍລວງ, ເຮັດຜິດ ແລະ ກັບໃຈ, ເຮັດຜິດອີກ ແລະ ກັບໃຈອີກ, ແຕ່ຕັ້ງໃຈສະເໝີທີ່ຈະຮັກສາພັນທະສັນຍາຂອງທ່ານ. . . . ແລ້ວວັນນັ້ນຈະມາເຖິງ ເມື່ອທ່ານຈະໄດ້ຍິນຄຳຍ້ອງຍໍສັນລະເສີນວ່າ: ‘ເຈົ້າເຮັດໄດ້ດີ ຄົນໃຊ້ທີ່ດີ ແລະ ສັດຊື່ເອີຍ. ເຈົ້າຈັດການຢ່າງສັດຊື່ໃນຂອງອັນເລັກນ້ອຍ; ສະນັ້ນ ເຮົາຈິ່ງຈະໃຫ້ເຈົ້າຮັບຜິດຊອບ ຄູ່ແລນໃນຂອງອັນໃຫຍ່ໆ; ຈິ່ງມາຮ່ວມຊົມຊື່ນຍິນດີກັບເຮົາເຖິດ’ (ມັດທາຍ 25:21)” (*Let Not Your Heart Be Troubled* [1991], 257).

ປະທານ ເຮົາເວີດ ດັບເບີນຢູ່ ຮັນເທີ ໄດ້ເຊື່ອເຊີນເຮົາໃຫ້ໄປພະວິຫານເລື້ອຍໆ “ສຳລັບ ພອນສ່ວນຕົວ ໃນການມານະມັດສະການຢູ່ພະວິຫານ, ສຳລັບຄວາມສັກສິດ ແລະ ຄວາມປອດໄພພາຍໃນຝາພະວິຫານທີ່ຖືກເຈີມແລະສັກສິດນັ້ນ. ພະວິຫານເປັນບ່ອນ ທີ່ສວຍງາມ, ເປັນບ່ອນໃຫ້ການເປີດເຜີຍ, ເປັນບ່ອນໃຫ້ຄວາມສະຫງົບ, ເປັນບ້ານ ຂອງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ມັນສັກສິດຕໍ່ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ມັນກໍຄວນ ເປັນບ່ອນສັກສິດຕໍ່ເຮົາຄືກັນ” (quoted in Jay M. Todd, “President Howard W. Hunter,” *Ensign*, July 1994, 5).

ສະຫລຸບ

ຂໍໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນບອກເຖິງຄວາມຮູ້ສຶກຂອງເຂົາເຈົ້າກ່ຽວກັບພອນທີ່ໄດ້ຮັບ ຈາກພິທີການຂອງພະວິຫານ ແລະ ການເຮັດພັນທະສັນຍາກັບພະບິດາເທິງສະຫວັນ.

ຖ້າມີເວລາພໍ ແລະ ຖ້າມີໜຶ່ງເລື່ອງ *Together Forever*, ທ່ານຈະສາຍມັນໃຫ້ສະມາຊິກ ໃນຫ້ອງຮຽນເບິ່ງກໍໄດ້.

ຈິ່ງສະແດງປະຈັກພະຍານກ່ຽວກັບພອນທີ່ໄດ້ຮັບ ຈາກພິທີການຂອງພະວິຫານ ແລະ ສິດທິພິເສດທີ່ໄດ້ເຮັດພັນທະສັນຍາກັບພະບິດາເທິງສະຫວັນ.

ຂໍໃຫ້ຄົນໃດຄົນໜຶ່ງອະທິຖານປິດ.

ການຮຽນຈາກພະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜ່ານເຄື່ອງໝາຍ

ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ
ພະອົງຈະໃຫ້ແກ່ລູກ
ຫລານມະນຸດເປັນ
ບັນທຶກເປັນຂໍ້ເທື່ອລະ
ເລັກເທື່ອລະນ້ອຍ ແລະ
ຄົນທີ່ຟັງກົດເກນຂອງ
ພະອົງ ແລະ ງ່ຽງ
ຫູຟັງຄໍາແນະນຳຂອງ
ພະອົງ ຍ່ອມເປັນສູກ
(see 2 Nephi 28:30).

ຈຸດປະສົງ

ເພື່ອຊ່ອຍສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນໃຫ້ເຂົ້າໃຈ ແລະ ເຫັນຜົນປະໂຫຍດໃນການໃຊ້ເຄື່ອງ
ໝາຍໃນພະວິຫານ.

ການຕຽມ

1. ໃຫ້ເອົາທຸງຊາດຂອງທ່ານມານຳ ຫລືເອົາຮູບຂອງທຸງຊາດຂອງທ່ານມານຳ.
2. ຂໍໃຫ້ສະມາຊິກສະຫລຸບເລື່ອງກ່ຽວກັບຊາຍຄົນໜຶ່ງ ຜູ້ໄດ້ຕອບຄຳຖາມກ່ຽວກັບ
ເລື່ອງຜ້າສັກສິດຂອງພະວິຫານ. ເລື່ອງນີ້ມີຢູ່ໃນໜ້າທີ 27-29 ໃນປຶ້ມ *ການຕຽມເຂົ້າ
ພະວິຫານທີ່ສັກສິດ*.

ໝາຍເຫດສຳລັບຄູ: ພິທີການ ແລະ ພັນທະສັນຍາຂອງພະວິຫານເປັນສິ່ງສັກສິດ, ແລະ
ການສັນທະນາກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້ ແມ່ນອະນຸຍາດໃຫ້ເວົ້າຢູ່ໃນພະວິຫານເທົ່ານັ້ນ. ດ້ວຍ
ເຫດນີ້, ການສັນທະນາໃນຫ້ອງຮຽນ ຈົ່ງຄວນຈຳກັດຂອບເຂດໃນເລື່ອງທີ່ບັນຈຸຢູ່
ໃນຄູ່ນີ້.

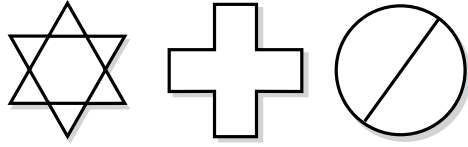
ການສະເໜີບົດຮຽນ

ຂໍໃຫ້ຄົນໃດຄົນໜຶ່ງອະທິຖານເປີດ.

ຖາມສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນວ່າ ເຂົາເຈົ້າມີຄຳຖາມອັນໃດບໍ່. ໃຫ້ໃຊ້ເວລາຕອບຄຳຖາມ
ທັງໝົດເທົ່າທີ່ທ່ານຈະສາມາດຕອບໄດ້ ແລະ ຕາມການຊົງນຳຂອງພະວິນຍານ
ຂອງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ຈົ່ງຈຳລອງສະເໝີວ່າ ວຽກງານບາງຢ່າງທີ່ກະທຳກັນຢູ່ໃນພະວິຫານ
ຖືກສັ່ງຫ້າມບໍ່ໃຫ້ເອົາມາເວົ້າຢູ່ນອກພະວິຫານ.

ເຄື່ອງໝາຍຕ່າງໆມີຄວາມສຳຄັນຕໍ່ຊີວິດປະຈຳວັນຂອງເຮົາ

ອະທິບາຍວ່າ ເຮົາໄດ້ໃຊ້ເຄື່ອງໝາຍໃນຊີວິດປະຈຳວັນຂອງເຮົາສະເໝີ. ໃຫ້ແຕ້ມ
ເຄື່ອງໝາຍທີ່ເໝາະສົມ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ ໃສ່ເທິງກະດານ. ຖາມສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນວ່າ
ເຄື່ອງໝາຍແຕ່ລະອັນນີ້ໝາຍເຖິງສິ່ງໃດ.

ສະແດງທຸງຊາດຂອງທ່ານ ຫລືຮູບທຸງຊາດຕໍ່ຫ້ອງຮຽນ ແລະ ຖາມວ່າ ທຸງນັ້ນມີຄວາມໝາຍແນວໃດຕໍ່ເຂົາເຈົ້າ.

- ມີສິ່ງອື່ນ ຫລື ການກະທຳຢ່າງອື່ນ ອັນໃດແດ່ ທີ່ສະແດງອອກເຖິງຄວາມຮັກຊາດ? (ເພງ, ເຄື່ອງແບບ, ຜ້າປ່ຽງ, ວັນພັກ, ຫລືການສະເຫລີມສະຫລອງ.)

ບອກວ່າ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ແມ່ນເຄື່ອງໝາຍທີ່ເປັນຕົວແທນ ຫລືເປັນເຄື່ອງສະແດງເຖິງຄວາມຮັກຊາດ.

- ມີເຄື່ອງໝາຍອັນໃດແດ່ທີ່ສະແດງເຖິງຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມນັບຖື (ຂອງຂວັນ ຫລືແຫວນ, ການຈຸບ ຫລືກອດ, ຮູບຫົວໃຈ.)
- ເຄື່ອງໝາຍຕ່າງໆມີຄວາມໝາຍແບບດຽວຕໍ່ໝົດທຸກຄົນບໍ່? ເປັນຫຍັງຈຶ່ງເປັນຫລືບໍ່ເປັນແນວນັ້ນ?
- ເປັນຫຍັງເຮົາຈຶ່ງໃຊ້ເຄື່ອງໝາຍ?

ປ່ອຍໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນຕອບ. ເຂົາເຈົ້າອາດສະເໜີຄວາມຄິດດັ່ງທີ່ມີຕໍ່ໄປນີ້:

1. ເຄື່ອງໝາຍສາມາດຊ່ອຍເຮົາໃຫ້ຈິຈຳເຖິງສິ່ງທີ່ສຳຄັນ.
2. ເຄື່ອງໝາຍສາມາດສອນເຮົາໃຫ້ເຂົ້າໃຈຄວາມຈິງ ເຊິ່ງອາດຍາກທີ່ຈະຮຽນໃນທາງອື່ນ.
3. ເຄື່ອງໝາຍສາມາດເປັນຕົວແທນໃຫ້ຄວາມຮູ້ສຶກໄດ້.
4. ເຄື່ອງໝາຍສາມາດສອນຫລັກທຳທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ຕາມລະດັບຄວາມພຽບພ້ອມຂອງເຮົາທີ່ຈະຮຽນ.

ອະທິບາຍວ່າ ເມື່ອເຮົາເຫັນເຄື່ອງໝາຍເລື້ອຍໆ, ເຮົາຈະຮຽນເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າໃຈມັນດີຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ.

ພະເຢຊູຄິດ ແລະ ສາດສະດາຂອງພະອົງໄດ້ໃຊ້ເຄື່ອງໝາຍ

ອະທິບາຍວ່າ ພະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດໄດ້ໃຊ້ເຄື່ອງໝາຍສະເໝີ ເວລາພະອົງສັງສອນ.

- ມີເລື່ອງໃດແດ່ທີ່ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າສັງສອນ ໂດຍໃຊ້ເຄື່ອງໝາຍ?

ສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນອາດກ່າວເຖິງເລື່ອງ ເຊັ່ນ ແກະທີ່ເສຍ (ເບິ່ງ ມັດທາຍ 18:12-14); ເມັດຜັກກາດ (ເບິ່ງ ມັດທາຍ 13:31-32); ຫລືໄຂ່ນຸກອັນລ້ຳຄ່າ (ເບິ່ງ ມັດທາຍ 13:45-46).

- ພວກທ່ານຄິດວ່າ ເປັນຫຍັງພະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດຈິ່ງໃຊ້ເຄື່ອງໝາຍ ເວລາພະອົງສັງສອນ?

ປ່ອຍໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນຕອບ. ແລ້ວໃຫ້ທົບທວນບົດຄວາມດັ່ງຕໍ່ລົງໄປນີ້:

“ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າພະອົງເອງ ຜູ້ເປັນພະອາຈານສອນ ໄດ້ສອນສານຸສິດຂອງພະອົງ ໂດຍການໃຊ້ຄຳອຸປະມາສະເໝີ, ໂດຍການໃຊ້ເຄື່ອງໝາຍຕ່າງໆເປັນຕົວແທນ ເຊິ່ງວ່າຖ້າສອນໃນທາງອື່ນ ມັນຈະເປັນການເຮັດໃຫ້ເຂົ້າໃຈຍາກ. ພະອົງສອນຈາກ ປະສົບການຕ່າງໆທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບຊີວິດຂອງສານຸສິດຂອງພະອົງ, ແລະ ພະອົງໄດ້ກ່າວເຖິງ ແມ່ໄກ່ ແລະ ລູກຂອງມັນ, ຝູງນົກ, ດອກໄມ້, ໝາຈອກ, ຕົ້ນໄມ້, ພວກຂີ້ລັກ, ພວກໂຈນປຸ້ນ ຄົນເດີນທາງ, ຍາມຕາເວັນຕົກ, ຄົນຮັ່ງ ແລະ ຄົນທຸກ. . . . ພະອົງໄດ້ກ່າວເຖິງເລື່ອງເມັດ ຜັກກາດ, ເລື່ອງໄຂ່ນຸກ. ພະອົງຢາກສອນຜູ້ຟັງຂອງພະອົງ, ສະນັ້ນ ພະອົງຈິ່ງໄດ້ຍົກເອົາ ເລື່ອງງ່າຍໆມາກ່າວ ໂດຍໃຊ້ເຄື່ອງໝາຍເປັນຕົວແທນ. ບໍ່ມີສິ່ງໃດໃນເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ເປັນສິ່ງທີ່ລຶກລັບ ຫລືບໍ່ແຈ້ງ, ແລະ ທຸກເລື່ອງກໍເປັນເຄື່ອງໝາຍທັງນັ້ນ.”

ອະທິບາຍວ່າ ສາດສະດາ ແລະ ອັກຄະສາວິກທັງຫລາຍ ຈະໃຊ້ເຄື່ອງໝາຍເລື້ອຍໆ ເມື່ອສອນກ່ຽວກັບພະເຢຊູຄິດ ແລະ ການເສຍສະລະຊົດໃຊ້ຂອງພະອົງ. ການຊົດໃຊ້ ຂອງພະເຢຊູຄິດ ເປັນພື້ນຖານຂອງພະກິດຕິຄຸນ ແລະ ຂອງພອນທຸກຢ່າງທີ່ເຮົາໄດ້ຮັບ. ການຊົດໃຊ້ເຮັດໃຫ້ຄວາມລອດເປັນໄປໄດ້. ສະນັ້ນ, ເຄື່ອງໝາຍສ່ວນຫລາຍ ຢູ່ໃນພະ ຄຳພີ ໄດ້ສອນເຮົາກ່ຽວກັບພະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດ ແລະ ການເສຍສະລະຂອງພະອົງ.

ຂໍໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນອ່ານ Moses 6:63 ທີ່ວ່າ: ທຸກສິ່ງມີຮູບລັກສະນະຂອງມັນ ແລະ ທຸກສິ່ງຖືກສ້າງ ແລະ ເຮັດຂຶ້ນເພື່ອເປັນພະຍານເຖິງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ທັງສິ່ງເຊິ່ງ ເປັນຝ່າຍ ໂລກ ແລະ ສິ່ງທີ່ເປັນຝ່າຍວິນຍານ ສິ່ງເຊິ່ງຢູ່ໃນຫ້ອງຟ້າເບື້ອງບິນ ແລະ ສິ່ງເຊິ່ງ ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນ ໂລກ ແລະ ສິ່ງເຊິ່ງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ ໂລກ ແລະ ສິ່ງເຊິ່ງຢູ່ໃຕ້ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ ທັງເບື້ອງເທິງ ແລະ ເບື້ອງລຸ່ມ ສິ່ງທັງໝົດເປັນພະຍານເຖິງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

- ມີສິ່ງໃດແດ່ໃນໂລກນີ້ທີ່ເປັນພະຍານເຖິງພະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດ?

ຂໍໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນອ່ານ Alma 13:16 ທີ່ວ່າ: ພິທີການເຫລົ່ານີ້ມີກຳນົດ ໄວ້ຕາມນີ້ ເພື່ອວ່າຜູ້ຄົນຈະໄດ້ມັງຫາພະບຸດຂອງພະເຈົ້າ ໂດຍເປັນແບບໜຶ່ງຂອງ ຖານະຂອງພະອົງ ຫລືເປັນຖານະຂອງພະອົງ ແລະ ນີ້ກໍເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ມັງຫາພະອົງ ເພື່ອການປົດບາບຂອງເຂົາ ເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ເຂົ້າໄປໃນທີ່ພັກຂອງພະເຈົ້າ.

- ພິທີການຂອງຖານະປະໂລຫິດເປັນພະຍານເຖິງພະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດໃນທາງໃດ?

ບອກວ່າກ່ອນພະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດກະທຳການຊົດໃຊ້, ຜູ້ຄົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງພະອົງໄດ້ເຜົາສັດຖະຫວາຍ ເຊິ່ງເປັນສັນຍາລັກເຖິງການເສຍສະລະຊົດໃຊ້ຂອງພະອົງ (see Moses 5:4-8). ການປະຕິບັດເຊັ່ນນັ້ນ ໄດ້ສິ້ນສຸດລົງ ຫລັງຈາກການຕາຍ ແລະ ການເປັນຄົນມາຈາກຕາຍຂອງພະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ. ບັດນີ້ ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາເຮົາໃຫ້ມອບຫົວໃຈອັນຊອກຊື້ ແລະ ຈິດໃຈທີ່ສຳນຶກຜິດ ເປັນສິ່ງຖະຫວາຍແດ່ພະອົງ (see 3 Nephi 9:20). ແລະ ພິທີການຂອງຖານະປະໂລຫິດ ໄດ້ດຳເນີນຕໍ່ໄປ ເພື່ອຊ່ວຍເຮົາໃຫ້ຈື່ຈຳການເສຍ ສະລະຊົດໃຊ້ຂອງພະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ. ແອວເດີ ລັດໂສ ເອ້ມ ນຽມສັນສອນວ່າ:

“ ພິທີການທີ່ສຳຄັນແຫ່ງພະກິດຕິຄຸນ ເປັນສັນຍາລັກເຖິງການຊົດໃຊ້. ການຮັບບັບຕິດສະມາໂດຍການລົງ ໄປໃນນ້ຳໝົດທັງຕົວ ເປັນສັນຍາລັກເຖິງການຕາຍ, ການຖືກຝັງ, ແລະ ການເປັນຄົນມາຈາກຕາຍຂອງພະຜູ້ໃຖ່. ການຮັບສິນລະລິກ ເປັນການຕໍ່ພັນທະສັນຍາແຫ່ງການຮັບບັບຕິດສະມາ ແລະ ເປັນການຕໍ່ຄວາມຊົງຈຳຂອງເຮົາ ເຖິງພະກາຍ ແລະ ໂລຫິດຂອງພະອົງ ທີ່ຫລົງເລີ້ມເຮົາ. ພິທີການຂອງພະວິຫານ ເປັນສັນຍາລັກເຖິງຄວາມຖືກຕ້ອງປອງດອງຂອງເຮົາກັບ ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ຜະນຶກຄອບຄົວເຂົ້າກັນຊົ່ວນິລັນດອນ” (in Conference Report, Oct. 1996, 47; or *Ensign*, Nov. 1996, 35).

ເຄື່ອງໝາຍສອນເຮົາເຖິງຄວາມຈິງ ຖ້າເຮົາຫາກຕັ້ງໃຈຟັງ

ອະທິບາຍວ່າ ຄາວພະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດມີຊີວິດຢູ່ໃນໂລກນີ້, ສານຸສິດຂອງພະອົງໄດ້ຖາມພະອົງວ່າ ດ້ວຍເຫດໃດພະອົງຈຶ່ງໄດ້ສອນດ້ວຍຄຳອຸບປະມາ. ຄຳອຸບປະມາເປັນເລື່ອງທີ່ສອນເຖິງຄວາມສຳຄັນຂອງຄວາມຈິງ ໂດຍການໃຊ້ເຄື່ອງໝາຍໃນຄຳສອນ. ໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນອ່ານ ມັດທາຍ 13:10–12 ເພື່ອເບິ່ງວ່າ ພະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດໄດ້ກ່າວແນວໃດແດ່.

- ພວກທ່ານຄິດວ່າ ພະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດໝາຍເຖິງສິ່ງໃດ ເວລາພະອົງກ່າວສິ່ງນີ້?

ອະທິບາຍວ່າ ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເປີດເຜີຍຄວາມຈິງຕໍ່ຜູ້ທີ່ພ້ອມແລ້ວທີ່ຈະເຂົ້າໃຈມັນ. ຜູ້ທີ່ຮັບເອົາຄວາມຈິງດ້ວຍສັດທາ ແລະ ດ້ວຍການເຊື່ອຟັງ ຈະສືບຕໍ່ຮັບເອົາຄວາມຈິງໄປເລື້ອຍໆ. ຜູ້ທີ່ບໍ່ພ້ອມ ແລະ ຜູ້ທີ່ບໍ່ຍອມຮັບເອົາຄວາມຈິງ ຫລືຜູ້ທີ່ຮັບເອົາມັນດ້ວຍໃຈລະແວງສົງໃສ ຈະສູນເສຍຄວາມຈິງທີ່ເຂົາມີຢູ່ ໄປເທື່ອລະເລັກ ເທື່ອລະນ້ອຍ.

ເລື່ອງລາວທີ່ມີເຄື່ອງໝາຍ ຈະຢັ້ງຢືນເຖິງຄວາມຈິງ ເຊິ່ງຜູ້ທີ່ຕຽມພ້ອມແລ້ວ ຈະເຂົ້າໃຈຄວາມໝາຍຂອງເຄື່ອງໝາຍເຫລົ່ານັ້ນ. ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຕຽມພ້ອມ ກໍຈະບໍ່ເຂົ້າໃຈຄວາມໝາຍນັ້ນເລີຍ.

ບາງຄົນໃນສະໄໝພະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ ໄດ້ເຂົ້າໃຈຄຳອຸປະນາຂອງພະອົງ, ແຕ່ກໍມີ
ຫລາຍຄົນທີ່ບໍ່ເຂົ້າໃຈ. ມັນກໍເປັນເຊັ່ນດຽວກັນນີ້ໃນປະຈຸບັນ. ມັນມີຄວາມເຂົ້າ
ໃຈຝ່າຍວິນຍານຫລາຍລະດັບ ໃນບັນດາສະມາຊິກທີ່ຊ່ວຍທຳຂອງສາດສະໜາຈັກ.

ໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນອ່ານ 2 Nephi 28:30 ແລະ Doctrine and Covenants
42:49–50 ທີ່ວ່າ: ຄົນໃຈອ່ອນໂຍນຈະມີມາກມາຍຫລາຍຂຶ້ນ, ແລະ ຄວາມສຸກຂອງ
ເຂົາຈະຢູ່ໃນພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ຄົນຈົນໃນບັນດາມະນຸດຈະຊົມຊື່ນໃນພະຜູ້ບໍລິສຸດ
ຂອງອິດສະລາເອນ (see 2 Nephi 28:30). ຄົນທີ່ມີສັດທາທີ່ຈະເຫັນ, ຈະໄດ້ເຫັນ.
ຄົນທີ່ມີສັດທາທີ່ຈະໄດ້ຍິນ, ຈະໄດ້ຍິນ (see D&C 42:49—50).

- ພະຄຳພິເຫລົ່ານີ້ສອນອັນໃດແດ່ກ່ຽວກັບວິທີເຮົາຈະຮຽນຮູ້ຄວາມຈິງຈາກພະເຈົ້າ?
ອະທິບາຍວ່າ ມັນເປັນໄປໄດ້ສຳລັບເຮົາທຸກຄົນທີ່ຈະພັດທະນາຕົນໃຫ້ເຖິງຂັ້ນທີ່ເຮົາຈະ
ສາມາດເຂົ້າໃຈຄວາມໝາຍຂອງເຄື່ອງໝາຍຕ່າງໆ ທີ່ຖືກໃຊ້ຢູ່ໃນພະກິດຕິຄຸນ, ຢູ່ໃນພະ
ຄຳພິ, ແລະ ໂດຍສະເພາະຢູ່ໃນພະວິຫານ.

ການສອນໂດຍໃຊ້ເຄື່ອງໝາຍທີ່ສັກສິດທີ່ສຸດ ແມ່ນໄດ້ຮັບຢູ່ໃນພະວິຫານ

ອະທິບາຍວ່າ ການສອນໂດຍໃຊ້ເຄື່ອງໝາຍອັນສັກສິດທີ່ສຸດຢູ່ໃນໂລກນີ້ ແມ່ນໄດ້ຮັບຢູ່ໃນ
ພະວິຫານ. ໃນທາງເຄື່ອງໝາຍ, ການສອນ ແລະ ພິທີການຂອງພະວິຫານນຳເຮົາຂຶ້ນສູ່
ການເດີນທາງໄປສູ່ນິລັນດອນ, ເຊິ່ງໃນທີ່ສຸດໄດ້ເຂົ້າສູ່ທີ່ປະທັບຂອງພະເຈົ້າ ໂດຍການໃຊ້
ເຄື່ອງໝາຍ. ບຸກຄົນທີ່ເຮົາກ່າວເຖິງ, ເລື່ອງທີ່ໄດ້ຖືກ ຈັດຂຶ້ນ, ອາພອນທີ່ນຸ່ງຖື, ເຄື່ອງໝາຍ
ທີ່ມອບໃຫ້, ແລະເຫດການທັງໝົດທີ່ໄດ້ສະແດງໃນພະວິຫານແມ່ນເປັນເຄື່ອງໝາຍ
ທັງນັ້ນ. ເມື່ອເຂົາເຈົ້າເຂົ້າໃຈ, ເຂົາເຈົ້າຈະຊ່ວຍແຕ່ລະຄົນໃຫ້ຮູ້ເຖິງຄວາມຈິງ ແລະ ເຕີບ
ໂຕຂຶ້ນຝ່າຍວິນຍານ.

*ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ
ທຸກສິ່ງມີຮູບລັກສະນະ
ຂອງມັນ ແລະ ທຸກສິ່ງ
ຖືກສ້າງ ແລະ ເຮັດຂຶ້ນ
ເມື່ອເປັນພະຍານເຖິງ
ພະອົງ ທັງສິ່ງທີ່ເປັນ
ຝ່າຍໂລກ ແລະ ສິ່ງ
ທີ່ເປັນຝ່າຍວິນຍານ
(see Moses 6:63).*

ເຄື່ອງໝາຍບາງຢ່າງ ແມ່ນຊື່ຕົງ, ແລະ ຄວາມໝາຍຂອງມັນກໍເຂົ້າໃຈງ່າຍ. ຕົກພະວິ
ຫານເອງ ກໍເປັນເຄື່ອງໝາຍຄືກັນ:

“ຖ້າທ່ານໄດ້ເຫັນພະວິຫານຫລັງ ໃດກໍຕາມໃນເວລາກາງຄືນ, ເຫັນແສງໄຟອັນຮຸ່ງແຈ້ງ,
ທ່ານກໍຈະຮູ້ສຶກວ່າ ມັນເປັນພາບທີ່ໜ້າປະທັບໃຈຫລາຍ. ບ້ານຂອງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ເຕັມ
ໄປດ້ວຍແສງໄຟສິ່ງແສງ ເປັນຈຸດເດັ່ນສະໆ່ງ່າງາມຢູ່ໃນຄວາມມິດ ໄດ້ກາຍເປັນເຄື່ອງໝາຍ
ແຫ່ງອຳນາດ ແລະ ການດົນໃຈ ແຫ່ງພະກິດຕິຄຸນຂອງພະເຢຊູຄິດ ເຊິ່ງໄດ້ຕັ້ງຢູ່ເໝືອນດັ່ງ
ໄຟທີ່ຢູ່ອອກສູງ ຢູ່ໃນໂລກທີ່ກຳລັງຕົກຢູ່ໃນຄວາມມິດແຫ່ງວິນຍານ” (ການຕຽມເຂົ້າ
ພະວິຫານທີ່ສັກສິດ, 12).

ເຄື່ອງນຸ່ງພະວິຫານກໍເປັນເຄື່ອງໝາຍຄືກັນ. ເວລາເຮົາເຂົ້າໄປໃນພະວິຫານ, ເຮົາໄດ້ປ່ຽນເຄື່ອງທີ່ເຮົານຸ່ງມາ ເພື່ອໃສ່ຊຸດຂາວສຳລັບພະວິຫານ, ເຊິ່ງເປັນສັນຍາລັກເຖິງຄວາມບໍລິສຸດ. ປະທານ ເຈມ ອີ ຟາວ ກ່າວວ່າ:

“ຫລັກກະນະມັດສະການຢູ່ໃນພະວິຫານ ເປັນຫລັກທຳທີ່ ‘ພະເຈົ້າເຮັດກັບທຸກຄົນເທິງຫລັກກະນະຢ່າງດຽວກັນ.’ [ກິດຈະການ 10:34.] ພາຍໃນຝາພະວິຫານທີ່ສັກສິດ, ຈະບໍ່ມີຕຳແໜ່ງທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນເລື່ອງຊັບສິນ, ຖານະ, ເຊື້ອຊາດ, ຫລື ການສຶກສາ. ທຸກຄົນຈະໃສ່ຊຸດຂາວ. ທຸກຄົນຈະຮັບເອົາ ຄຳແນະນຳຢ່າງດຽວກັນ. ທຸກຄົນຈະເຮັດພັນທະສັນຍາ ແລະ ຄຳສັນຍາຢ່າງດຽວກັນ. ທຸກຄົນຈະຮັບເອົາພອນແຫ່ງນິລັນດອນອັນລຶກລຳຢ່າງດຽວກັນຖ້າເຂົາຕຳລົງຊີວິດໃຫ້ມີຄ່າຄວນຕໍ່ພອນເຫລົ່ານັ້ນ. ທຸກຄົນແມ່ນເທົ່າທຽມກັນຕໍ່ພະຜູ້ສ້າງ” (in Conference Report, Apr. 1997, 23; or *Ensign*, May 1997, 20).

ອະທິບາຍວ່າ ສະມາຊິກຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບພິທີການທາງພະວິຫານ ແລະໄດ້ຮັບພັນທະສັນຍາກັບພະເຈົ້າ ຈະນຸ່ງເສື້ອຜ້າສັກສິດເປັນເຄື່ອງຊ້ອນໃນຕະຫລອດຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຈົ່ງອ່ານບົດຄວາມດັ່ງຕໍ່ລົງໄປນີ້:

“ເສື້ອຜ້າສັກສິດເປັນສັນຍາລັກໃຫ້ແກ່ພັນທະສັນຍາອັນສັກສິດ. ມັນເຕືອນເຮົາເຖິງການແຕ່ງກາຍແບບສຸພາບ ແລະ ມັນໄດ້ເປັນສິ່ງກຳບັງ ແລະ ປົກປ້ອງຜູ້ທີ່ນຸ່ງມັນ— ເສື້ອຜ້າສັກສິດທີ່ຫຸ້ມຮ່າງກາຍຂອງເຮົາເປັນພາບ ແລະ ເປັນສິ່ງຈັບບາຍໄດ້ທີ່ເຕືອນເຮົາຕໍ່ພັນທະສັນຍາເຫລົ່ານັ້ນ. ຕໍ່ບັນດາສະມາຊິກສ່ວນຫລາຍຂອງສາດສະໜາຈັກ ເສື້ອຜ້າສັກສິດໄດ້ເປັນສິ່ງປ້ອງກັນ ເມື່ອຜູ້ທີ່ສວມໃສ່ມັນໄດ້ປະເຊີນກັບການລໍ້າລວງ. ນອກເໜືອຈາກສິ່ງອື່ນແລ້ວ ມັນຍັງເປັນສັນຍາລັກຂອງການມີຄວາມໂຄລົບຢ່າງສູງຕໍ່ກິດຂອງພະເຈົ້າ—ເຊິ່ງຮ່ວມທັງກິດທາງສິນທຳນຳອີກ” (ການຕຽມເຂົ້າພະວິຫານທີ່ສັກສິດ, 27–29)

ຂໍໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບ ນອບໝາຍໄວ້ລ່ວງໜ້າຂຶ້ນສະຫລຸບເລື່ອງທີ່ຄົນໜຶ່ງໄດ້ບັນລະຍາຍເຖິງຈຸດປະລິງຂອງເສື້ອຜ້າສັກສິດຂອງພະວິຫານ (ເບິ່ງການຕຽມເຂົ້າພະວິຫານທີ່ສັກສິດ, 27, 29).

ອະທິບາຍວ່າ ເກືອບທຸກໆຮູບແບບຂອງພິທີການຂອງພະວິຫານ ແມ່ນເປັນສັນຍາລັກ. ມີໝາຍຄວາມວ່າ ທຸກຄົນຄວນຕຽມພ້ອມຝ່າຍວິນຍານ ເພື່ອຈະສາມາດເຂົ້າໃຈສັນຍາລັກຂອງ ຂອງປະທານສັກສິດແຫ່ງພະວິຫານ.

- ມີສິ່ງໃດແດ່ທີ່ເຮັດໃຫ້ຄົນໃດຄົນໜຶ່ງບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈ ເວລາຢູ່ໃນພະວິຫານ?
- ສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນອາດກ່າວເຖິງສິ່ງດັ່ງຕໍ່ລົງໄປນີ້:

1. ຄົນນັ້ນອາດບໍ່ມີຄ່າຄວນພໍ. ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ກັບໃຈຢ່າງແທ້ຈິງ ແລະ ບໍ່ໄດ້ຕຽມພ້ອມຢ່າງ ຖ້ອມຕົວ ແລະ ໂດຍການອະທິຖານສໍາລັບພະວິຫານ, ຈະພົບວ່າສັນຍາລັກ ຕ່າງໆບໍ່ມີຄ່າຕໍ່ຊີວິດ ແລະ ບໍ່ເຫັນຄວາມໝາຍອັນແທ້ຈິງຂອງມັນ.
  2. ຄົນນັ້ນອາດຂາດສັດທາ. ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີສັດທາໃນພະເປຊຸຄິດ ແລະ ໃນພິທີການຂອງ ພະວິຫານ ຈະບໍ່ໄດ້ຮັບການດຶງໃຈຈາກພະວິນຍານບໍລິສຸດ ເຊິ່ງຈຳເປັນຕໍ່ການ ເຂົ້າໃຈເຖິງຂອງປະທານສັກສິດຂອງພະວິຫານ.
  3. ຄົນນັ້ນອາດຄິດກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນພິທີການຢ່າງເຜີຍໆ ສະນັ້ນ ເຂົາຈຶ່ງບໍ່ ເຂົ້າໃຈຄວາມໝາຍຂອງສັນຍາລັກເຫລົ່ານັ້ນໄດ້.
- ເຮັດແນວໃດເຮົາຈຶ່ງຈະສາມາດຕຽມຕົວເພື່ອຈະໄດ້ເຂົ້າໃຈ ເວລາຢູ່ໃນພະວິຫານ?

ສະຫລຸບ

ບອກວ່າ ຜູ້ທີ່ໄປພະວິຫານໃນເທື່ອທຳອິດ ກໍສາມາດຮຽນຮູ້ຫລາຍສິ່ງທີ່ໃໝ່ໆ ແລະ ຮູ້ສຶກເຖິງອຳນາດແຫ່ງພະວິນຍານຂອງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້. ຊຸກຍູ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນ ໃຫ້ຕຽມຕົວເອງຝ່າຍວິນຍານ ສໍາລັບປະສົບການທາງພະວິຫານຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຖ້າເຄີຍເຂົ້າເຈົ້າວ່າ ເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈ ສິ່ງທັງໝົດທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນພະວິຫານ ໄດ້ຄັ້ງດຽວ. ເຂົາເຈົ້າຄວນກັບໄປພະວິຫານເລື້ອຍໆເທົ່າທີ່ຈະສາມາດເຮັດໄດ້ ເພື່ອເຂົາເຈົ້າຈະສາມາດສືບຕໍ່ຮຽນ ແລະ ມີຄວາມຮູ້ສຶກທາງວິນຍານເລື້ອຍໄປຕໍ່ມອີກ. ຂໍໃຫ້ຄົນໃດຄົນໜຶ່ງອະທິຖານປິດ.

ການຕຽມເຂົ້າພະວິຫານທີ່ສກສິດ

ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ
ຕາບໃດທີ່ຜູ້ຄົນຂອງ
ພະອົງຍັງສ້າງບ້ານ
ໃຫ້ພະອົງໃນພະນາມ
ຂອງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ແລະບໍ່ຍອມໃຫ້ສິ່ງ
ໃດທີ່ບໍ່ສະອາດເຂົ້າໄປ
ໃນນັ້ນເພື່ອມັນຈະ
ບໍ່ເຊື່ອມເສຍຄວາມ
ສັກສິດ, ແລ້ວລັດສະ
ໝີພາບຂອງພະອົງຈະ
ສະຖິດຢູ່ເທິງນັ້ນ (see
D&C 97:15).

ຈຸດປະສົງ

ເພື່ອຕຽມສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນໃຫ້ມີຄ່າຄວນທີ່ຈະເຂົ້າໄປໃນພະວິຫານ.

ການສະເໜີບົດຮຽນ

ຂໍໃຫ້ຄົນໃດຄົນໜຶ່ງອະທິຖານເປີດ.

ຖາມສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນວ່າ ເຂົາເຈົ້າມີຄຳຖາມອັນໃດບໍ່. ໃຫ້ໃຊ້ເວລາຕອບຄຳ
ຖາມທັງໝົດເທົ່າທີ່ທ່ານຈະສາມາດຕອບໄດ້ ແລະ ຕາມການຊົງນຳຂອງພະວິນຍານ
ຂອງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ຈົ່ງຈື່ຈຳສະເໝີວ່າ ວຽກງານບາງຢ່າງທີ່ກະທຳກັນຢູ່ໃນພະວິຫານ
ຖືກສ້າງຫ້າມບໍ່ໃຫ້ເອົາມາເວົ້າຢູ່ນອກພະວິຫານ.

ແຕ່ລະຄົນຄວນຕຽມສຳລັບພະວິຫານ

ອະທິບາຍວ່າ ແຕ່ລະຄົນມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບສ່ວນຕົວ ທີ່ຈະນຳຕົນໄປເຖິງຂັ້ນໃຫ້ໄດ້ຮັບ
ພອນຂອງພະວິຫານຢ່າງເຕັມປຽມ.

ໃຫ້ສືບທະນາບົດໜຶ່ງກ່ຽວກັບແນວຄິດຫ້າຢ່າງດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້. ແຕ່ລະຢ່າງຈະບອກວິທີທີ່ເຮົາ
ຄວນຕຽມທີ່ຈະໄປພະວິຫານ. ທ່ານຄວນຂຽນແນວຄິດແຕ່ລະຢ່າງລົງໃນກະດານ
ໃນຂະນະທີ່ທ່ານສືບທະນາກ່ຽວກັບມັນ.

1. ແຕ່ລະຄົນຄວນມີຄ່າຄວນພໍ.

ຂໍໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນອ່ານ Doctrine and Covenants 97:15–17 ທີ່ວ່າ: ພະຜູ້
ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ ຕາບໃດທີ່ຜູ້ຄົນຂອງພະອົງຍັງສ້າງບ້ານໃຫ້ພະອົງໃນພະນາມຂອງ
ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ບໍ່ຍອມໃຫ້ສິ່ງໃດທີ່ບໍ່ສະອາດເຂົ້າໄປໃນນັ້ນ ເພື່ອມັນຈະບໍ່ເຊື່ອມ
ເສຍຄວາມສັກສິດ, ແລ້ວລັດສະໝີພາບຂອງພະອົງຈະສະຖິດຢູ່ເທິງນັ້ນ (see D&C
97:15). ພະອົງຈະສະຖິດຢູ່ທີ່ນັ້ນເພາະພະອົງຈະເຂົ້າໄປໃນນັ້ນ ແລະຜູ້ມີໃຈບໍລິສຸດທັງ
ປວງ ທີ່ຈະເຂົ້າໄປໃນນັ້ນ ຈະເຫັນພະເຈົ້າ (see D&C 97:16). ແຕ່ຖ້າຫາກມັນເຊື່ອມເສຍ
ຄວາມສັກສິດພະອົງຈະບໍ່ເຂົ້າໄປໃນນັ້ນ ແລະລັດສະໝີພາບຂອງພະອົງ ຈະບໍ່ຢູ່ທີ່ນັ້ນ
ເພາະພະອົງຈະບໍ່ເຂົ້າໄປໃນພະວິຫານທີ່ບໍ່ສັກສິດ. (see D&C 97:17).

- ຂໍ້ນິສອນພວກທ່ານຫຍັງແດ່ກ່ຽວກັບຄວາມສຳຄັນທີ່ຈະມີຄ່າຄວນພໍ ເວລາທ່ານໄປພະວິຫານ?

ປະທານ ເຮົາເວີດ ດັບເບິນຢູ ຮັນເທີ ໄດ້ຂໍໃຫ້ເຮົາພິຈາລະນາເຖິງ “ທ່າທີ ແລະ ການປະພຶດອັນຊອບທຳ ທີ່ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢາກໃຫ້ເຮົາມີ ຕາມຄຳແນະນຳຂອງພະອົງ ເຊິ່ງພະອົງໄດ້ປະທານໃຫ້ສາດສະດາໂປເຊັບ ສະມິດເພື່ອມອບໃຫ້ແກ່ສິດທິຂຶ້ນທີ່ເຄີດ ແລນ ໃນລະຍະທີ່ເຂົາເຈົ້າກຳລັງຕຽມສ້າງພະວິຫານຢູ່.”

ຄຳແນະນຳນີ້ມີຢູ່ໃນ Doctrine and Covenants 88:119. ຂໍໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນອ່ານຂໍ້ນີ້ ທີ່ວ່າ: ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ ໃຫ້ເຮົາວາງລະບຽບຕົວ; ຕຽມສິ່ງທີ່ຈຳເປັນທຸກຢ່າງ; ແລະ ຈັດຕັ້ງບ້ານ ແມ້ແຕ່ ບ້ານແຫ່ງການສວດອ້ອນອອນ, ບ້ານແຫ່ງການຖືສິນອິດເຂົ້າ, ບ້ານແຫ່ງສັດທາ, ບ້ານແຫ່ງການຮຽນຮູ້, ບ້ານແຫ່ງລັດສະໝີພາບ, ບ້ານແຫ່ງລະບຽບ, ບ້ານຂອງພະເຈົ້າ.

ຂໍໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນພິຈາລະນາຄຳຖາມທີ່ປະທານ ຮັນເທີ ກ່າວໄວ້ເໝືອນກັນ ທີ່ວ່າ: “ທ່າທີ ແລະ ການປະພຶດເຫລົ່ານີ້ ມີຜົນສະທ້ອນຕໍ່ສິ່ງທີ່ເຮົາປາດຖະໜາ ແລະ ສະແຫວງທີ່ຈະເປັນ ຫລືບໍ່?” (“The Great Symbol of Our Membership,” *Ensign*, Oct. 1994, 2).

2. ແຕ່ລະຄົນຄວນຖ່ອມຕົວ.

ແຕ່ລະຄົນຄວນເຂົ້າໄປໃນພະວິຫານດ້ວຍຄວາມຖ່ອມຕົວ, ດ້ວຍຄວາມປາດຖະໜາທີ່ຈະໄດ້ຮັບການສິດສອນຈາກເບື້ອງບົນ.

- ເປັນຫຍັງຄວາມຖ່ອມຕົວຈຶ່ງສຳຄັນໃນຂະນະທີ່ເຮົາຮັບໃຊ້ ແລະ ຮຽນຢູ່ໃນພະວິຫານ?

ໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນອ່ານ Doctrine and Covenants 136:32–33 ທີ່ວ່າ: ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ ໃຫ້ຄົນໂງ່ຮຽນຮູ້ບັນຍາ ໂດຍການຖ່ອມຕົວ ແລະເອີ້ນຫາພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພະເຈົ້າຂອງເຂົາ ເພື່ອຕາຂອງເຂົາຈະເປີດ ເພື່ອເຂົາຈະເຫັນ ແລະຫຼຸເຂົາຈະໄດ້ຍິນ (see D&C 136:32). ເພາະພະວິນຍານຂອງພະອົງຖືກສົ່ງໄປໃນໂລກເພື່ອໃຫ້ຄວາມສະຫວ່າງ ແກ່ຄົນຖ່ອມຕົວ ແລະ ສຳນິກຜິດ ແລະ ເພື່ອການກ່າວໂທດຄົນບາບ (see D&C 136:33).

- ຂໍເຫລົ່ານິສອນອັນໃດແດ່ກ່ຽວກັບຄວາມສຳຄັນຂອງຄວາມຖ່ອມຕົວ? ພວກທ່ານຈະນຳໃຊ້ຄຳແນະນຳນີ້ ໃນແບບໃດ ເວລາໄປໃນພະວິຫານເປັນຄັ້ງທຳອິດ?

3. ແຕ່ລະຄົນຄວນເຂົ້າໃຈວ່າ ການຮັບເອົາພິທີການ ແລະ ພັນທະສັນຍາຂອງພະວິຫານ ແມ່ນຈຳເປັນຕໍ່ການທີ່ຈະໄດ້ຮັບຊີວິດນິລັນດອນ.

ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ
ໃຫ້ເຮົາວາງລະບຽບຕົວ;
ຕຽມສິ່ງທີ່ຈຳເປັນທຸກ
ຢ່າງ; ແລະ ຈັດຕັ້ງບ້ານ
ແມ້ແຕ່ ບ້ານແຫ່ງການ
ສວດອ້ອນວອນ, ບ້ານ
ແຫ່ງການຖິ້ມອິດເຂົ້າ,
ບ້ານແຫ່ງສັດທາ,
ບ້ານແຫ່ງການຮຽນຮູ້,
ບ້ານແຫ່ງລັດສະໝີ
ພາບ, ບ້ານແຫ່ງ
ລະບຽບ, ບ້ານຂອງ
ພະເຈົ້າ (see D&C
88:119).

ປະທານ ແຮ ໂລນ ບີ ລີ ກ່າວວ່າ: “ພິທີການຂອງພະວິຫານແມ່ນແຕ່ງຊື່ນ ໂດຍພະບິດາ
ເທິງສະຫວັນ ທີ່ສະຫລາດ ຜູ້ໄດ້ເປີດເຜີຍມັນຕໍ່ເຮົາໃນຍຸກສຸດທ້າຍນີ້ ເພື່ອເປັນສິ່ງນຳພາ
ແລະ ປ້ອງກັນຕະຫລອດຊີວິດຂອງເຮົາ, ເພື່ອວ່າທ່ານ ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຈະມີຄ່າ
ຕໍ່ຄວາມສູງສົ່ງໃນອານາຈັກຂຶ້ນສູງ ບ່ອນທີ່ພະເຈົ້າ ແລະ ພະຄິດປະທັບຢູ່” (“Enter a
Holy Temple,” *Improvement Era*, June 1967, 144).

ປະທານ ໂປເຊັບ ຟຣວດິງ ສະມິດ ກ່າວວ່າ: “ຜ່ານຄວາມສັດຊື່ຂອງເຮົາ, ພອນເຫລົ່ານີ້
ປະກັນວ່າເຮົາຈະໄດ້ຮັບ ໄຂ່ມຸກອັນລ້ຳຄ່າ ທີ່ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະເໜີແກ່ເຮົາ, ເພາະພອນ
ເຫລົ່ານີ້ເປັນພອນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດທີ່ເຮົາສາມາດຮັບໄດ້ໃນຊີວິດນີ້. ມັນເປັນສິ່ງທີ່ປະເສີດ
ທີ່ເຮົາໄດ້ເຂົ້າຫາສາດສະໜາຈັກ, ແຕ່ທ່ານບໍ່ສາມາດທີ່ຈະໄດ້ຮັບຄວາມສູງສົ່ງຈົນ
ກວ່າທ່ານໄດ້ເຮັດພັນທະສັນຍາຢູ່ໃນບ້ານຂອງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ໄດ້ຮັບຂໍ້ກະແຈ ແລະ
ອຳນາດທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນ ແລະ ຈະບໍ່ສາມາດມອບໃຫ້ໄດ້ໃນສະຖານທີ່ອື່ນໃດຢູ່ໃນໂລກປະ
ຈຸບັນ” (*Doctrines of Salvation*, comp. Bruce R. McConkie, 3 vols. [1954–56],
2:253).

4. ແຕ່ລະຄົນຄວນເຂົ້າໃຈເຖິງຄວາມສຳຄັນຂອງການໃສ່ເສື້ອຜ້າສັກສິດຂອງພະວິຫານ.

ອະທິບາຍວ່າ ຜູ້ທີ່ໄດ້ປະກອບສ່ວນໃນພິທີການຂອງພະວິຫານ ແມ່ນມີສິດທິພິເສດທີ່
ຈະໃສ່ເສື້ອຜ້າສັກສິດແຫ່ງຖານະປະໂລຫິດອັນສັກສິດ. ຢູ່ໃນບົດຄວາມໜຶ່ງຂອງສາດສະ
ໜາຈັກ, ຝ່າຍປະທານສູງສຸດ ກ່າວວ່າ:

“ສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກ ຜູ້ທີ່ໄດ້ໃສ່ເສື້ອຜ້າສັກສິດໃນພະວິຫານ ໄດ້ເຮັດພັນທະ
ສັນຍາທີ່ຈະໃສ່ມັນຕະຫລອດຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າ. ນີ້ແປວ່າ ເຮົາຈະຕ້ອງນຸ່ງມັນເປັນເຄື່ອງ
ຊ້ອນໃນ ແລະ ຈະຕ້ອງໃສ່ມັນທັງເວັນ ແລະ ຄືນ. . . .

“ຕາມຄຳສອນແລ້ວ ເຮົາຄວນໃສ່ເສື້ອຜ້າສັກສິດ ແລະ ບໍ່ຄວນທີ່ຈະສວຍໂອກາດ
ແກ້ມັນອອກ . . . ເມື່ອໃດກໍຕາມທີ່ເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງແກ້ມັນອອກ . . . ເຮົາກໍຄວນນຸ່ງມັນຄືນ
ໃຫ້ໄວເທົ່າທີ່ຈະເປັນໄປໄດ້.

“ຕາມຄຳສອນເລື່ອງການນຸ່ງຖືຢ່າງເໝາະສົມ, ເຮົາໄດ້ຮຽນໃນພັນທະສັນຍາແລ້ວວ່າ
ເຮົາຄວນນຸ່ງຖືໃນທາງທີ່ເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ. ສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກ ທີ່ໄດ້
ຮັບຂອງປະທານສັກສິດຈະໃສ່ເສື້ອຜ້າສັກສິດ ເພື່ອເປັນການເຕືອນເຂົາເຈົ້າເຖິງພັນທະ
ສັນຍາອັນສັກສິດ ທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດກັບພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ກໍເປັນການປ້ອງກັນເຂົາເຈົ້າ
ຈາກການລ່ວງ ແລະ ຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຕ່າງໆນຳອີກ. ການນຸ່ງຖືຊ້າງນອກ ເປັນສິ່ງ
ສະແດງອອກເຖິງຄວາມຮູ້ສຶກຢູ່ຊ້າງໃນ ທີ່ມີຕໍ່ຜູ້ກຳລັງທີ່ຕົນໄດ້ສັນຍາວ່າຈະຕິດຕາມ
ພະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ” (ຈົດໝາຍຈາກຝ່າຍປະທານສູງສຸດ, ລົງວັນທີ 10 ເດືອນຕຸລາ, 1988).

5. ແຕ່ລະຄົນຄວນຕຽມຕົວສໍາລັບການນະມັດສະການທີ່ສັກສິດ.

ໃນພະວິຫານ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນກ່ອນໜ້າພິທີການ ຫລືລະຫວ່າງພິທີການ ຫລືຫລັງຈາກ ພິທີການ, ເຮົາຈະມີໂອກາດທີ່ຈະນັ່ງສະມາທິ ແລະ ເຂົ້າໃກ້ພະບິດາເທິງສະຫວັນ ແລະ ພະຄິດໃຫ້ຫລາຍກວ່າເກົ່າ. ແຕ່ລະຄົນຈະມີຄໍາຖາມ ເຊິ່ງຕ້ອງການຄໍາຕອບ, ຈະມີ ບັນຫາໜັກໜ່ວງທີ່ຕ້ອງການຄວາມແປງເບົາ, ຈະມີບັນຫາທີ່ຕ້ອງການແກ້ໄຂ. ຫລາຍຄົນ ໄດ້ເພິ່ງພະວິຫານເປັນບ່ອນຫລີກໜີຈາກໂລກພາຍນອກ ແລະ ທີ່ຈະຕິດຕໍ່ຫາພະບິດາ ເທິງສະຫວັນ. ຫລາຍຄົນໄດ້ຮັບຄໍາຕອບ, ຄວາມສະຫງົບ, ແລະ ຄວາມສຸກໃນ ພະວິຫານ.

ປະທານ ເອຊະລາ ແທັບ ເປັນສັນ ກ່າວວ່າ: “ພະວິຫານເປັນສະຖານທີ່ແຫ່ງການເປີດ ເຜີຍເປັນສ່ວນຕົວ. ເວລາຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມຮູ້ສຶກໜັກໜ່ວງດ້ວຍບັນຫາ ຫລືຄວາມຫຍຸ້ງ ຍາກ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໄປບ້ານຂອງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍການໄຫວ້ວອນໃນຫົວໃຈຂອງຂ້າ ພະເຈົ້າເພື່ອຄໍາຕອບ. ຄໍາຕອບເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ມາເຖິງ ໃນທາງທີ່ແຈ່ມແຈ້ງ ແລະ ບໍ່ຜິດພາດ” (“What I Hope You Will Teach Your Children about the Temple,” *Ensign*, Aug. 1985, 8).

ອະທິບາຍວ່າ ໃນພະວິຫານ, ເຮົາສາມາດສະເໜີຊື່ຂອງຜູ້ທີ່ມີຄວາມຕ້ອງການພິເສດໄດ້ ເພື່ອວ່າຜູ້ທີ່ໄປພະວິຫານຈະໄດ້ຮວບຮວມສັດທາ ແລະ ການອະທິຖານ ແທນຜູ້ຄົນ ເຫລົ່ານັ້ນ.

ການຕຽມພິເສດສໍາລັບການໄປພະວິຫານຄັ້ງທໍາອິດ

ລາຍລະອຽດຕໍ່ໄປນີ້ ຈະຊ່ອຍແຕ່ລະຄົນໃຫ້ສາມາດຕຽມສິ່ງຈໍາເປັນທັງໝົດສໍາລັບການ ໄປພະວິຫານຄັ້ງທໍາອິດ ແລະ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າ ການໄປເທື່ອນີ້ ເປັນສິ່ງຊ່ອຍເຊິດຊໍາໃຈ. ສິນທະນາກັບສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນ ເຖິງສິ່ງທີ່ເໝາະກັບສະພາບແວດລ້ອມຂອງເຂົາ ເຈົ້າ.

1. ໃບຮັບຮອງເຂົ້າພະວິຫານ. ຕ້ອງມີໃບຮັບຮອງເຂົ້າພະວິຫານ. ໃຫ້ເອົາໃບຮັບຮອງ ໄປພະວິຫານນຳ, ເພາະມີແຕ່ຜູ້ທີ່ມີໃບຮັບຮອງທີ່ໃຊ້ໄດ້ໃນປະຈຸບັນ ຈະສາມາດເຂົ້າ ໄປໄດ້. ຕາບໃດທີ່ທ່ານຍັງຄາລົງ ຊີວິດຢ່າງມີຄ່າຄວນ, ທ່ານຈະໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ ໃຊ້ໃບຮັບຮອງເຂົ້າພະວິຫານຂອງສາດສະໜາຈັກ ເພື່ອໃຊ້ເທົ່າທີ່ທ່ານຕ້ອງການ ພາຍໃນສອງປີ. ໃນການຕໍ່ໃບຮັບຮອງຂອງທ່ານ, ທ່ານຈະຕ້ອງໄປຮັບການສໍາພາດ ນຳຄົນໃດຄົນໜຶ່ງໃນຝ່າຍອະທິການ ຫລື ນຳປະທານສາຂາ ແລະ ນຳຄົນໃດຄົນໜຶ່ງ ໃນຝ່າຍປະທານສະເຕກ ຫລື ນຳປະທານເຜີຍແຜ່.

2. ການວາງແຜນແລະການນັດໝາຍວັນທີ່ຈະໄປພະວິຫານ. ກ່ອນທີ່ຈະໄປພະວິຫານ ເພື່ອຮັບເອົາຂອງປະທານສັກສິດ ຫລືຮັບພິທີການການຜະນິກ, ໃຫ້ໂທລະສັບໄປຫາ ພະວິຫານກ່ອນ ເພື່ອນັດໝາຍ. ໃຫ້ຖາມວ່າ ທ່ານຕ້ອງໄດ້ໄປເຖິງພະວິຫານເມື່ອໃດ, ຕ້ອງໄດ້ໃຊ້ເວລາເຮັດຢູ່ດົນປານໃດ, ແລະຕ້ອງໄດ້ເອົາຫຍັງໄປນຳ. ໃຫ້ຖາມເຖິງການ ຊ່ອຍແປພາສາ ຖ້າຈຳເປັນ.
3. ແຜນການເດີນທາງ. ຖ້າທ່ານຢູ່ຫ່າງໄກຈາກພະວິຫານ, ທ່ານຄວນພິຈາລະນາ ສິ່ງດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:
  - ຊອກຫາວິທີເດີນທາງໄປ, ທີ່ພັກອາໄສ, ແລະປ່ອນຢູ່ກິນ ໄວ້ລ່ວງໜ້າ. ມັນອາດຈະດີ ແກ່ທ່ານ ທີ່ຈະເດີນທາງໄປເປັນກຸ່ມ ຖ້າເປັນໄປໄດ້.
  - ຖ້າຈຳເປັນ, ໃຫ້ແລກປ່ຽນເງິນຂອງປະເທດທີ່ພະວິຫານຕັ້ງຢູ່.
  - ໃຫ້ເອົາເງິນໄປພຽງພໍກັບການໃຊ້ຈ່າຍທັງໝົດ. ທ່ານອາດຕ້ອງໄດ້ຊື້ເສື້ອຜ້າສັກ ສິດຕີ່ມອີກ, ຫລືເຊົ່າເຄື່ອງນຸ່ງພະວິຫານ, ແລະຈ່າຍຄ່າທີ່ພັກອາໄສ ແລະ ການເດີນ ທາງ. (ຈົ່ງຮູ້ໄວ້ວ່າ ພະວິຫານຫລາຍແຫ່ງ ບໍ່ມີເຄື່ອງນຸ່ງໃຫ້ເຊົ່າ. ຝ່າຍປະທານສູງສຸດ ໄດ້ຊຸກຍູ້ໃຫ້ສະມາຊິກທຸກຄົນຊື້ເຄື່ອງນຸ່ງພະວິຫານສຳລັບຕົວເອງ.)
4. ການແຕ່ງກາຍ. ຕຽມທີ່ຈະແຕ່ງກາຍເໝືອນກັບຕອນທ່ານນຸ່ງໄປໂບດໃນວັນອາທິດ. ຜູ້ຍິງບໍ່ຄວນນຸ່ງ ໂສ້ງໄປພະວິຫານ.
5. ຜູ້ພາເຮັດ. ທຸກຄົນທີ່ໄປພະວິຫານເປັນຄັ້ງທຳອິດ ສາມາດເອົາຜູ້ພາເຮັດໄປນຳ. ຜູ້ພາເຮັດສາມາດເປັນຍາດພີ່ນ້ອງ ຫລືໝູ່ເພື່ອນເພດດຽວກັນ ຜູ້ເຄີຍໄປພະວິຫານມາ ກ່ອນແລ້ວ, ຫລືພະນັກງານ ພະວິຫານຄົນໃດຄົນໜຶ່ງ ກໍສາມາດຊ່ອຍໄດ້ເໝືອນກັນ. ພະນັກງານຢູ່ໃນພະວິຫານ ຈະໃຫ້ການນຳທາງເປັນຢ່າງດີ ໃນທຸກເວລາ.
6. ວຽກງານການຜະນິກ. ຖ້າທ່ານວາງແຜນທີ່ຈະເຮັດພິທີການແທນຍາດຕິພິນ້ອງ ຜູ້ລ່ວງລັບໄປແລ້ວຂອງທ່ານ, ທ່ານຕ້ອງເອົາບັນທຶກເຊື້ອສາຍຄົບຊຸດໄປພະວິຫານນຳ. ຖ້າທ່ານຫລືສາມີ/ພັນລະຍາ ຂອງທ່ານຈະຜະນິກເຂົ້າກັນ ຫລື ຖ້າທ່ານຈະໃຫ້ລູກງ ຜະນິກເຂົ້າກັບທ່ານ, ທ່ານຈະຕ້ອງເອົາໃບບັນທຶກຄອບຄົວຂອງທ່ານເອງໄປນຳ. ຖ້າທ່ານຈະໄປແຕ່ງງານ, ທ່ານຕ້ອງໄດ້ເຮັດຕາມກົດໝາຍບ້ານເມືອງເສຍກ່ອນ ແລະ ເອົາໃບຢັ້ງຢືນການແຕ່ງງານໄປນຳ. ໃຫ້ອ່ານປຶ້ມ *Member's Guide to Temple and Family History Work* (34697) ຢ່າງຖ້ວນຖີ່ສຳລັບລາຍລະອຽດເພີ່ມເຕີມ ກ່ຽວກັບວິທີທີ່ຈະຮັບພິທີການຂອງພະວິຫານ ສຳລັບຜູ້ທີ່ມີຊີວິດຢູ່ ແລະ ສຳລັບ ຜູ້ທີ່ຕາຍໄປແລ້ວ. ພ້ອມນີ້, ທ່ານກໍສາມາດຕິດຕໍ່ຫາຜູ້ບັນທຶກປະຈຳພະວິຫານ ບ່ອນທີ່ທ່ານຈະໄປຫາໄດ້ຄືກັນ.

7. ການດູແລເດັກ. ຖ້າລູກທ່ານຕ້ອງໄດ້ໄປພະວິຫານເພື່ອພິທີການຜະນິກ, ເຂົາຈະໄດ້ຮັບການດູແລ ຢູ່ໃນຫ້ອງລ້ຽງເດັກໃນພະວິຫານ ຈົນກວ່າຈະເຖິງເວລາທີ່ເຂົາຈະໄປຮ່ວມກັບທ່ານຢູ່ໃນຫ້ອງຜະນິກ. ທາງພະວິຫານຈະຈັດຫາເຄື່ອງນຸ່ງສີຂາວໃຫ້ລູກທ່ານ. ຫລັງຈາກພິທີການຜະນິກສິ້ນສຸດລົງແລ້ວ, ເຂົາຈະຖືກພາກັບຄືນໄປຫ້ອງລ້ຽງເດັກ ເພື່ອລໍຖ້າທ່ານມາຮັບເອົາ. ພະວິຫານຈະບໍ່ຮັບເບິ່ງແຍງ ເດັກນ້ອຍຜູ້ທີ່ບໍ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງກັບພິທີການຜະນິກ.

8. ເສື້ອຜ້າສັກສິດຂອງພະວິຫານ. ທ່ານຈະຕ້ອງໄດ້ຊື້ເສື້ອຜ້າສັກສິດຂອງພະວິຫານຂຸດໜຶ່ງ ຫລືສອງຂຸດ ກ່ອນໄປພະວິຫານ. ຢ່າໃສ່ມັນກ່ອນໄປພະວິຫານ. ຫລັງຈາກໄດ້ຮັບຂອງປະທານສັກສິດຂອງທ່ານແລ້ວ, ຈົ່ງໃສ່ມັນ. ແລະ ເມື່ອທ່ານພໍໃຈກັບຂະໜາດ ແລະ ຊະນິດແພແລ້ວ, ທ່ານຈຶ່ງຊື້ ເສື້ອຜ້າສັກສິດຫລາຍຂຸດຕື່ມອີກ. ບາງຄົນມັກຈະຊື້ກເສື້ອຜ້າສັກສິດກ່ອນ ເພື່ອເບິ່ງວ່າ ມັນພໍດີຫລືບໍ່ ກ່ອນຈະຊື້ຕື່ມອີກ. ສາດສະໜາຈັກເປັນຜູ້ຜະລິດເສື້ອຜ້າສັກສິດເຫລົ່ານີ້ ແລະ ພວກທ່ານກໍສາມາດ ຊື້ມັນໄດ້ຕາມສູນກາງຈໍາໜ່າຍຂອງສາດສະໜາຈັກ.

“ພິທີການຂອງພະວິຫານແມ່ນແຕ່ງຂຶ້ນໂດຍພະບິດາເທິງສະຫວັນທີ່ສະຫລາດ... ເພື່ອວ່າທ່ານ ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຈະມີຄ່າຄວາມສູງສົ່ງໃນອານາຈັກຊັບສູງ” (ປະທານ ແຮໂລນ ບິລີ).

9. ເຄື່ອງນຸ່ງພະວິຫານ. ຝ່າຍປະທານສູງສຸດໄດ້ຊຸກຍູ້ໃຫ້ສະມາຊິກທຸກຄົນຊື້ເຄື່ອງນຸ່ງພະວິຫານ ສໍາລັບຕົວເອງ. ໃນບາງພະວິຫານອາດມີເຄື່ອງພະວິຫານໃຫ້ເຊົ່າໃນລາຄາຢ່ອນເຍົາ, ແຕ່ສະມາຊິກສ່ວນຫລາຍໄດ້ເລືອກທີ່ຈະມີເຄື່ອງນຸ່ງພະວິຫານຂອງຕົວເອງ. ອະທິການຫລືປະທານສາຂາສາມາດບອກໄດ້ກ່ຽວກັບປ່ອນທີ່ເຄື່ອງນຸ່ງເຫລົ່ານີ້ມີຂາຍ.

ເອື້ອຍນ້ອງທັງຫລາຍສາມາດໃສ່ຂຸດເຈົ້າສາວໄດ້ສໍາລັບ ໃນພິທີແຕ່ງງານຂອງເຂົາເຈົ້າໃນພະວິຫານ, ແຕ່ຂຸດເຫລົ່ານັ້ນຕ້ອງເປັນສີຂາວ, ແຂນຍາວ, ແບບ ແລະ ແພຄວນສຸພາບຮຽບຮ້ອຍດີ ບໍ່ໃຫ້ມີຫາງກະໂປງ, ແລະ ບໍ່ໃຫ້ໃສ່ເຄື່ອງປະດັບປະດາແບບ ໂລດໂຜນ.

ສະຫລຸບ

ສະແດງປະຈັກພະຍານຂອງທ່ານເຖິງຄວາມສັກສິດຂອງວຽກງານພະວິຫານ. ສະແດງຄວາມປິຕິຍິນດີ ທີ່ເຫັນສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນຕຽມໄປພະວິຫານ.

ຊໍໃຫ້ຄົນໃດຄົນໜຶ່ງອະທິຖານປິດ.

ຫລັງຈາກບົດຮຽນນີ້, ທັງກຸ່ມນັກຮຽນ ແລະ ຄູ ຄວນໄປພະວິຫານນໍາກັນ ຖ້າເປັນໄປໄດ້.

ການສືບຕໍ່ທີ່ຈະຊົມຊືມກັບພອນທີ່ມາຈາກການ ໄປພະວິຫານ

ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ
ພະອົງຍອມຮັບບ້ານ
ແຫ່ງນີ້ ແລະພະນາມ
ຂອງພະອົງຈະຢູ່ທີ່ນີ້
ແລະພະອົງຈະສະ
ແດງຕົວໃຫ້ປາກົດ
ແກ່ຜູ້ຄົນຂອງພະອົງ
ໃນຄວາມເມດຕາ
ໃນບ້ານແຫ່ງນີ້ (see
D&C 110:7).

ຈຸດປະສົງ

ເພື່ອສອບຖາມສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນເບິ່ງເຖິງການໄປພະວິຫານຄັ້ງທຳອິດຂອງເຂົາ
ເຈົ້າ ແລະ ຊ່ອຍເຂົາເຈົ້າຕຽມທີ່ຈະຊົມຊືມກັບພະວິຫານຕະຫລອດຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ການຕຽມ

1. ຕຽມທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ບົດຮຽນນີ້ເປັນເວລາສຳລັບການແບ່ງປັນ. ສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນ
ສ່ວນໃຫຍ່ຈະປາກສົນທະນາເຖິງການໄປພະວິຫານຄັ້ງທຳອິດຂອງເຂົາເຈົ້າ.
2. ຂໍໃຫ້ສະມາຊິກຄົນໜຶ່ງໃນຫ້ອງຮຽນຕຽມອ່ານ Doctrine and Covenants 110:1–10
ແລະ ບອກເຖິງຄວາມຮູ້ສຶກຂອງລາວກ່ຽວກັບຂໍ້ພະຄຳພີເຫລົ່ານີ້. ໂປ່ເຊັບ ສະມິດ
ແລະ ອໍລິເວີ ຄາວເດິລີ ກ່າວວ່າ ມ່ານບັງຖືກເອົາໄປຈາກຈິດໃຈຂອງພວກເພິ່ນ, ແລະ
ຕາແຫ່ງຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງພວກເພິ່ນຖືກເປີດ (see D&C 110:1). ພວກເພິ່ນທັງສອງ
ເຫັນພະຜູ້ເປັນເຈົ້າປະທັບຢືນຢູ່ເທິງແທ່ນພະນັກ ເວົ້າຕໍ່ໜ້າພວກເພິ່ນ; ແລະ ເບື້ອງ
ໃຕ້ພະບາດຂອງພະອົງ ເປັນແທ່ນພະບາດທອງຄຳບໍລິສຸດ ສີເໝືອນທອງສຳລິດ
(see D&C 110:2). ພະເນດຂອງພະອົງເປັນດັ່ງແປວໄຟ; ພະເກສາຢູ່ເທິງພະສຽນຂອງ
ພະອົງ ຂາວເໝືອນຫິມະບໍລິສຸດ; ສີພະພັກສ່ອງສະຫວ່າງເໝືອນຄວາມສະຫວ່າງ
ຂອງດວງອາທິດ, ແລະ ສຸລະສຽງຄືກັບສຽງນ້ຳ ພຸ່ງຂຶ້ນຢ່າງຫລວງຫລາຍ.
ມັນເປັນສຽງຂອງພະເຢໂຣວາ (see D&C 110:3). ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ ພະອົງ
ເປັນທຳອິດ ແລະ ສຸດທ້າຍ; ພະອົງຄືເຂົາຜູ້ມີຊີວິດ; ພະອົງຄືເຂົາຜູ້ຖືກປະຫານ;
ພະອົງຄືຜູ້ວົງວອນແທນພວກເພິ່ນ ຕໍ່ພະບິດາ (see D&C 110:4). ພະອົງກ່າວວ່າ
ບາບຂອງພວກເພິ່ນໄດ້ຮັບອະໄພແລ້ວ; ພວກເພິ່ນສະອາດຕໍ່ພະອົງ. ສະນັ້ນ ໃຫ້ເງິຍ
ໝ້າຂຶ້ນ ແລະ ຊົມຊືມ (see D&C 110:5). ໃຫ້ໃຈເພິ່ນອົງຂອງພວກເພິ່ນຊົມຊືມ, ແລະ
ໃຫ້ໃຈຜູ້ຄົນທັງໝົດຂອງພວກເພິ່ນຊົມຊືມ. ຜູ້ທີ່ສ້າງບ້ານແຫ່ງນີ້ໃຫ້ນາມຂອງພະອົງ
ດ້ວຍຄວາມສາມາດຂອງເຂົາ (see D&C 110:6). ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ ພະອົງຍອມ
ຮັບບ້ານແຫ່ງນີ້ ແລະ ພະນາມຂອງພະອົງຈະຢູ່ທີ່ນີ້ ແລະ ພະອົງຈະສະແດງຕົວໃຫ້
ປາກົດແກ່ຜູ້ຄົນຂອງພະອົງໃນຄວາມເມດຕາ ໃນບ້ານແຫ່ງນີ້ (see D&C 110:7).
ພະອົງຈະປາກົດຕໍ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພະອົງ, ແລະ ພະອົງຈະກ່າວກັບເຂົາດ້ວຍສຽງ
ຂອງພະອົງເອງ ຖ້າຫາກຜູ້ຄົນຂອງພະອົງຈະຮັກສາພະບັນຍັດຂອງພະອົງ ແລະ

ບໍ່ເຮັດໃຫ້ບ້ານສັກສິດແຫ່ງນີ້ສັກກະປົກ (see D&C 110:8). ພະອົງກ່າວວ່າ ດວງໃຈ ເປັນພັນໆ ແລະ ໝື່ນໆຈະຊຶມຊົມຢ່າງລັບເຫລືອເນື່ອງຈາກພອນ ເຊິ່ງຈະຫລົງລົງມາ ແລະ ດ້ວຍຂອງປະທານສັກສິດທີ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພະອົງໄດ້ຮັບໃນບ້ານແຫ່ງນີ້ (see D&C 110:9). ພະອົງກ່າວວ່າ ຊື່ສຽງຂອງບ້ານແຫ່ງນີ້ ຈະຊ່າລີໄປຍັງຕ່າງແດນ, ແລະ ນີ້ເປັນການເລີ່ມຕົ້ນພອນ ເຊິ່ງຈະຫລົງລົງມາເທິງຫົວຂອງຜູ້ຄົນຂອງພະອົງ (see D&C 110:10).

3. ນອບໝາຍສະມາຊິກຄົນໜຶ່ງໃນຫ້ອງໃຫ້ຕຽມສະຫລຸບຂໍ້ຄວາມກ່ຽວກັບ ເອລິຢາ ຢູ່ໃນປື້ມ ການຕຽມເຂົ້າພະວິຫານທີ່ສັກສິດ, ໜ້າທີ 29–31.
4. ຕຽມຕອບຄໍາຖາມ ເຊິ່ງອາດມີຂຶ້ນໃນລະຍະທີ່ເຂົາເຈົ້າໄປພະວິຫານຄັ້ງທໍາອິດ, ແຕ່ຢ່າຕອບຄໍາຖາມ ຫລືບອກລາຍລະອຽດ ທີ່ບໍ່ສາມາດລົບທະນາກັນຢູ່ນອກ ພະວິຫານ. ເມື່ອມີຄໍາຖາມເຊັ່ນນີ້ເກີດຂຶ້ນ, ໃຫ້ວາງແຜນໄປພະວິຫານນໍາກັນຕື່ມອີກ.

ການສະເໜີບົດຮຽນ

ຂໍໃຫ້ຄົນໃດຄົນໜຶ່ງອະທິຖານເປີດ.

ຖາມສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນວ່າ ເຂົາເຈົ້າມີຄໍາຖາມອັນໃດບໍ່. ໃຫ້ໃຊ້ເວລາຕອບຄໍາ ຖາມທັງໝົດເທົ່າທີ່ທ່ານຈະສາມາດຕອບໄດ້ ແລະ ຕາມການຊົງນໍາຂອງພະວິນຍານ ຂອງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ຈົ່ງຈໍາລັກສະເໝີວ່າ ວຽກງານບາງຢ່າງທີ່ກະທໍາກັນຢູ່ໃນພະວິຫານ ຖືກສັ່ງຫ້າມບໍ່ໃຫ້ເອົາມາເວົ້າຢູ່ນອກພະວິຫານ.

ຍົດໝັ້ນໃນຄວາມຮັກຕໍ່ການຮັບໃຊ້ໃນພະວິຫານ

- ພວກທ່ານຮູ້ສຶກແນວໃດ ເວລາພວກທ່ານຢູ່ໃນພະວິຫານ?

ອະທິບາຍວ່າ ການຮັບໃຊ້ໃນພະວິຫານຈະສືບຕໍ່ນໍາພອນມາສູ່ຊີວິດຂອງຜູ້ທີ່ໄປພະວິ ຫານເລື້ອຍໆ. ບອກສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນວ່າ ປະສົບການໃນພະວິຫານຂອງເຂົາເຈົ້າ ຍັງຢູ່ໃນຈິດໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າຢູ່, ສະນັ້ນ ເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງຄວນຂຽນຄວາມຮູ້ສຶກຂອງເຂົາໄວ້ ໃນປື້ມບັນທຶກສ່ວນຕົວຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຈົ່ງເຕືອນເຂົາເຈົ້າວ່າ ເຖິງແມ່ນເຂົາເຈົ້າສາມາດ ຂຽນຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຕົນໄວ້ໄດ້, ແຕ່ເຂົາເຈົ້າບໍ່ຄວນຂຽນກ່ຽວກັບວຽກງານພະວິຫານ ທີ່ບໍ່ສາມາດເອົາມາສືບທະນາກັນຢູ່ນອກພະວິຫານໄດ້.

- ພວກທ່ານສາມາດເຮັດຫຍັງໄດ້ແດ່ ຈຶ່ງຈະສາມາດຍົດໝັ້ນໃນຄວາມຮັກຕໍ່ການຮັບໃຊ້ ໃນພະວິຫານ ຕະຫລອດຊີວິດຂອງທ່ານໄດ້?

ໃຫ້ຂຽນແນວຄິດຂອງສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນໄວ້ເທິງກະດານ. ທ່ານກໍຄວນສະເໜີແນວ ຄິດດັ່ງຕໍ່ລົງໄປນີ້ນໍາອີກ:

1. ໄຕ່ຕອງປະສົບການໃນພະວິຫານແຕ່ລະວັນ.

ອະທິບາຍວ່າ ບາງຄົນມີ ໂອກາດໄປພະວິຫານຫລາຍກວ່າຄົນອື່ນໆ. ແຕ່ເມື່ອເຮົາໄດ້
ໄປພະວິຫານຄັ້ງໜຶ່ງແລ້ວ ແລະ ໄດ້ຮູ້ສຶກເຖິງພະວິນຍານຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ເຮົາກໍຄວນຖືໂອກາດ
ໄຕ່ຕອງເຖິງພິທີການຂອງພະວິຫານໃນແຕ່ລະວັນ ແລະຄິດເຖິງພັນທະສັນຍາທີ່ເຮົາ
ໄດ້ເຮັດ. ການເຮັດເຊັ່ນນີ້ ຈະຊ່ວຍຊຸກຍູ້ເຮົາໃຫ້ຄິດ ແລະ ເຮັດໃນທາງທີ່ຊອບທຳ ຫລາຍຂຶ້ນ
ໃນແຕ່ລະວັນ.

ເຮົາອາດຈະບໍ່ສາມາດຈື່ຈຳທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງກ່ຽວກັບພະວິຫານ, ແຕ່ເຮົາກໍຄວນພະຍາ
ຍາມຈື່ຈຳໃຫ້ຫລາຍ ເທົ່າທີ່ຈະເຮັດໄດ້ ຫລັງຈາກໄປພະວິຫານແຕ່ລະຄັ້ງ. ເຮົາກໍຄວນ
ສຶກສາພະຄຳພີ ແລະ ຄຳສອນຂອງສາດສະດານຳອີກ ທີ່ກ່ຽວກັບພະວິຫານ. ບາງສິ່ງ
ເຫລົ່ານີ້ ກໍໄດ້ກ່າວເຖິງແລ້ວໃນບົດຮຽນທີ່ຜ່ານມາ.

ທ່ານຄວນໃຫ້ສະມາຊິກຄົນໜຶ່ງໃນຫ້ອງຮຽນສະຫລຸບບົດຄວາມຕໍ່ໄປນີ້ຈາກໜ້າທີ 12
ໃນປຶ້ມ ການຕຽມເຂົ້າພະວິຫານທີ່ສັກສິດ:

“ໃນຄັ້ງທຳອິດ, ທ່ານຈະບໍ່ເຂົ້າໃຈພິທີການຂອງພະວິຫານຢ່າງຄົບຖ້ວນ. ທ່ານຈະເຂົ້າ
ໃຈພຽງແຕ່ບາງສ່ວນເທົ່ານັ້ນ. ຈົ່ງກັບຄືນໄປອີກ ແລະ ໄປເລື້ອຍໆ. ຈົ່ງກັບຄືນໄປຮຳຮຽນ.
ສິ່ງທີ່ທ່ານຍັງຂ້ອງໃຈຢູ່ ຫລືສິ່ງທີ່ທ່ານຍັງສົງໃສຢູ່ ຫລືສິ່ງທີ່ຍັງລຶກລັບຕໍ່ທ່ານຢູ່ ຈະກັບ
ກາຍເປັນສິ່ງທີ່ແຈ້ງແກ່ທ່ານ. . . .

“ເມື່ອທ່ານມີໂອກາດຢູ່ໃນພິທີຮັບຂອງປະທານສັກສິດໃນພະວິຫານ ຫລືມີໂອກາດ
ເປັນພະຍານໃນການຜະນຶກ ໃຫ້ທ່ານໄຕ່ຕອງເຖິງຄວາມໝາຍເລິກໃນສິ່ງທີ່ທ່ານເຫັນ.
ແລະ ໃນມື້ຕໍ່ໆໄປຫລັງຈາກການຢຽນຢາມນັ້ນຈົ່ງຄິດເຖິງສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຢູ່ໃນໃຈຂອງທ່ານ.
ຈົ່ງທົບທວນມັນຄືນຢ່າງງຽບໆ ແລະ ດ້ວຍການອະທິຖານ ແລ້ວທ່ານຈະພົບວ່າ
ຄວາມຮູ້ຂອງທ່ານໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນ.

“ຄູນຄ່າຍິ່ງໃຫຍ່ຢ່າງໜຶ່ງຂອງປະສົບການທາງພະວິຫານ ແມ່ນວ່າມັນໄດ້ສະແດງໃຫ້
ເຮົາຮູ້ເຖິງພາບອັນກວ້າງຂວາງທີ່ສຸດເຖິງຈຸດປະສົງຂອງພະເຈົ້າ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ໂລກ.
ເມື່ອເຮົາໄດ້ໄປພະວິຫານແລ້ວ (ແລະເມື່ອເຮົາສາມາດກັບຄືນໄປ ແລະ ຮຽນລິມະຄົນໃໝ່)
ສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນຊີວິດກໍຈະເຂົ້າກັບແຜນທັງໝົດຂອງພະອົງ. ເຮົາສາມາດຫລົງເຫັນໄດ້ວ່າ
ເຮົາຢູ່ໃສ, ແລະ ເຮົາສາມາດເຫັນໄດ້ໄວ ເວລາເຮົາເດີນອອກນອກທາງ.”

2. ໃຫ້ຈື່ຈຳວ່າ ຈຸດສຳຄັນຂອງການນະມັດສະການໃນພະວິຫານແມ່ນກ່ຽວກັບ
ພະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ, ພະເຢຊູຄິດ.

ພະຄຳພີສອນວ່າ ຄວາມສຳຄັນຂອງເຫດຜົນທີ່ໄດ້ສ້າງພະວິຫານຂຶ້ນແມ່ນ ເພື່ອບຸດ
ມະນຸດຈະໄດ້ມີບ່ອນສະແດງ ພະອົງໃຫ້ປະຈຳຄັ້ງຕໍ່ຜູ້ຄົນຂອງພະອົງ (see D&C 109:5).
ເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ບົດທຳການຂອງພະວິຫານ ຊ່ອຍເຮົາໃຫ້ຕັ້ງໃຈຕໍ່ ຢູ່ທີ່ພະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດ.

ອະທິບາຍວ່າ ພະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດໄດ້ມາປາກົດໃນພະວິຫານເຄີດແລນ. ພະອົງໄດ້ມາ
ປາກົດຕໍ່ ໂປເຊັບ ສະມິດ ແລະ ອໍລິເວີ ຄາວເດີລີ ເພື່ອຮັບເອົາພະວິຫານເປັນບ້ານຂອງ
ພະອົງ. ການປ່ຽນຢາມເທື່ອນີ້ ໄດ້ຖືກບັນທຶກໄວ້ ຢູ່ໃນ Doctrine and Covenants
110:1–10. ຂໍໃຫ້ສະມາຊິກທີ່ມອບໝາຍໄວ້ລ່ວງໜ້າ ອ່ານ ແລະ ອອກຄວາມຄິດຄວາມ
ເຫັນກ່ຽວກັບຂໍ້ພະຄຳພີເຫລົ່ານີ້.

- ພອນອັນໃດແດ່ທີ່ພະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດໄດ້ສັນຍາໄວ້ ຕໍ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ສ້າງ ແລະ ໄປພະວິຫານ?

ໃນພະວິຫານ, ຄອບຄົວຈະຜະນິກເຂົ້າກັນຊື່ວນິລັນດອນ

ຂໍໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນອ່ານ ມາລາກີ 4:5–6.

ຂໍໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນທີ່ຖືກມອບໝາຍໄວ້ລ່ວງໜ້າ ສະຫລຸບເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບ
ເອລິຢາ ໃນປຶ້ມ ການຕຽມເຂົ້າພະວິຫານທີ່ສັກສິດ, ໜ້າ 27–29.

ອະທິບາຍວ່າ ເອລິຢາໄດ້ກັບມາ ແລະ ໄດ້ນຳຂໍ້ກະແຈແຫ່ງຖານະປະໂລຫິດມາໃຫ້
ເຊິ່ງອະນຸຍາດໃຫ້ຄອບຄົວ ຜະນິກເຂົ້າກັນຊື່ວນິລັນດອນ ໃນພະວິຫານ.

ໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນທົບທວນ Doctrine and Covenants 110:13–16. ແລ້ວຂໍ
ໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນຄົ້ນຫາ ອ່ານບົດຄວາມດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້, ໃນໜ້າທີ 11 ໃນປຶ້ມ
ການຕຽມເຂົ້າພະວິຫານທີ່ສັກສິດ. ໂປເຊັບ ສະມິດ ແລະ ອໍລິເວີ ຄາວເດີລີ ກ່າວວ່າ
ຫລັງຈາກພາບທີ່ມາໃຫ້ເຫັນນີ້ປິດ, ພາບທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ຮຸ່ງເຫລື້ອມອີກພາບໜຶ່ງ
ມາປະຈຳແກ່ພວກເພິ່ນ ເພາະເອລິຢາ ສາດສະດາຜູ້ຖືກຮັບໄປສະຫວັນ ໂດຍບໍ່ໄດ້
ຊົມລົດຊາດແຫ່ງຄວາມຕາຍ ໄດ້ມາຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເພິ່ນ (see D&C 110:13). ເອລິຢາ
ກ່າວວ່າ ເວລາມາເຖິງແລ້ວ ເຊິ່ງເວົ້າໄວ້ ໂດຍປາກຂອງມາລາກີ ໂດຍໃຫ້ຖ້ອຍຄຳວ່າ
ເພິ່ນຈະຖືກສົ່ງມາ ກ່ອນວັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າຢ້ານກົວຂອງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະມາເຖິງ
(see D&C 110:14). ເພື່ອຫັນໃຈຂອງບັນພະບຸລຸດມາຫາລູກຫລານ ແລະ ລູກຫລານ
ໄປຫາບັນພະບຸລຸດ ເພາະຢ້ານວ່າ ແຜ່ນດິນໂລກຈະຖືກລົງໂທດດ້ວຍຄຳສາບແຊ່ງ (see
D&C 110:15). ເອລິຢາໄດ້ມາມອບຂໍ້ກະແຈຂອງຍຸກນີ້ໃນມືຂອງໂປເຊັບ ສະມິດ ແລະ
ອໍລິເວີ ຄາວເດີລີ ເພື່ອໂດຍການນີ້ ພວກເພິ່ນຈະຮູ້ວ່າ ວັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າຢ້ານກົວ
ຂອງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃກ້ຈະມາເຖິງແລ້ວ (see D&C 110:16).

“ນັບແຕ່ ວັນທີ 3 ເດືອນເມສາ, 1836 ເປັນຕົ້ນມາ, ຫົວໃຈຂອງລູກໄດ້ຫັນກັບໄປຫາ
ພໍ່ຂອງເຂົາ. ຫລັງຈາກນັ້ນ ພິທີການບໍ່ໄດ້ເປັນພຽງຊົ່ວຄາວ, ແຕ່ຈະຄົງຢູ່ຕະຫລອດໄປ.
ອຳນາດຂອງການຜະນິກໄດ້ມີຢູ່ນຳເຮົາ. ບໍ່ມີອຳນາດໃດທີ່ມີຄຸນຄ່າຫລາຍໄປກວ່ານີ້.
ອຳນາດນັ້ນໄດ້ໃຫ້ຄວາມໝາຍ ແລະ ຄວາມຖາວອນນິລັນດອນ ຕໍ່ທຸກພິທີການທີ່ກະ
ທຳກັນ ໂດຍອຳນາດທີ່ຖືກຕ້ອງສຳລັບຜູ້ທີ່ມີຊີວິດຢູ່ ແລະ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຕາຍໄປແລ້ວ.”

ພະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດໄດ້ບັນລະຍາຍເຖິງອຳນາດຂອງການຜະນິກ ເວລາພະອົງກ່າວຕໍ່ອັກ
ຄະສາວິກເປໂຕ. ດັ່ງທີ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນ ມັດທາຍ 16:19. ໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນ
ອ່ານຂໍ້ນີ້.

ອະທິບາຍວ່າ ປະຈຸບັນນີ້ ສາດສະດາ ແລະ ປະທານຂອງສາດສະໜາຈັກ ມີຂໍ້ກະ
ແຈຢ່າງດຽວກັນນີ້. “ອຳນາດອັນສັກສິດແຫ່ງການຜະນິກແມ່ນຢູ່ກັບສາດສະໜາຈັກ
ຕອນນີ້.

ບໍ່ມີສິ່ງໃດອີກທີ່ຈະສັກສິດຫລາຍໄປກວ່ານີ້ ສຳລັບຄົນທີ່ຮູ້ຈັກເຖິງຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງ
ອຳນາດນີ້. ບໍ່ມີສິ່ງອື່ນໃດທີ່ຖືກຖືໄວ້ຢ່າງໃກ້ສິດຫລາຍກວ່ານີ້. ມີຜູ້ຊາຍຈຳນວນນ້ອຍຄົນ
ເທົ່ານັ້ນ ທີ່ມີອຳນາດຂອງການຜະນິກຢູ່ໃນໂລກໃນເວລາ ທີ່ມອບໝາຍໃຫ້—ໃນພະ
ວິຫານແຕ່ລະແຫ່ງ ຈະມີອ້າຍນ້ອງຜູ້ຊາຍບາງຄົນທີ່ໄດ້ຮັບອຳນາດ ຂອງການຜະນິກນີ້.
ບໍ່ມີໃຜຈະສາມາດມີອຳນາດນີ້ໄດ້ ເວ້ນເສຍແຕ່ຈະໄດ້ຮັບມັນຈາກສາດສະດາ, ຜູ້ພະ
ຍາກອນ, ແລະ ຜູ້ເປີດເຜີຍ ແລະ ຈາກປະທານສູງສຸດຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງພະ
ເປຊູຄິດແຫ່ງສິດທິຊຸນຍຸກສູດທ້າຍເທົ່ານັ້ນຫລືຈາກຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ເຮັດເທົ່ານັ້ນ”
(ການຕຽມເຂົ້າພະວິຫານທີ່ສັກສິດ, 32).

ອະທິບາຍວ່າ ພິທີການຂອງການຜະນິກແມ່ນຮ່ວມທັງການຜະນິກສາມີ ແລະ ພັນລະຍາ
ເຂົ້າກັນ ແລະ ການຜະນິກພໍ່ແມ່ເຂົ້າກັບລູກໆ. ເມື່ອພໍ່ແມ່ໄດ້ຮັບການຜະນິກເຂົ້າກັນໃນພະ
ວິຫານແລ້ວ, ລູກໆຂອງເຂົາເຈົ້າຜູ້ທີ່ໄດ້ເກີດມາທີ່ຫລັງ ຈະເກີດຢູ່ໃນພັນທະສັນຍາຢ່າງ
ຕາຍຕົວ ແລະ ບໍ່ຈຳເປັນທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ຜະນິກເຂົ້າກັບພໍ່ແມ່ອີກ.

- ພວກທ່ານຄິດວ່າ ການຜະນິກເຂົ້າກັນໃນພະວິຫານ ເປັນຜົນດີແນວໃດຕໍ່ແນວຄິດ ແລະ
ການກະທຳຂອງຄອບຄົວໃນແຕ່ລະວັນ?
- ພວກທ່ານຄິດວ່າ ພອນອັນໃດແດ່ຈະມາສູ່ຄອບຄົວ ເພາະການຜະນິກຂອງເຂົາເຈົ້າໃນ
ພະວິຫານ?

ປະທານ ກໍເດີ້ນ ບີ ຮິງລີ ກ່າວວ່າ: “ມີຜູ້ຊາຍທີ່ຮູ້ຍິງຄົນໃດບໍ່, ຫລືມີຜູ້ຍິງທີ່ຮູ້ຊາຍ
ຄົນໃດບໍ່, ທີ່ບໍ່ອະທິຖານຂໍໃຫ້ຄວາມຮັກຂອງເຂົາເຈົ້າຍືນຍົງໄປເລື້ອຍໆຫລັງຈາກຕາຍ
ໄປ? ມີລູກຄົນໃດບໍ່ທີ່ໄດ້ຖືກຝັງ ໂດຍພໍ່ແມ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ຫວັງວ່າ ຈະໄດ້ຢູ່ນຳກັນອີກໃນໂລກທີ່ຈະ

ມາເຖິງ? ມີຜູ້ໃດບໍ່ທີ່ເຊື່ອໃນຊີວິດນິລັນດອນແຕ່ສົງໃສວ່າພະເຈົ້າແຫ່ງສະຫວັນຈະບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ບຸດ ແລະ ທິດາຂອງພະອົງມີຊີວິດອັນດີເລີດ, ຫລືມີຄວາມຮັກ ທີ່ມີຄວາມໝາຍທີ່ສຸດໃນຄອບຄົວ? ບໍ່ດອກ. ແຕ່ຄວາມສໍາພັນທາງຄອບຄົວຈະຄົງມີຢູ່ໄປ ຫລັງຈາກຄວາມຕາຍ. ຫົວໃຈຂອງມະນຸດຍັງຝັນໄຝ່ຢາກໄດ້ມັນຢູ່, ແລະ ພະເຈົ້າແຫ່ງສະຫວັນກໍໄດ້ເປີດເຜີຍວິທີທີ່ຈະຮັບເອົາມັນໄດ້. ພິທີການອັນສັກສິດໃນບ້ານຂອງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນບ່ອນເປີດເຜີຍວິທີເຫລົ່ານີ້” (“Why These Temples?” *Temples of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints* [1988], 4).

ພະວິຫານໃຫ້ໂອກາດເຮົາທີ່ຈະຮັບໃຊ້ຜູ້ທີ່ລ່ວງລັບໄປແລ້ວ

ໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນອ່ານ ໂອບາດິປາ 1:21.

ສາດສະດາ ໂປເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ອະທິບາຍເຖິງວິທີທີ່ສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກຈະສາມາດກາຍເປັນຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດຢູ່ເທິງພູສີໂອນ ດັ່ງນີ້:

“ແຕ່ (ສິດທິຊົນ) ຈະກາຍເປັນຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດຢູ່ເທິງພູສີໂອນໄດ້ແນວໃດ? ໂດຍການສ້າງພະວິຫານຂອງເຂົາເຈົ້າ, ສ້າງອ່າງບັບຕິດສະມາຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ໃຫ້ກ້າວໄປ ແລະ ຮັບພິທີການທັງໝົດ, ຮັບບັບຕິດສະມາ, ຮັບການຢືນຢັນ, ຮັບການຊຳຮະລ້າງ, ຮັບການເຈີມ, ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງ, ແລະ ຮັບການຜະນິກສາມາດໄວ້ເທິງຫົວຂອງເຂົາເຈົ້າ ແທນຍາດຕິພິນອງຂອງພວກເຂົາຜູ້ທີ່ລ່ວງລັບໄປແລ້ວ, ແລະ ໄຖ່ເຂົາເຈົ້າ ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ເປັນຄົນມາຈາກຕາຍ ໃນການຝັນຈາກຄວາມຕາຍຄັ້ງທໍາອິດ ແລະ ຖືກຍົກຂຶ້ນສູ່ບັນລັງແຫ່ງລັດສະໝີພາບຮ່ວມກັບພວກເຂົາ; ແລະ ການນີ້ຈະເປັນບັ້ງໄສທີ່ເກາະຫົວໃຈຂອງພໍ່ເຂົາກັບລູກ ແລະ ລູກເຂົາກັບພໍ່ ເຊິ່ງໄດ້ເຮັດໃຫ້ພາລະກິດຂອງເອລີຢາສໍາເລັດຄົບຖ້ວນ” (*History of the Church*, 6:184).

“ວຽກງານທີ່ຕ້ອງເຮັດແທນຜູ້ອື່ນທີ່ກະທໍາກັນໃນພະວິຫານຂອງເຮົາຈະຕ້ອງຖືກເຮັດຕໍ່ໄປດ້ວຍຄວາມອຸທິດຕົນ ຢ່າງບໍ່ເຫັນແກ່ຕົວ ແລະ ດ້ວຍການເສຍສະລະເຊິ່ງເປັນແບບຄຸນລັກສະນະຂອງຊີວິດຂອງພະອາຈານ”

(ປະທານ ທອມມັດ ແອັດ ມອນສັນ).

ອະທິບາຍວ່າ ສ່ວນໜຶ່ງຂອງແຜນແຫ່ງຄວາມລອດຂອງພະອົງ, ພະບິດາເທິງສະຫວັນໄດ້ຕຽມທາງສໍາລັບຜູ້ທີ່ໄດ້ລ່ວງລັບໄປແລ້ວ ໂດຍປາດສະຈາກການໄດ້ຮັບພິທີການແຫ່ງຄວາມລອດຂອງພະກິດຕິຄຸນ ກໍຈະໄດ້ ຮັບພິທີການເຫລົ່ານີ້. ຄົນທີ່ຢູ່ໃນໂລກວິນຍານມີໂອກາດທີ່ຈະໄດ້ຍິນພະກິດຕິຄຸນ. ເຂົາເຈົ້າສາມາດຮັບເອົາພະກິດຕິຄຸນຢູ່ທີ່ນັ້ນໄດ້, ແຕ່ເຂົາເຈົ້າບໍ່ສາມາດຮັບເອົາພິທີການຂອງພະກິດຕິຄຸນໄດ້ ໂດຍຕົວເອງ. ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາເຮົາໃຫ້ເຮັດພິທີການເຫລົ່ານີ້ແທນເຂົາເຈົ້າໃນພະວິຫານທີ່ສັກສິດ. ເຮົາຄວນພະຍາຍາມເປັນພິເສດ ທີ່ຈະເຮັດວຽກງານສືບຕໍ່ເຊື່ອສາຍຄອບຄົວ ເພື່ອວ່າເຮົາຈະສາມາດຮັບພິທີການຕ່າງໆແທນບັນພະບຸລຸດຂອງເຮົາໄດ້.

ພິທີການສໍາລັບຜູ້ທີ່ລ່ວງລັບໄປແລ້ວ ທີ່ຖືກປະກອບຢູ່ໃນພະວິຫານແມ່ນຮ່ວມທັງການຮັບບັບຕິດສະມາ, ການຢືນຢັນ, ການແຕ່ງຕັ້ງຕໍ່ຖານະປະໂລຫິດ, ການຮັບເອົາຂອງປະທານສັກສິດ, ແລະ ການຜະນິກສາມາດ ເຂົ້າກັບພັນລະຍາ ແລະ ພໍ່ແມ່ເຂົ້າກັບລູກງ.

ເຮົາຄວນກັບໄປພະວິຫານເລື້ອຍໆ ເທົ່າທີ່ໂອກາດອຳນວຍ ເພື່ອວ່າເຮົາຈະສາມາດຮັບໃຊ້ ຜູ້ທີ່ໄດ້ລ່ວງລັບໄປແລ້ວ ໂດຍການປະກອບພິທີການແທນເຂົາເຈົ້າ. ເຮົາຈະໃຫ້ພອນແກ່ ຊີວິດຂອງຜູ້ທີ່ເຮົາຮັບໃຊ້ ແລະ ມັນຈະເປັນພອນແກ່ຊີວິດຂອງເຮົາເໝືອນກັນ. ລາຍລະອຽດ ກ່ຽວກັບວິທີທີ່ຈະເຮັດວຽກງານສືບປະຫວັດເຊື້ອສາຍ ແລະ ປະກອບພິທີການສຳລັບບັນ ພະບຸລຸດຂອງເຮົາ ແມ່ນມີຢູ່ໃນປຶ້ມ *A Member's Guide to Temple and Family History Work* (34697).

ປະທານ ທອມມັດ ແອັດ ມອນສັນ ກ່າວວ່າ:

“ຄວາມຮູ້ບຸນຄຸນຕໍ່ຂອງປະທານສັກສິດ ແລະ ຕໍ່ພິທີການຂອງການຜະນຶກໃນພະວິຫານ ຈະນຳສະມາຊິກ ໃນຄອບຄົວໃຫ້ເຂົ້າຫາກັນຢ່າງໃກ້ຊິດກວ່າເກົ່າ ແລະ ແຕ່ລະຄອບຄົວ ຈະມີຄວາມວ່ອງໄວໃນການນຳພອນຢ່າງດຽວກັນນັ້ນມາໃຫ້ຄົນທີ່ເຂົາເຈົ້າຮັກ ຜູ້ທີ່ໄດ້ລ່ວງ ລັບໄປແລ້ວ. . . .

ວຽກງານທີ່ຕ້ອງເຮັດແທນຜູ້ອື່ນນີ້ທີ່ກະທຳກັນໃນພະວິຫານຂອງເຮົາ ຈະຕ້ອງຖືກເຮັດ ຕໍ່ໄປໃນພະວິຫານ ດ້ວຍຄວາມອຸທິດຕົນຢ່າງບໍ່ເຫັນແກ່ຕົວ ແລະ ດ້ວຍການເສຍສະລະ ເຊິ່ງເປັນແບບຄຸນລັກສະນະຂອງຊີວິດຂອງພະອາຈານ. ເມື່ອເຮົາລະນຶກເຖິງພະອົງ, ມັນຈະເຮັດໃຫ້ເຮົາເຮັດສ່ວນຂອງເຮົາ ໃນວຽກງານທີ່ສຳຄັນນີ້ ງ່າຍຂຶ້ນ. ແຕ່ລະຄັ້ງທີ່ ເຮົາຫລຽວເບິ່ງບ້ານທີ່ສັກສິດເຫລົ່ານີ້, ກໍຂໍໃຫ້ເຮົາຈົ່ງລະນຶກເຖິງໂອກາດນິລັນດອນ ເຊິ່ງເຮົາໄດ້ພົບຢູ່ໃນນັ້ນ, ບໍ່ແມ່ນແຕ່ສຳລັບເຮົາເອງ, ແຕ່ສຳລັບຜູ້ທີ່ໄດ້ລ່ວງລັບໄປ ແລ້ວຂອງເຮົາເໝືອນກັນ” (*Pathways to Perfection* [1973], 206–207).

ສະຫລຸບ

ເນັ້ນໜັກວ່າ ການໄປພະວິຫານ ໄດ້ໃຫ້ໂອກາດເຮົາຮັບໃຊ້ຜູ້ອື່ນ ແລະ ສືບຕໍ່ຮັບເອົາ ຄວາມຮູ້ທາງວິນຍານຫລາຍຢ່າງຂຶ້ນ. ຈົ່ງອ່ານບົດຄວາມດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

“ບໍ່ມີວຽກງານໃດທີ່ສາມາດປົກປ້ອງສາດສະໜາຈັກນີ້ ໄດ້ຫລາຍເທົ່າກັບວຽກງານ ໃນພະວິຫານ ແລະ ເທົ່າກັບການຄົ້ນຄວ້າດ້ານການສືບເຊື້ອສາຍ. ບໍ່ມີວຽກງານໃດທີ່ຈະ ເຮັດໃຫ້ວິນຍານຂອງເຮົາດີສືດໃສ່ຂຶ້ນ. ບໍ່ມີວຽກງານໃດທີ່ເຮົາເຮັດໄດ້ ຈະໃຫ້ອຳນາດ ຫລາຍເທົ່າກັບວຽກງານເຫລົ່ານີ້. ບໍ່ມີວຽກງານໃດ ທີ່ຈະຮຽກຮ້ອງໃຫ້ເຮົາຢູ່ໃນມາດ ຕະຖານແຫ່ງຄວາມຊອບທຳທີ່ສູງໄປກວ່ານີ້. . . .

“ຖ້າເຮົາຈະຍອມຮັບເອົາການເປີດເຜີຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບພິທີການວຽກງານຂອງພະວິຫານ, ຖ້າເຮົາຈະເຂົ້າຢູ່ໃນພັນທະສັນຍາຂອງເຮົາ ໂດຍບໍ່ມີຂໍ້ແກ້ຕົວ, ແລ້ວພະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະ ປົກປ້ອງເຮົາ. ເຮົາຈະໄດ້ຮັບການດົນໃຈທີ່ພຽງພໍຕໍ່ບັນຫາຊີວິດ. . . .

“ສະນັ້ນ ຈົ່ງໄປພະວິຫານ—ຈົ່ງໄປ ແລະ ຮັບເອົາພອນຂອງທ່ານ. ມັນແມ່ນວຽກງານ ອັນສັກສິດ” (ການຕຽມເຂົ້າພະວິຫານທີ່ສັກສິດ, 46).

ຈົ່ງປິດທ້າຍບົດຮຽນໂດຍການແບ່ງປັນປະຈັກພະຍານ. ຊຸກຍູ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນ ໃຫ້ກັບຄືນໄປພະວິຫານ ເລື້ອຍໆເພື່ອເຂົ້າເຈົ້າຈະໄດ້ຮຸ່ນຮຽນຈາກພະວິນຍານຂອງ ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ທ່ານຄວນບອກສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນວ່າ ເຂົາເຈົ້າສາມາດຊື່ໜຶ່ງເລື່ອງ *Mountain of the Lord* (53300) ຈາກສູນຈຳໜ່າຍຂອງສາດສະໜາຈັກມາເບິ່ງຢູ່ບ້ານ. ໜຶ່ງເລື່ອງນີ້ ຍາວ 73 ນາທີ ບອກເຖິງເລື່ອງລາວການສ້າງພະວິຫານເຊົ້າເລັກ.

ຂໍໃຫ້ຄົນໃດຄົນໜຶ່ງອະທິຖານປິດ.

GEREJA
YESUS KRISTUS
DARI ORANG-ORANG SUCI
ZAMAN AKHIR

LAOTIAN

4 02368 54331 9

36854 331